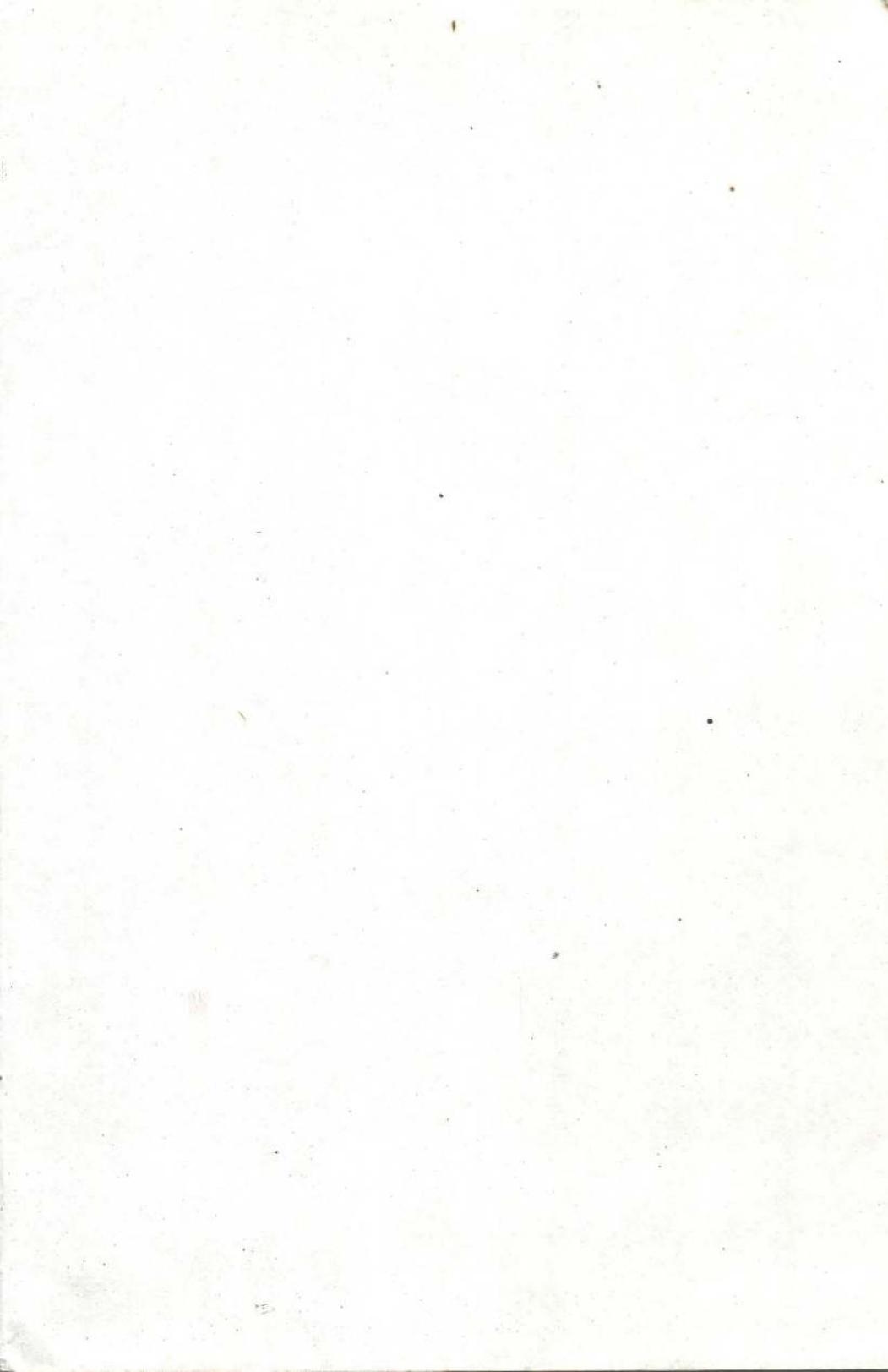


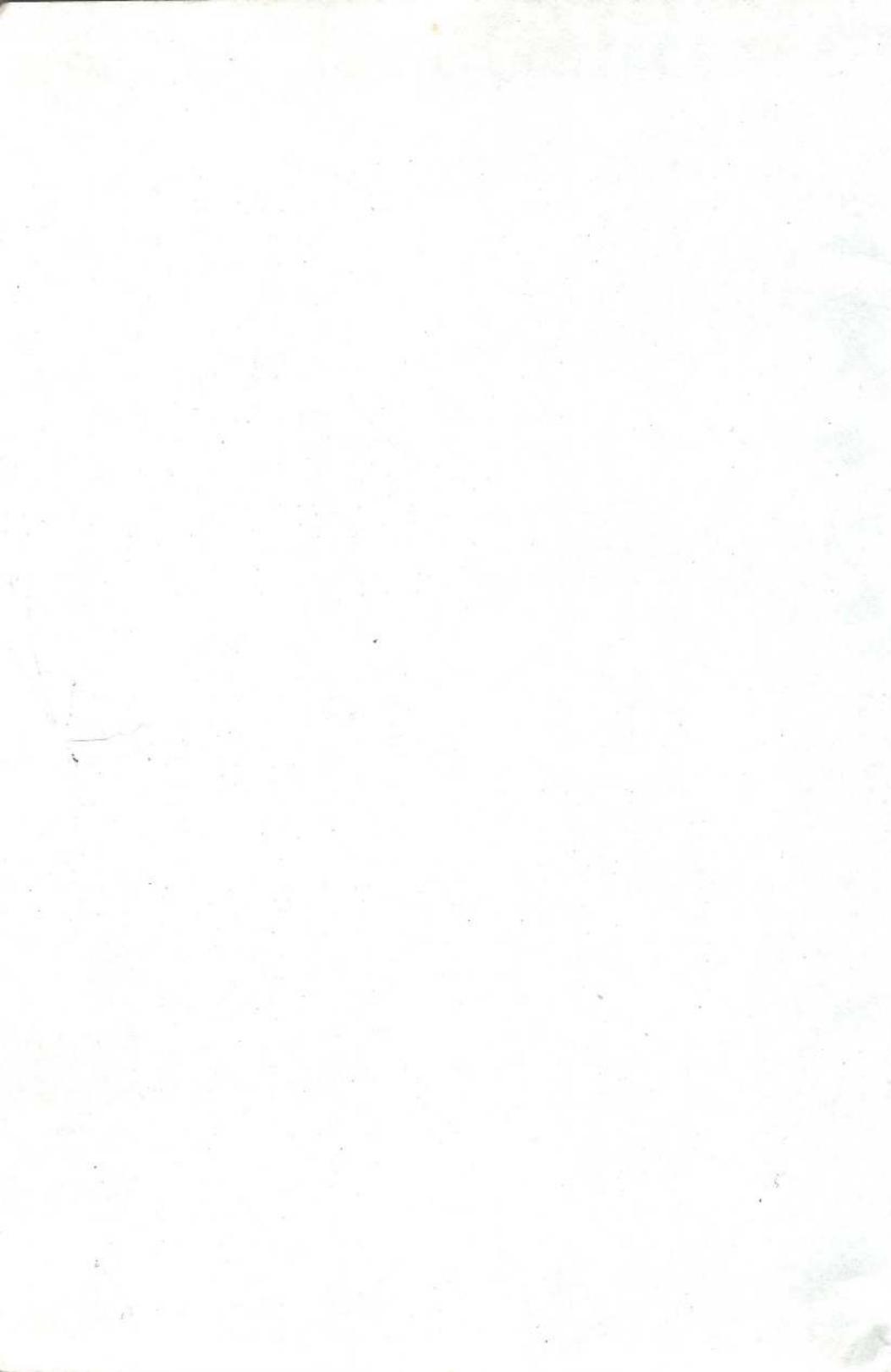
శ్రుతిగ్రంథ రఘు



డో. పథమనాథనీ







சூரியக்கு சூஷண

மொழிபெயர்ப்பு

சோ.பத்மநாதன்

வெளியீடு:

இனுவில் கலை இலக்கிய வட்டம்

AAPIRIKA KAVITHAI
A COLLECTION OF AFRICAN POEMS
(IN TRANSLATION)

Author: S.PATHMANATHAN

Copyright: with author

First Edition: September 2001

Publishers: Inuvil Kalai Ilakkiya Vaddam,
(Inuvil Arts and Literary Circle)
'Sivakami Vasa'
Inuvil East, Inuvil.

**Layout and
Printing:** Nilam Publications
87, Viyasar road, Thonikkal, Vavuniya.

Cover : A.Rasiah.

**Cover
Design:** M.Fowzer

Pages: xxiii+ 126

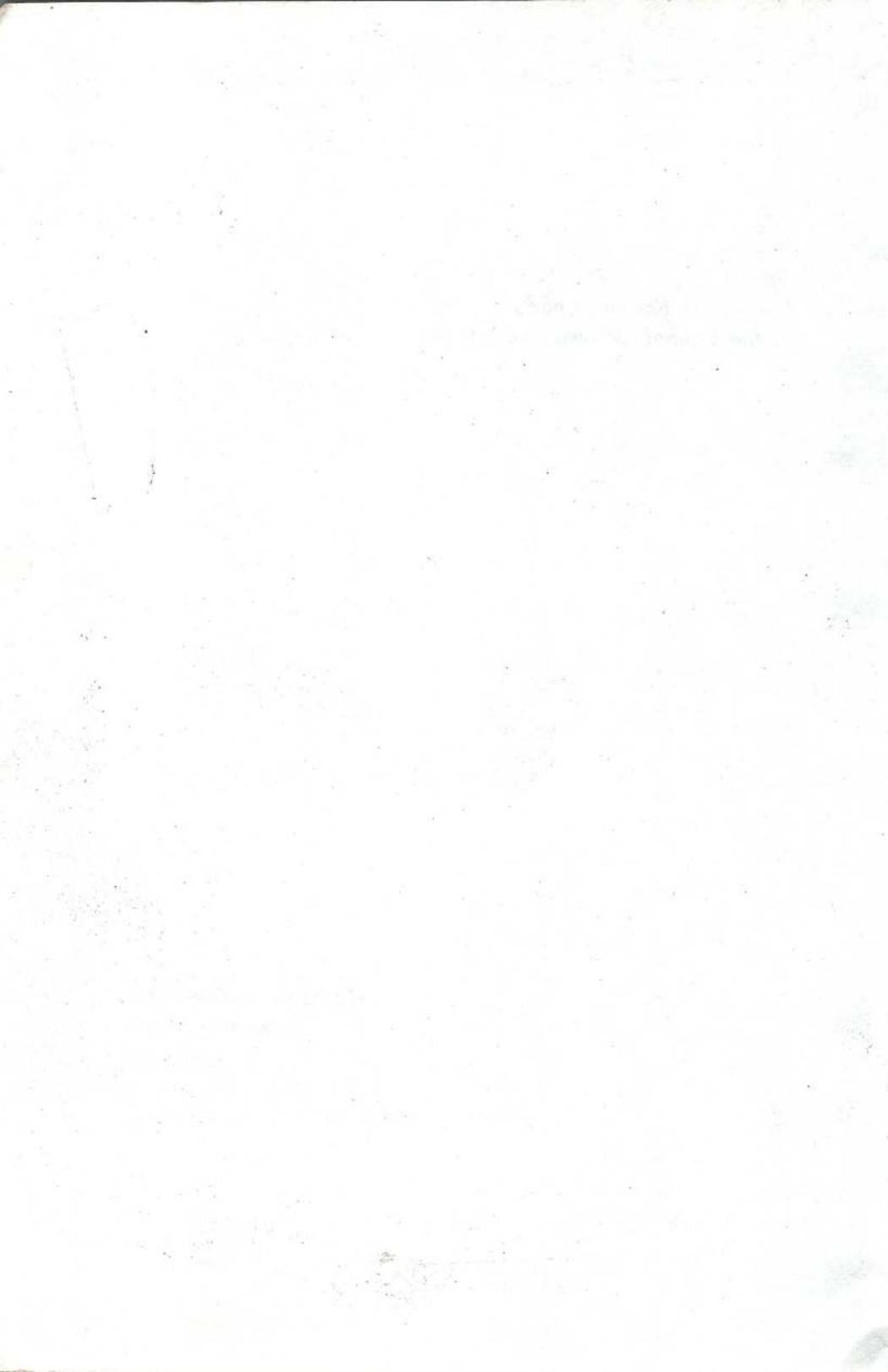
Price: 180.00

ISBN: 955-97524-1-3

To:
Nelson Mandela
the Symbol of awakened Africa

விழிப்புற்ற ஆபிரிக்காவின்
குறியீடாகத் திகழும்
யுகபுருஷர்

நெல் சன் மன்டேலாவுக்கு



பெறுமதி வாய்ந்த பங்களிப்பு	IX
<i>Illuminating a poetic continent for The Tamil Reader</i>	XVI
ஆபிரிக்கக்கவிதை - ஓர் அறிமுகம்	XVII
பதிப்புரை	XXVIII
ஆபிரிக்காவின் கோரிக்கை.	01
எல்லாம் இழந்தவர்கள்.	03
என் ஆபிரிக்கா.	04
பிணைந்தின்னிகள்.	06
ஏழூநீங்களோமன்.	08
நீங்களோ நாடோடி.	09
நாடு கூடத்தல்.	13
தியாகி	14
கறுப்புந்தத்தகிக்கு	15
சௌகோர் அறிமுகம்	17
உன் பேர் உச்சரிப்பேன்	18
ஓர் ஆபிரிக்க இரவு	19
எந்தக் காரிருளோ	21
சந்திப்பு	22

கருணை மறு	25
நின்தாஸ்துதி	27
ஸ்டார் வைகளை	29
அவஸ்தையிற் பூசதல்	31
தொலைவுகள் - இல் இருந்து இரு கவிதைகள்	34
இடமேவா	38
வலி	40
ஓலோகுன்	41
யகமுடவில்	42
தூக்கணாங்குருவி	44
தேடல்	45
ஞானபூர்ச	47
தாய்க்கு	50
பிரார்த்தணை	52
அன்பேவா	54
ஓரு சாதாரண காதலனுடைய பாட்டு	55
நிலவில் கணவு	57

கிராமத்துக் கிணறு	59
காத்திருப்பு	61
பிசக் காலைத் திருப்பித் தா	62
நாட்டுக்குழுத்தல்	69
மாட்டின் லாதர் கிங்	71
ஆபிரிக்க ப்ரொமிதெயஸ் - குறிப்பு	72
ஆபிரிக்க ப்ரொமிதெயஸ்	73
மன்னேவா	76
வழிப்போக்கன்	77
எங்கள் விளக்குகள் பிரகாசமாக எரிந்து கொண்டிருந்தன	78
இன்னொருநாள்	80
வஞ்சினப்பாடு	83
ஜூவூனெஸ்பேர்க் நகரம்	86
சிறுமியின் கலை	88
நான் மரம்	89
மோனங்கம்பா	90
புலானி மந்தை	91

மேய்ப்பன் அவைம்	94
இராமழூ	96
இராப்பாடு: நகரம்	98
மகிழ்ச்சிச் சிறிப்பு	99
விலத்தி	100
முன்னொரு காலத்திலே	102
தொலைபோசிஉறையாடல் - குறிப்பு	105
தொலைபோசிஉறையாடல்	106
பாரிஸில் ஒரு பனிநாள்	109
ஒர் ஆசியன் கிழக்காபிரிக்கன் ஆகிறான்	112
செய்திகள்	116
List of poems translated	117
கவிஞர்களின் வாழ்க்கைக் குறிப்பு	120

முருகையன் முன்னுரை:
பெறுமதி வாய்ந்த பங்களிப்பு

I

‘அந்த நாள் முதல் இந்த நாள் வரை’ கவிஞர் சோ.ப. அவர்கள் தமிழ்க் கவிதைகளைத் தாமே இயற்றித் தந்துகொண்டிருக்கும் அதே வேளையில், மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகளையும் வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறார். இது பலரும் அறிந்ததே. அவரது சொந்தப் படைப்புகள் ‘வடக்கிருத்தல்’ என்னும் தொகுதியாகி ஏலவே வெளிவந்து உலாவுகின்றன. இப்பொழுது அவருடைய மொழி பெயர்ப்புகள் புத்தக வடிவம் பெறுகின்றன. அவருடைய மொழிபெயர்ப்பு விசாலத்தையும் பன்புகளையும் தேர்ந்து பயன்பெற இது நல்ல வாய்ப்பினை நமக்கு வழங்குகிறது.

இப்போதைய புத்தகத்தில் இடம் பெறும் கவிதைகள் யாவுமே ஆபிரிக்கக் கருப்பினத்தவரின் ஆக்கங்களாய் உள்ளன. இவற்றை ஆங்கில மொழியில் அமைந்த தொகுதிகளிலிருந்து தெரிந்தெடுத்து அவர் மொழிமாற்றம் செய்துள்ளார். இன்று நம் தமிழிலக்கிய உலகில் உலாவும் மொழிபெயர்ப்புகள் பெரும்பாலும் ஆங்கிலம் வாயிலாகவே நம்மவர்களிடம் வந்துசேர்கின்றன என்றாலும், பிரித்தானியரின் படைப்புகளைத் தமிழுக்குக் கொண்டுவருவதில் நாம் அதிக அக்கறை காட்டவில்லை என்றே சொல்ல வேண்டும். இது ஏன் என்பது சிந்திக்கத்தக்கது.

மொழிபெயர்க்க எடுத்துக்கொள்ளப்படும் படைப்புகளின் உள்ளடக்கமும் அவற்றின் உணர்வு நிலைகளும் தமிழ் வாசகர்களின் அக்கறைகளோடு தொடர்புபட்டனவாய் இருத்தல் நலம் என்ற

என்னமே, இத்தகைய தெரிந்தெடுப்பின் அடிப்படை என்று கொள்ளுதல் பிழையாகாது. வேறொரு விதமாகச் சொல்வதானால், நமது சமூக-அரசியற் குழந்தைகள் நம் எழுத்தாளர்களை மாத்திர மின்றி நம் மிடையே தொழிற் பட்டுக் கொண்டிருக்கும் மொழிபெயர்ப்பாளரின் அக்கறைகளையுங்கூட, ஏதோ ஒருவகை-யில் வழி நடத்துகின்றன என்றாம்.

நம்மிடையே தொழிற் பட்டு வரும் எம்.ஏ.நுஃமான், சி.சிவசேகரம், நா.சண்முகவிங்கன் முதலான மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் கூட, வெள்ளையினஞ் சாராத சூழல்களிலே தோன்றிய படைப்புகளில் நாட்டங்கொண்டிருந்தமை மேற்படி உண்மைக்குச் சான்றாகும்.

மூன்றாம் உலகம், தெற்குலகம் என்றெல்லாம் பேசப்படும் பகுதியினரிடம் பொதுவாயுள்ள தனி இயல்பு என்ன? மேற்குலகத்து வெள்ளையினத்தாரின் ‘இன மேன்மை நோக்கினால் நெரிந்து, அமுந்தி, குமைந்து குறையாடப்பட்டு, ஒதுக்கப்பட்டு, ஒடுக்கப்பட்டு, நசிப்பட்ட துயர வரலாறுகளும் அவைபற்றிய கூட்டு நினைவுகளுந் தான் மேற் சுட்டிய பொதுத்தனி இயல்பின் கூறுகளாய் உள்ளன என நாம் இனங்காட்டலாம். இப்படியான பொது இயல்புகள் கொண்ட சமூகங்களின் மன அதிர்வுகள் ஒரே ‘அலை நீளம்’ கொண்டனவாய் அமைவதில் வியப்பேதுமில்லை. ஒரே அலை நீளமும் (எனவே) ஒரே அதிர்வெண்ணும் கொண்ட மனங்கள் மருவியும் பரிந்தும் இசை மீட்டுவது கூட எதிர்பார்க்கத்தக்கதே.

கவிஞர் சோ.ப. தாம் மொழிபெயர்க்கத் தெரிந்தெடுத்த கவிதைகளின் பிறப்பிடம் பற்றிய விசாரணை இப்படியெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்க நம்மைத் தூண்டி நிற்கிறது. ஏனென்றால், பொருளியல் அடிப்படையில் நிகழும் கொள்ளைகள், சுரண்டல்கள், உறிஞ்சல்கள், ஒடுக்கல்கள் எவ்வளவு தூரம் இழிந்தவையோ அவ்வளவு தூரம்

- ஏன் அதைவிட அதிகமாக இழிந்தவை- நிறத்தின் பேராலும் இனத்தின் பேராலும் மொழியின் பேராலும் சாதியின் பேராலும் கருத்துகளின் பேராலும் மேற்கொள்ளப்படும் சரண்டல்களும் உறிஞ்சல்- ஒடுக்கல்களும். நாகரிகம், முன்னேற்றம், சீர்திருத்தம் என்ற பெயர்ப்பலகைகளுக்குப் பின்னாலே நெளிந்து கொண்டிருக்கும் நச்சுப்புமுக்களே இவை எல்லாம்.

இனி, கவிதை என்பதும்- ஏன்- இலக்கியம், கலை என்பவை எல்லாங்கூட, மனித மனங்களை உறுத்துகின்ற, அல்லது உலுப்பி அசைக்கின்ற அலைவுகளின் அழகியல் வெளிப்பாடுகளே. அந்த வகையில், கவிஞர்களும் கலைஞர்களும் தம் வாழ்நிலைகளுடன் ஊன்றிச்செறிந்து ஊடாடிக்கொண்டிருப்பவர்கள். இந்த ஊடாட்டம் மக்கட்குழுமங்களின் பண்பாடுகளுடனும் உயிர்ப்பு முறைகளுடனும் மிகவும் நெருக்கமான ஒன்றாகும். எந்த ஒரு தருணத்திலும் பண்பாட்டையும் கலைகளையும் வேறு பிரித்துப் பார்ப்பது மிகவும் சிரமமானது.

இப்படிப்பட்ட உணர்வு விழிப்புடன் தான், மொழிபெயர்ப்பாளரின் பணியும் தொழிற்படவேண்டி உள்ளது. ஒரு குறிப்பிட்ட பண்பாட்டுச் சூழலில் அமிழ்ந்தியிருப்பவர்களுக்கு, வேறு வேறான சூழல் களிலிருந்து வேறு வேறான நோக்குகளையும் வெளிச்சங் களையும் அறிமுகஞ்செய்து வைப்பதே அந்தப் பணியின் இன்றி யமையாத கடப்பாடாகும். இங்குதான் சோ.ப அவர்களின் பங்களிப்பு எத்தனை பெறுமதி மிகக்கு என்பதனை நாம் உரைத்துப் பார்த்து உணர்ந்து கொள்ளுகிறோம்.

III.

இந்த இடத்திலே கவிதை மொழிபெயர்ப்பு எவ்வளவு சிரமமானது என்பதனையும் நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

“கவிதை மொழிபெயர்ப்பு என்பது செய்யப்பட இயலாத ஒன்றுள்ள ஆனால், அது கட்டாயமாகச் செய்யப்பட வேண்டியதுமாகும்” என்கிறார் சிந்தனையாளர் ஒருவர். “கவிதையின் பிரதான இயல்பு களில் ஒன்று, அது மொழிபெயர்ப்புக்கு இடந்தராதிருப்பதாகும்.” என்று கருதியோரும் உண்டு கவிதையில் உடலாகிய மொழியை மாற்ற முயலும் போது, அதன் உயிருக்கு ஊறு விளையும் ஆபத்து நிறைய உண்டென்பதையே மேற்கண்டவை போன்ற கூற்றுக்கள் வற்புறுத்தி நிற்கின்றன.

இவ்வாறெல்லாம் இருந்த போதிலும் இலக்கியப்படைப்புகளும் கலைப் படைப்புகளும் மொழிபெயர்க்கப்படும் செயல்வழி, எல்லாப்பண்பாட்டுச் சூழல்களிலும் நடந்தேறியே வந்துள்ளது, இது வரலாறு. தமிழர் மரபிலே சொல்லோடு சொல்லான நெருக்கமான மொழிபெயர்ப்பை விட தாராளமான “சமனிகளை” ஆக்கிக் கொள்வது தான் பெருவழக்காய் இருந்துள்ளது. இவ்வாறான மொழி மாற்றத்தை “தழுவலாக்கம்” என்று சொல்வதுண்டு.

ஆனால், சோ.ப. அவர்கள் மூலக்கவிதைகளின் மணங்குணங்களிற் பெரும் பகுதியைச் சிந்தாமற் சிதறாமல், ‘பேணமாக’ எடுத்து வரவேண்டும் என்று கருதும் ஒருவர். மொழிபெயர்ப்புகள் மூலங்களின் நிழல்களாக மாத்திரம் நின்று விடுவது போதாது என்று கருதுகிறவர். அதே வேளை, அவரும் ஒரு கவிஞர் என்ற வகையிலே, கலைப்படைப் பாக்கங்களின் நெளிவு களிவுகளையும் உணர்ந்தவர். ஆகவே, தாம் மேற்கொண்ட பணியினை மிகுந்த பொறுப்புணர்ச்சியுடனும் விசுவாசத்துடனும் ஆற்றியுள்ளார். இதனாலேதான் எல்லாக் சமூகத்தினருக்கும் எல்லாக்காலங்களிலும் பொருந்தக்கூடிய எளிமையான- சாதாரணமான- உள்ளடக்கங்கள் சிலவற்றுடன் தம்மை மட்டுப்படுத்திக் கொள்ளாமல் மிகவும் திடமான -தூலமான- சூழமைவுகளையும் அணுகி, அவற்றை

வசப்படுத்தி, தமிழ் வாசகர்களிடம் இழுத்துக்கொண்டு வந்து காட்ட முயன்றுள்ளார். இந்த முயற்சியிலே கணிசமான வெற்றியும் கண்டுள்ளார். இது மிகவும் பயனும் பெறுமதியும் வாய்ந்த முயற்சி என்பதில் அய்மில்லலை.

மற்றுமோர் உண்மையையும் இங்கு சுட்டிக்காட்டலாம். ஒரு மொழியிலி ருந்து மற்றொரு மொழிக்கு மாற்றி எடுப்பதே சில வகைக்கவிதைகளைப் பொறுத்தவரை பெருஞ் சவாலாக அமைந்து விடுவதுண்டு. ஆனால், மூன்றாம், நாலாம் மொழிகளுக்குக் குக்கவிதைகளைக் கொண்டு வரும் போது, கணிசமான இழப்புகள் நேரிடக்கூடும். மூலமொழிகள் பலவற்றையும் கற்றறியாதவர்களாகிய நாம், இன்றைய நிலையிலே, பெரும்பாலும், ஆங்கிலம் வாயிலாகவே மூலக்கவிதைகளை அணுக வேண்டியவர்களாக உள்ளோம். இது தவிர்க்க இயலாத ஒரு மட்டுப்பாடாகும். ஒன்றும் இல்லாமல் இருப்பதைக் காட்டிலும், நிமில்களின் நிமில்களாவது கிடைக்கின்றனவே என்று திருப்திப் பட்டுக்கொள்ள வேண்டியது தான்.

III.

சோ.ப. அவர்கள், தாம் செய்துள்ள மொழிபெயர்ப்புகளிற் சிலவற்றில், தமிழ் யாப்பிற்கு அமைவான செய்யுள்களையும் கையாண்டுள்ளார். இவை நன்றாகவே உள்ளன. தம் தொடக்க கால மொழிபெயர்ப்பு களில் அவர் இந்த நிலைப்பாட்டினை மேற்கொண்டார் என்று தோன்று கிறது. ஆனால், காலப்போக்கிலே, தமிழ் யாப்பு முறைக்கு அமைவான வடிவங்களையிட்டு அதிகம் கவலைப்படாமல், தாராளமான சுயாதீனத்துடன் ஓசையமைப்பி ணைக் கையாண்டுள்ளார். மூலப்படைப்புகளின் லயங்களை அடியொற்றிச் செல்வதில் உள்ள சிக்கல்களை உணர்ந்து கொண்ட நிலை இங்கு புலப்படுகிறது போலும்- உண்மையில், ஆபிரிக்க மொழி

களிலோ, கறுப்பின மக்கள் பயன்படுத்தும் ஃபிரெஞ்ச், ஜே'மன் முதலிய அய்ரோப்பிய மொழிகளிலோ எழுந்த கவிதையாக்கங் களின் மூலமுதலான ஓசைக்கோலங்கள் எப்படி இருந்தன என்பதை இனங்காண்பது அரிய காரியந்தானே! இந்த நிலையில் அவை பற்றி அதிகம் கவலை கொள்வதில் அர்த்தமில்லை அல்லவா? எனவே, நாம் அனுகக் கூடியனவாய் உள்ள ஆங்கில வடிவங்களைப் புகலடைவதைத்தவிர வேறு வழி இல்லைனா ஆங்கிலம் வழியாக வந்தடைந்த ஓசைக்கோலங்கள் தான் நமக்குத் துணைநிற்க வல்லன. அந்த ஆங்கில வடிவங்கள் பெரும்பாலும் சுயாதீனசெய்யுள்களாய் உள்ளன. அவற்றின் வழி நின்றே, சோ.ப. தம் பணியினை ஆற்றியுள்ளார். எல்லா மொழிகளிலும் பழமையான யாப்பு நெரிகளைக் கைநெகிழி விட்ட போக்குகளே இன்றைய ஒழுகலாறாகி நடை-முறைக்கு வந்துள்ளமையை உணர்ந்து, சோ.ப. அவர்கள் செயற் பட்டுள்ளமை கருத்தக்கது.

IV.

இன்று உலகமயமாக்கம் பற்றிய முழுக்கங்கள் உரப்பாகக் கேட்கின்றன. இவையெல்லாம் எந்த நோக்குடன் எழுப்பப்படுகின்றன? அனைத்தையும் அள்ளிக்கருட்டி எப்பமிடும் பெரு வணிக ஆதிக்கப் பேராசை நோக்குடனா? அல்லது பரந்த மானுடத்தை அரவணைத் துத் தமுவிக்கொள்ளும் விழுமிய நோக்குடனா?

பாரதிதாசனின் சில வரிகளை நினைவு கூர்வது இவ்விடத்திலே பொருத்தமாகலாம்,

“உன் வீடு- உனது பக்கத்து வீட்டின்
இடையில்லவத்த சுவரை இடித்து
வீதிகள் இடையில் திரையை விலக்கி
நாட்டொடு நாட்டை இணைத்து மேலே
.....எறி நின்று பாரடா எங்கும்.”

எதனைப் பார்க்கச் சொல்கிறான் பாரதிதாசன்?

“எங்கும் பாரடா இப்புவி மக்களை
.....அறிவை விரிவு செய் அண்டமாக்கு
விசாலப்பார்வையால் விழுங்கு மக்களை!
மானுட சமுத்திரம் நாளென்று கூவு
.....புவியை நடத்து பொதுவில் நடத்து
வானைப் போல மக்களைத் தாவும்
வெள்ளை அன்பால் இதனைக்
குள்ள மனிதர்க்கும் கூறடா, தோழனே!”

மனித குலத்தின் குள்ளத்தனங்களை ஒழித்து விடுவது தான் உயரிய குறிக் கோள்ளு உயர்வற உயர்ந்தது அந்த இலக்கு - அந்த இலக்கினை நோக்கி நம்மை எல்லாம் திரும்பவைப்பது. வேறுபாடெனினும் பன்மைகளிடையே ஊடுருவிச்செல்லும் பரிந்துணர்வு. அவ்வித பரிந்துணர்வையும் பரந்த பார்வையையும் ஏற்படுத்துவதில் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் கண்டியான பங்களிப்பைச் செய்யவல்லன.

இத்தகைய நன் முயற்சிகளை வாழ்த்துவோம் - வரவேற்போம்.

இ.முருகையன்

நீர்வேலி தெற்கு,
நீர்வேலி.
20:04:2001.

Illuminating a poetic continent for the tamil reader

Decolonization, apart from altering the political landscape of the latter half of the twentieth century, had profound effects in the cultural sphere too. Whole cultures, which had previously been little noticed, became more visible, ironically, the language of the former colonial masters contributed to this process of high profiling. The role of English and French in making African poets known internationally is a case in point.

Mr.S. Pathmanathan's translation of poets from Africa has, in my view, helped to light up a whole poetic continent . The selection is fairly representative. The translator may have had his own reasons for giving a larger coverage to Nigeria and Senegal. All the familiar names are here: Senghor, Diop, Okara, Okigbo, Brew,Rubadiri,Clark and Soyinka and the not so familiar ones. The poets represented here handle a variety of themes and their tone ranges from the lyrical and the nostalgic to the ironic. An intriguing discovery (for me, at least) was Jagjith Singh's poem "Portrait of An Asian as An East African."

I hope the translator will help the monolingual Tamil Reader by providing a comprehensive over-view (both historical and critical) and notes about the chosen poets.

As an accomplished bilingual, Mr.Pathmanathan is particularly suited to this task.

01.06.2001.

A.J.Canagaratna

ஆபிரிக்கக் கவிதை - ஓர் அறிமுகம்

இருஞ்சு கண்டமாகக் கருதப்பட்ட ஆபிரிக்கா, உண்மையில் ஒரு காலத்தில் உன்னதமான நிலையில் விளங்கியதென்பதற்கு வரலாற்றுச் சான்றுகள் உள். முதலில் அரபு வணிகரும், பிறகு போர்த்துக் கேயரும், ஃப்ரெஞ்சுக்காரரும் ஆங்கிலேயரும் ஒல்லாந்தரும் விரிந்து கிடந்த ஆபிரிக்க வணிக மார்க்கங்களைப் பயன்படுத்தத் தொடங்கினர். மாலி, பெனின், அஷாந்தி, குஷ், சொங்காய் முதலிய பேரரசுகளின் செழிப்பும் செல்வமும் மேலை வல்லரசுகளை கவர்ந்திருந்தன. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டளவில் பெஸ்ஜியமும் பிரான்ஸைம் இங்கிலாந்தும் போர்த்துக்கலும் ஆபிரிக்காவைக் கூறுபோடத் தொடங்கின. அஞ்ஞான இருளில் மூழ்கிக்கிடந்த மக்களுக்கு ஒளியை ஏந்திச்செல்லும் தூதர்களாக இவ்வரசுகள் தமிழைப்பிரகடனப்படுத்திய போதும், தங்கமும் தந்தமும் உப்பும் வனவளமும் சூறையாடவே அவர்கள் அங்கு சென்றார்கள் என்பதை வரலாறு தெளிவாகப் பதிந்துள்ளது.

தமக்கென ஒரு சமூக, அரசியலமைப்பும், பொருளாதாரக் கட்டுமானமும், நீதி நிர்வாகமும், சமய அனுஷ்டானங்களும், சிற்பம், சித்திரம், இசை, கூத்து ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய பண்பாடும் உடையனவாய்த் தீகழ்ந்த ஆபிரிக்க அரசுகள், மேனாட்டார் வருகையால் நிலைகுலைந்து வீழ்ந்தன. இவ்வீழ்ச்சியையும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் கனன்ற விடுதலை வேட்டக் கொணர்ந்த எழுச்சியையும் நலீன ஆபிரிக்கக் கவிதை பிரதிபலிக்கிறது. அத்துடன் அமையாது ஜம்பது, அறுபதுகளில் சுதந்திரம் பெற்ற ஆபிரிக்க நாடுகள் எதிர்நோக்கிய ஸ்திரமற்ற நிலையும் தன் வேர்களை-அடையாளங்களைத் தேடும் ஆபிரிக்க னுடைய முனைப்பும் கூட இக்கவிதையில் இழையோடுகிறது.

ஏ.ஜே.கனகரட்னா சுட்டிக்காட்டியது போல குடியேற்றவாதத்தைத் தம் மீது திணித்த மேனாட்டவருடைய மொழிகளாகிய ஆங்கிலம், ஃப்ரெஞ்ச் மூலமே ஆபிரிக்கக் கவிஞர்கள் தமது விடுதலைக்கான பிரகடனத்தையும் போர் முழக்கத்தையும் செய்ய நேர்ந்தது.

ஆபிரிக்கர்களின் ஆரம்பகாலக்கவிதைகள் ஆங்கிலேய மாதிரி களைப் பின்பற்றியனவாய் விளங்கின. Romantic காலக்கவிதையின் பாவமைப்பைப் பெரும்பாலும் ஒத்திருந்தன. உள்ளடக்கத்தில் வெள்ளை ஆட்சியாளர்கள் வசுத்த விழுமியங்களை ஏற்பனவாய் - அனுசரிப்பனவாய் - அமைந்தன. 1952 இல் வெளி வந்த ‘Osadebay’ இன் ‘Ode to the Palm Tree’ இதற்கு உதாரணமாகும்.

“நெஞ்சக்குள்ளே செல்வத்தை ஓளித்து வைத்திருக்கும்
பாலும் தேனும் பாடும்
வளமிக்க என்நாட்டின் குறியீடாக
கம்பீரமாக நிமிர்ந்து நிற்கும் பாம் மரமே
உன்னைக் கைதொழுகிறேன்
உனக்கொரு புகழ்ப்பா இசைக்கிறேன்”

ஆங்கிலக் கவிதையூடாக, தன் நாட்டைத் தரிசிக்கும் இம் முயற்சிக்கு மாறானது ஜோன் பெப்பர் க்ளாக் புனையும் “இபதான்”

“உடைந்த பீங்கான் போன்று
வெயிலில் கிடக்கும்
ஏழு குன்றுகளினிடை
கறஞும் பொன்னும் கலந்து
விசிறித்தெளிக்கப்பட்ட
இபதான்”

“கறஞும் பொன்னும்” - ஒரு படிமம். “உடைந்த பீங்கான்” - இன்னொரு படிமம். இரண்டும் ஒன்றோடொன்று மயங்கி வாசகனப்பாதிக்கும் இவ்வுத்திப் பிரயோகம் நவீன கவிதைக்குரியது.

ஆக, ஆபிரிக்கக் கவிதை - ஆங்கிலத்தில் எழுதப்படும் ஆபிரிக்கக் கவிதை - 19ம் நூற்றாண்டின் கலாசார ஆதிக்கத்திலிருந்து தன்னை விடுவிடத்துக் கொண்டு, ஒரு சர்வதேச பாணியைக் கைக்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. ஃப்ரெஞ்சு மொழியில் எழுதும் ஆபிரிக்கக் கவிஞர்கள் தம் நடையைச் சிரமமின்றி மாற்றிக் கொண்டனர். ஆங்கிலத்தில் எழுதும் கவிஞர்கள் சற்றுக் காத்தி ருக்க வேண்டி இருந்தது - எவியெற், பெளன்ட் ஆகியோர் ஃப்ரெஞ்சு குறியீட்டுக் கவிதைகளைப் பின்பற்றி தம் கவிதைகளைத் தரும் வரை. இது தவிர, சொயின்கா, ஓகிக்போ, களாக் முதலிய கவிஞர்களுக்குப் பல்கலைக் கழகக்கல்வி வாய்ப்புக்கிட்டியதால், அதன் மூலம் அமெரிக்க, ஐரோப்பிய இலக்கியப்பரிச்சயம் ஏற்பட்டதையும் குறிப்பிட வேண்டும். இவ்வாறுதான், ஆபிரிக்க இலக்கியப்பரப்பில் நவீன மயமாதலும் சுதேசமயமாதலும் அரசியல் மயமாதலும் ஒர் இயக்கியத்தின் கூறுகளாக முனைப்புப் பெறலாயின. ஆபிரிக்கக் கவிஞரின் கண்கள் சர்வதேச சந்தையில் பதியலாயின. அவன் ஒரு சமூகப் பரங்களுடைன், பொறுப்புள்ள, தீர்க்கதறிசியாகப் பரிணாமம் பெறத் தொடங்கினான்.

நீக்ரோத்துவம் (Negritude) என்ற கோட்பாட்டை நாற்பதுகளில் முன்வைத்த அய்மே செசார், வியோன் டமாஸ், செங்கோர் மூவரும் ஃப்ரெஞ்சு கொலனிகளைச் சேர்ந்தவர்கள். செங்கோர் செனகல் என்ற சிறிய நாட்டிலிருந்து பிரசித்திபெற்ற சேபேன் பல்கலைக்கழகம் புகுந்தவர். அங்கேயே விரிவுவரையாளரான முதல் ஆபிரிக்கர் என்ற பெருமைக்குரியவர். பின்னாளில் ராஜதந்திரியா கவும் விடுதலை பெற்ற செனகவின் ஜனாதிபதியாகவும் உயர்ந்தவர். முதாதையர்

வழிபாடு, ஆபிரிக்கப் பண்பாட்டுக்கு வெள்ளையரால் நேர்ந்த அழிவு, ஆபிரிக்கப் பெண்ணின் அழகு- இவை செங்கோரின் பாடுபொருள்கள்.

பதிமம் கடந்து, உருவகம் ஒப்பீடுகளுக்கு அப்பாலும் போகவல்லது சொல். கவிஞர் (ஞானி) பெயரை உச்சரிப்பதன் மூலம் சிறுஷ்டி செய்கிறான். சொல்- மந்திரத்தைப் பயன்படுத்துதல் எல்லாக் கவிதைக்கும் பொதுப்பண்பெனினும், அது ஆபிரிக்கக் கவிஞருடைய முன்னுரிமை என்று சொல்லத் தோன்றுகிறது. ‘நான்த’ இதற்கு நல்ல உதாரணம்.

“கவிதை ஜாஸ் ஸ்வரக்கோவை போன்றது. அது கீதமாகாமல்- சொற்களும் இசையும் சேர்ந்து பாடப்படாமல் - முழுமை பெறுவதில்லை.”¹ என்பார் செங்கோர். செங்கோரின் இந்தக் கருத்தையே Langston Hughes உம் கொண்டுள்ளார்.

“I insist that the poem is perfect only when it becomes a song: words and music at once. It is time to arrest the decay of the modern world and especially the decay of poetry. Poetry must find its way back to its origins, to the time when it was sung and danced. As it was in Greece as it is still today in Black Africa”²

கவிதையின் உள்ளடக்கம் அரசியல் மயமானதைத் தொடர்ந்து, பொருளாதார, கலாசார ஏகாதிபத்தியம் பற்றிய பிரக்கரு ஆபிரிக்கக் கவிதையில் தென்படலாயிற்று. கவிஞர்கள், சிலவேளைகளில் தத்தம் நாட்டு அரசாங்கங்களுடன் முரண்படலாயினர். தென் ஆபிரிக்க சுதந்திரம் இன்னும் கைகூடவில்லையே என்று பொறுமையிழந்தனர்.

1. *Ethiopiques*, pp. 121,123

2. Langston Hughes, Introduction, *Poems from Black Africa*, p.14

குமாலோ, வெவின் போன்ற கவிஞர்கள் தீவிர நிலைப்பாட்டை மேற்கொள்ளத் தலைப்பட்டனர்.

கவிதை அரசியற் கருவியாகும் பொழுது, அதன் இலக்கியத்தாம் குறைவது தவிர்க்க முடியாதது, ஒரு கொள்கைப்பிரகடனத்தைக் கவிதை மூலம் செய்ய வேண்டிய தேவை ஏற்படும் போது, கவிஞர்களை தன் படைப்புத்திறனில் கவனஞ்செலுத்த முடிவதில்லை. முன்னணியில் இருந்த பல கவிஞர்கள் பல்கலைக்கழகங்களில் பேராசிரியர்களாகி தத்தம் தொழில் ஈடுபாடுகளில் மூந்தி விட்டமையும் ஆபிரிக்கக் கவிதையின் சரிவிற்கு மற்றொரு காரணம்.

அகண்ட ஆபிரிக்கக் கொள்கைக்கு அமுத்தம் தரப்படும்போது தவிர்க்கமுடியாதபடி ஒரு வினா எழுகிறது, ஆபிரிக்க உனர்வை ஆத்மாவை வெளியிட ஆபிரிக்கப் பொதுமொழி ஒன்றே பொருத்தமாய் இருக்குமல்லவா? அம்மொழி சுவாஹிலியை விட வேறெதுவாய் இருக்க முடியும்? ஆயின் கவிஞர்கள் ஆங்கிலத்தைக் கைவிட்டு சுதேச மொழிகளை நோக்கித் திரும்புவது தர்க்க ரீதியான விளைவாக வன்றோ நிகழ்ந்திருக்க வேண்டும்! நடந்தது என்னவென்றால் அந்நிய மொழியை ஊடகமாக வைத்துக் கொண்டே இக்கவிஞர்கள் உள்ளடக்கத்தில் மாற்றஞ் செய்ய வாயினர். பெட்னில் பறுந்றஸ் தம்மை ஒரு பாணராக உருவகித்துக் கொண்டார். சொயின்கா ‘ஓகுன்’ ஜூம் ‘ஓகிக்போ’ இதெந்றோ வழிபாட்டையும் பாடினர். வியோ மஸாய் மற்றும் லுஜ் வாய் மொழி இலக்கியத்தை ஆராய்ந்தார். ஒகாராவும் களாக்கும் இஜோ இலக்கியங்களைச் சேகரித்தனர். கொகபி அவுனோர் இழு மக்களின் வரலாற்றையும் வாய் மொழி இலக்கியத்தையும் ஆராய்ந்தார். குனேனே ஜானு புலமையாளராக இனங்காணப்பட்டு எள்ளார். இவ்வாறுதான் ஆபிரிக்கர்களின் நம்பிக்கைகள், ஒழுகலாறு கள், தொன்மங்கள் எல்லாம் அற்புதமான ஆங்கிலக் கவிதை மூலம்

வெளிப்படலாயின. ஒரோற் ப' பிற்றெக் கின் “ஸாவினோவின் கீதம்” என்ற நெடும் பாட்டைப் படிக்கும் போது ஆங்கிலக் கவிதை ஒன்றைப் படிப்பது போன்று இராது. குனேனே தம் மூடைய காவியங்களை ஊரடர மொழியில் எழுது கிறார் சுதேச வாய்மொழி மாபைப் பயன்படுத்துகிறார். ஆங்கிலக் கவிமரபு தன்னைத் தொற்றாது பார்த்துக் கொள்கிறார்.

விரிந்து வேறாகிக் கிடக்கும் ஆபிரிக்கப் பண்பாடுகளுக்கு ஊடாக இழை யோடும் பொதுப்படிமம்- குறியீடு- என்ன? ஆபிரிக்கக் கவிதையின் பொதுப்படிமம் கிழங்கோ (yam) பாம்மரமோ (palm tree), சமையற்பானையோ, வைகறைப்பலியோ, முதாதையரோ அல்ல! அந்நியர் அறிமுகப்படுத்திய சிலுவையேயாகும்.

Tchicaya U Tam'si இன் நிந்தாஸ்துதியில் (பக்கம் -27) வரும் ஒப்புமைகள் அற்புதமானவை, திராட்சைக் கொடிக்குப்பதில் கள்ளிச் செடிகளே வளருகின்றன. இயேசுவுக்கும் ஆபிரிக்கனுக் கும் முன்முடி பொது. இயேசுவைக்காட்டிக்கொடுக்க ஒரு யூதாஸ், ஆபிரிக்கனுக்குத் துரோகமிழைக்கப் பல யூதாஸ்கள்- ‘பலியாடு’ என்ற படிமம் புனரமைக்கப்படுகிறது.

“செடிகள் எல்லாம்
கள்ளிகளாகவே வளரும் இந்த வனாந்தரத்தில்
அவற்றின் பூக்களையா நான் சொரிவது?..
சொல்லுங்கள் ஆண்டவரே
எந்த எகிப்தில்
தனைப்பட்ட கால்களுடன்

-
1. பழைய ஏற்பாடு, ஜோல் 2:31
 2. பழைய ஏற்பாடு, ஜூஸாபா 2:4

என் மக்கள் கிடக்கிறார்கள்?..
 ஒரு யூதாஸை அல்ல
 விரல் விட்டு
 பல யூதாஸ்களை எண்ணுகிறேன்!..
 உலகமே உமது பலியாடாகியுள்ள நிலையில்
 உமது சௌக்ககால சோக மெட்டுக்கு
 நடனமாடுவதைத் தவிர
 வேறு வழியில்லை எனக்கு”

விவிலிய மேற்கோள்களையே அஸ்திரங்களாக்கி ஏவுகிறது ‘யுக முடிவில்’ என்ற கவிதை (பக்கம்- 43)

“அக் காட்சிகள்
 சந்திரனை இரத்த வண்ணமாக்கும்
 பகலை நள்ளிரவாக்கும்...”¹

“வாள்கள் ஏர்முனைகளாக இன்னும் மாறா நிலையில்
 ஈட்டிகள் ஈட்டிகளாகவே இருக்கையில்...”²

விவிலியபடிமங்களை ஆபிரிக்க பாரம்பரிய படிமங்களுடன் இணைத்து அல்லது திரித்து அதிர்ச்சியூட்டும் கவிதைகளும் உள். ‘அவஸ்தைப் பூசுதல்’ என்பது சாகக்கிடக்கும் கிறிஸ்தவருக்கு மதகுரு செய்யும் சடங்கு. ஓர் ஆபிரிக்கத்தாய் மூவகை விலங்கு களின் இரத்தத்தை மூன்று விரல்களால் தொட்டு. தன் சின்னங்கிறு மகனின் நெற்றியிலும் மார்பிலும் நாபியிலும் பூசி, இந்த உலகில் அவன் பாதுகாப்புக்கு உத்தரவாதம் செய்கிறாள். இது அவனோர் காட்டும் ‘அவஸ்தையிற் பூசுதல்’ (பக்கம்- 31) இவ்விருவகைச் சடங்குகளில் உயர்வு- தாழ்வு கற்பிக்க நாம் யார்?

இது போலவே கொபி அவனோர் எழுதிய ‘ஸஸ்டர் வைகறை’ (பக்கம்-29) என்ற கவிதையும் இரு புத்துயிர்ப்புகள் பற்றிப் பேசுகிறது. ஒன்று கிறிஸ்துவினுடையது, மற்றது ஆபிரிக்கக் கடவுளருடையது. இவ்விரண்டையும் அருகருகே பார்க்கையில் ஆபிரிக்காவின் அவைம் நெஞ்சை உலுக்குகிறது.

இதேவேளை, ஜோரோப்பியஃ் கிறிஸ்துவ பண்பாட்டுச்செல்வாக்குக்கு உட்படாது கவிதை புனைபவர்களாக, ஒகாரா, ஒகொற்ப பிற்றெக், குனேனே முதலிய கவிஞர்களைக் குறிப்பிடலாம்.

மொழிபெயர்ப்புக்கென நான் தேர்ந்தெடுத்த இக்கவிஞர்கள் தாம் ஆபிரிக்காவைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவார்கள் என்பதில்லை, என்பார்வைப் பரப்புக்குள் அகப்பட்ட கவிதை நூல்களின் போதாமை யை நான் உணர்கிறேன். தரமான நூல் நிலையங்கள் இல்லாத- மரணத்துள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும்- ஒரு பிரதேசத்தில் எனக்கு வேண்டிய ஆபிரிக்க இலக்கியம் கிடைக்க வாய்ப்பில்லை. நான் தேடிக்கொண்டவை பாதி. நன்பர் எஸ்.ராஜசிங்கம் தந்தவை மீதி. நெஜீரியாவில் ஆசிரியத்தொழில் பார்க்கப்போய்- சராசரித் தமிழரைப் போலல்லாமல் - நல்ல நூல்களை வாங்கிச் சுமந்து வரும் அளவுக்கு இலக்கிய ஆர்வம் கொண்டவர் அவர். இந்த மூலதனத்தை வைத்துக் கொண்டு முழுமை காண்பது எப்படி?

மொழிபெயர்ப்பு என்பது- அதிலும் கவிதை மொழிபெயர்ப்பெப் ன்பது- அடைய முடியாத இலக்கு. மூலத்தின் ஒரு கூறு மொழி பெயர்ப்பில் இழக்கப்படுகிறது. ஒன்று அழகாக- திருப்திகரமாக- வாய்த்து விட்டது என்றால் அது மூலத்தை விட்டு அதிக தூரம் விலகி வந்திருக்கும். அச்சொட்டாக மொழிபெயர்க்கப்போனால் கவிதை உயிர்ப்பின்றிச் சப்பென்றிருக்கும்.

“Translations, like women, can either be beautiful or faithful” என்று யாரோ நகைச்சவையாகச் சொன்னது ஞாபகம்.

சில கவிஞர்கள் மொழிபெயர்ப்புக்கு வளைந்து கொடுப்பதில்லை- சொயின்கா போல. ஆபிரிக்க அனுபவத்திற்கும் தமிழ் அனுபவத் திற்குமிடையே பொதுவான பண்புகள் இனங்காணப்படும் போது, மொழிபெயர்ப்பு எளிதாவது மட்டுமள்ளி மகிழ்ச்சிகரமான முயற்சி முமாகிறது. செங்கோர், டியோப், ப்ரு ஆகியோருடைய கவிதை களைப் பெருமளவில், நான் மொழிபெயர்க்க நேர்ந்தமைக்கு இதுவே காரணம்.

ஆபிரிக்கக் கவிதையோடு இருபது வருட பரிச்சயம் எண்க்கு. 1980 ஆம் ஆண்டில், பேராதனைப் பல்கலைக் கழக நூல் நிலையத்தில் தற்செயலாக (தெய்வச்செயலாக.....?) டேவிட் டியோப் பின் “எல்லாம் இழந்தவர்களை” வாசித்த நாள் தொட்டு, ‘இது வேறு உலகம்- மேற்குலகமல்ல’ என்ற எண்ணம் ஆழப்பதிந்து விட்டது. ஒடுக்கப்பட்டால் சிறைக்கப்பட்ட ஒரு மக்கட் கூட்டத்தின் இலக்கியம் என்ற வகையில் இதன் பால் மிகக் பரிவும்- மதிப்பும் எனக்கேற்பட ஸாயிற்று.

என் தாய் நாட்டின் ஜம்பது வருட வரலாற்றைப் பின்னோக்கிப் பார்க்கையில், இங்கே தமிழர் படிப்படியாக இரண்டாந்தரப் பிரஜை களாகி விட்டதைப் புரிந்து கொள்ள ஆராய்ச்சி எதுவும் வேண்டிய தில்லை. இந்நாட்டில்- எங்கும்- தமிழருக்குப் பாதுகாப்பில்லை என்ற கசப்பான உண்மைக்கு ஒவ்வொரு நாளும் புதிய ஆதாரங்கள் கிடைத்தபடி உள்ளன. இந்தப்பின்னணியில்தான் கென்யாவில் இரண்டாந்தரப் பிரஜையாக வாழும் இந்திய வம்சாவளியினரான ஐக்ஜித்சிங்கின் “ஹர் ஆசியன் கிழக்காபிரிக்கனாகிறான்” (பக்கம்- 114) எனக்குப் பிடிக்கிறது. ஆக, ஒடுக்குமுறையைப் பல

வடிவங்களில் சந்திக்கும் ஓர் இனத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற வகையில் ஆபிரிக்கர்கள் எனக்கு நெருங்கிய உறவினர்.

இக்கவினாக்களை மொழிபெயர்த்துத் தமிழுக்குத்தரும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது குறித்துப் பெருமையும் மகிழ்ச்சியும் அடைகிறேன். தமிழ் வாசகர்கள் தம் பண்பாட்டின் பல அம்சங்களை இக்கவினாக்களில் ஆங்காங்கே காண்பர்.

“உன் நிழலைச்சுற்றி வளைந்த என் கைகள்
கள்ளிறக்குவோன் மரத்தைச் சுற்றி மாட்டும் வடம் போல்
வெறுமையாய்த் தொங்கின”

‘நிலவிலே ஒரு கனவு’ (பக்கம்-58) இவ்வுவமை ஒன்றே போதுமே!

நான் ஆரம்ப காலத்தில் செய்தது போல், எனக்கு உவப்பான தமிழ்ப் பாவடிவங்களில் எல்லாக் கவினாக்களையும் கொண்டு வந்திருக்கலாம். அதற்கு இன்னும் சிறிது அவகாசம் தேவை. ஆனால் கால தேவனுடைய தேர் இறக்கை கட்டிக்கொண்டு என் பின்னே விரைவிற்கு என்ற உணர்வு எனக்கு ஏற்படவே, யாப்புக் கட்டுப்பாடுகளைச் சுற்று நெகிழி விட்டிருக்கிறேன், வெற்றி தோல்விகளை வாசகர்கள் தீர்மானிப்பார்கள்.

இத்தொகுதி வெளிவருவதற்கு உறுதுணை புரிந்தவர்களுக்குப் பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளேன். மொழிபெயர்ப்பு என்று முகம் சளிக்காது அவ்வப்போது இவற்றை வெளியிட்ட சஞ்சிகைகளுக்கும், கலைப்பூங்காவில் சில கவினாக்களை விளக்கத்துடன் ஒலிபரப்பிய இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்திற்கும், அட்டைப்படத்தை வரைந்து உதவிய ஒவியர் ஆஇராசையாவுக்கும், தமிழ் முன்னுரையை வழங்கிய கலாநிதி

இ.முருகையனுக்கும், ஆங்கில முன்னுரையை எழுதிய விமர்சகர் ஏ.ஜே.கனகரத்தினா வுக்கும், கவிதைகளைத் தட்டச்சிற் பொறித்துதலிய செல்வி. நனாயினி கணபதிப்பிள்ளைக்கும் இந்நாலை அழகும் அச்சிட்டுத் தந்த “நிலம்” வெளியீட்டகத்தின் ருக்கும் எனது நன்றி உரியது.

கிறிஸ்தவ சம்பிரதாயம் பற்றி எனக்கெழும் ஜயங்களைத் தெளி விக்கும் ஜே. ஈ. ஜெயசீலன் அடிகளை நன்றியோடு நினைவு கூருக்கிறேன்.

இப்பணியை விரைந்து முடிக்குமாறு என்னைத் தூண்டிய தோட மையாது நூலை செய்தியிடும் பொறுப்பையும் ஏற்றவர் என் மாணவர், யாழ்ப்பரணப் பல்கலைக்கழக வவுனியா வளாக விரிவுரையாளர் கந்தையா பூர்கணேசன் அவர்கள். அவருக்கும் அவர் சார்ந்துள்ள இனுவில் கலை இலக்கிய வட்டத்தினருக்கும் என் கடப்பாடு பெரிது.

என் வாணாள் வீணாகவில்லை என்பதை இந்நால் நிறுவும்.

‘ஏகம்’

பொறுப்பு வீதி

கொக்குவில்.

2001-07-11

சோ.பத்மநாதன்

சோ.பவின் கவிதை மெல்லெனப்பாயும் அருவி
பளிங்குத்தரையில் உருளூம் வெண்ணெனய்க் கட்டி. வெண்கல
மணியின் கிண்கிணி நாதம் யாப்பிற்குள் கட்டுண்டு நிற்கும்;
பொருளூம் ஓசையும் வாசிப்போரின் மனதுக்குள் காட்சியை
விரிக்கும் கருத்தை ஊன்றி விதைக்கும்.

ஏற்கெனவே காவடிச்சிந்து, வடக்கிருத்தல ஆகிய
தொகுதிகளினுடாக தமிழ் வாசகர்களுக்குப் பழக்கப்பட்ட சோ.ப.
அவர்களின் மொழிபெயர்ப்புகளை தொகுப்பாக வாசிக்கும்
பாக்கியம் உலகத்தமிழ் வாசகர்களுக்கு கிடைக்கிறது.

பல்வேறுபட்ட அரசியல், பொருளாதார, பண்பாட்டு
சிக்கல்களுக்குள் சிக்கியிருக்கும் ஆபிரிக்க மக்களுக்கும்
ஈழத்தமிழர்களுக்கும் வாழ்வியல் அனுபவங்கள்
சமாந்தரமானவை. பண்பாட்டு ஒற்றுமைகள் அதிகம். அதனால்
அவர்களின் கவிதைகள் எமது அனுபவத்திற்குக் கிட்டியவை.
எமது உணர்வோடு வலுவாகப் பயணிப்பவை. இவற்றை ஒன்று
திரட்டி தொகுப்பாக வெளியிடும் சந்தர்ப்பத்தை திரு.சோ.ப.
அவர்கள் இனுவில் கலை இலக்கிய வட்டத்தினராகிய
எங்களுக்கு அளித்தமைக்காக அவருக்கு எமது சிரம் தாழ்த்திய
வணக்கங்கள் உரித்தாக்டும்.

இலக்கிய ஆசாளாய் எங்கள் வட்ட நன்பர்களுக்கு எப்போதும்
அருகிருப்பவர், குறிப்பாக இளைய தலைமுறையினரை
அருகிருந்து அழைத்துச் செல்பவர். அவரின் இலக்கியத் தடத்தில்
இப்போது எல்லோரையும் அழைத்துச் செல்வதையிட்டு மீண்டும்
நன்றி கூறி, தமிழுலகம் சோ.புத்மநாதனின் “ஆபிரிக்கக் கவிதை”
நாலை வரவேற்று ஊக்கமளிக்கும் என நம்புகிறோம்.

இனுவில் கலை இலக்கிய வட்டம்
05.08.2001

கந்தையா பூர்கணேசன்
நடராஜா ஞானகுரியர்

ஆபிரிக்காவின் கோரிக்கை

நான் நீயல்ல
ஆனால்
நான் நானாக இருப்பதற்கு
நீ
ஒரு சந்தர்ப்பம் தருகிறாயில்லை;

நீ
என் விஷயங்களில்
தலையிடுகிறாய்
ஏதோ அவை
உன் விஷயங்கள் போலவும்
நீ நான் போலவும்

“நான் நீயாக இருந்தால்.....”
உனக்குத் தெரியும்
நான் நீயல்ல
என்றாலும்
நீ
என்னை நானாக இருக்க
விடுகிறாயில்லை;

நான் நீயாகலாம்
உன்னைப் போல்
பேசலாம், நடக்கலாம்
சிந்திக்கலாம்
என எண்ணும்
உனக்குப் புத்தியில்லை
உங்ககம் நியாயமில்லை;

கடவுள் என்னை நானாகவும்
உன்னை நீயாகவும்
படைத்தார்.
கடவுள் பேரால் கேட்கிறேன்
என்னை
நானாக இருக்கவிடு!

ஆங்கில மூலம் :R.T.Dempster (Liberia)
கலீஷ - 1994

எல்லாம் இழந்தவர்கள்

உள்ள வானில் பரிதி ஒளிர்ந்தது
 ஒங்கு தாழைகள் மாலையில் ஆடல்போல்
 கொள்ளள கொள்ளும் என் கோதையர் பேரெழில்
 கொட்டி நின்றனர், சுழிக்கும் பயங்கர
 வெள்ளத்தே, பேராற்றில், குழந்தைகள்
 வீறு கொண்டு விளையாட டயர்ந்தனர்
 வள்ளங்கள் பல, முதலைகளோ(டு), எதிர்
 மல்லுக் கட்டின, நிலவு பொழிகையில்-

முரச தீர்ந்திடு வன வயந்தனில்
 முறுகி யங்குயர் விடுதலைக்
 கனலெ முந்திட மனம் கிழ்ந்துடன்
 கவலை யின்றியே ஆடினோம்.

ஆதவன் கதிர் ஒரு நாள் அணைந்தது,
 அமைதி குழந்தது, சோகம் கவிந்தது
 கோதை மார்கள்தம் கொவ்வை இதழ்களை
 கொள்ளையர்- கொள்ளிக்கண்ணர்- சுவைத்தனர்
 ஏதிலா என் குழந்தைகள் அம்மண
 இயற்கை நீத்தனர், பெருக குருதிஇப்-
 போ(து) அவர் அணி சீருடை யானது
 புகுந்ததால் அடிமைத்தள்ள நெஞ்சினுள்!

முந்தைய இரவுகளில் நிலவில் முழங்கி வந்த
 தந்தையர்தம் முரசங்கள் தாம்-அடங்கிப்போயினவே
 ஒங்கி எரிதனவின் ஒளியில்- விடுதலையில்
 நாங்கள் களித்தாடும் நடனமெங்குப் போனதுவோ.

ஆங்கில மூலம்: David Diop (Senegal)
 சிருதயகம், 1982

என் ஆபிரிக்கா!

அருமைத் திருநாடே! ஆபிரிக்கத் தாயகமே!
 பெருமைக்குரிய பல வீரர் பிறந்தகமே!
 எங்கோ லிரிந்து கிடக்கும் சவன்னாவை,
 எங்கோ தொலைவில் இயங்கும் நதியோரம்,
 பாட்டி இசைப்பாள் பழையதொரு பாடலிலே!
 கேட்டுளேன் நின்நதியின் கிளர்ச்சி தரும் ஒவியை!
 ஆனாலும் உன்னை அறியேன் நான்! உன்குருதி
 ஊனாடு- என்நாடி நரம்பு களினுாடு-
 பாய்கிறது தாயே! பயிர்பச்சைகள் செழிக்க,
 நீ அடிமை யாகி, நின்பிள்ளைகள் அடிமைப்
 பட்டு, வியர்வை யொடுசேர்த்துப் பாய்ச்சிய, உன்
 சுத்தக் கறுப்புக் குருதி எனக்குள்ளே
 பொங்குகிற(து) அம்மா! புதுப்புனலாய்!
 இது நீயா?
 இங்கு, கொதிக்கும் வெயிலில், சவுக்கின்முன்
 ஒடுங்கிச் சிவப்புத் தழும்புகளைச் சுமந்து
 நடுங்குவது நீயா?
 இகழ்ச்சிச் சுமையுதனால்
 வளைந்து முறியும் முதுகுனதா?
 என நெஞ்சம் உளைந்து

அவனைப் போட்டே உலுப்பினேன்!
 அப்பொழுது,
 காதில் உரத்த-கனத்த- குரலொன்று
 மோதியது வந்து
 “முழுமுழும் முடிந்ததென
 உள்ளம் பதைக்காதே! உற்றுப்பார்: மரமொன்று
 வெள்ளை மலர்களிடை- வெளிறிக் கிடந்தாலும்-
 தன்னாந் தனிதான் எனினும்- தலைநிமிர்ந்து,
 என்ன மிடுக்கோ(டு) எழுந்து வளர்கிறது!
 உனதா பிரிக்கா அதுதான்!
 அதுதாங்கும்
 கனிமெல்ல மெல்லக் கசப்புச் சுவைபெறலாம்!
 ஏனா? விடுதலையின் இயல்பே அதுதானே?
 ஆனாலும் வேண்டும் அது!”

இங்கீல மூலம்: David Diop (*Senegal*)
 செந்தமுஸ், 1981

பிணந்தின்னிகள்

நாகரிகம் எங்கள் முகத்தில் அறைந்த
 அந்நாள்களில்
 ஆசிந்ரி எங்கள் சூனிய புருவங்களில் மோதிய
 அந்நாள்களில்
 பிணந்தின்னிகள்,
 தம் நகங்களின் நிழலில்,
 நம் ‘பாதுகாவலுக்காக’
 இரத்தம் தோய்ந்த சின்னங்களை எழுப்பிய
 அந்நாள்களில்,
 கல்லடுக்கிய தெருநகரங்கள் தோறும்
 வேதனைச் சிரிப்பே விளைந்தது

பரமண்டலத்திலிருக்கும் பிதாவைத்
 தோத்திரிக்கும் தொண்தொணப்பு
 பெருந் தோட்டங்களிலிருந்து கிளம்பிய
 அழுகுரலை அமிழ்த்தியது!

ஓ, வலிந்து பெற்ற முத்தங்களின்
 கசந்த நினைவுகள்!
 துப்பாக்கி முனையில் பொய்யாகிய வாக்குறுதிகளின்
 கசந்த நினைவுகள்,

மனிதராகத் தென்படாத அந்நியர்கள் பற்றிய
கசந்த நினைவுகள்!

எல்லா நூல்களும் தெரிந்தும் அன்பு தெரியாத
நீங்கள்!

பூமியைச் சூல்கொள்ளச் செய்யும் நம் கைகளை-
வேரிலேயே புரட்சி வீறுபடைத்த நம் கைகளை-
அறியாத நீங்கள்!

இடுகாடுகளிடை நீங்கள் பாடும்

பரணிகளுக்கு மத்தியிலும்,

குலைந்து வெறிச்சோடிப்போன

ஆபிரிக்கக் கிராமங்களுக்கு நடுவிலும்,

குலையாத கோட்டை போன்று,

நம் நெஞ்சில்

நம்பிக்கை வாழ்ந்தது!

சுவாசிலாந்தின் சுரங்கங்கள் தொடக்கம்
புழுங்கி வியர்க்கும் ஐரோப்பிய தொழிற்சாலைகள்
வரை,

ஓளிமிக்க எங்கள் காலடிகளின் கீழ்,

வசந்தம் மீண்டும் மலரத்தான் போகிறது!

ஆக்டைல மூலம்: David Diop (Senegal)
அலை, 1986

ஏழை நீக்ரோவன்

ஏழை நீக்ரோவே இதுதான் உன் விதி!
ஏழை நீக்ரோவே இதுதான் உன் விதி!

வியர்வையும் குருதியும் வழியும் முதுகில்
சளீர் என துடிக்கத்துடிக்கச் சவுக்கடி!
வெள்ளையனுக்கு வெள்ளைத்தந்தம்
சுமந்து சுமந்துன் நாள்கள் நீழும்

ஏழை நீக்ரோவே இதுதான் உன் விதி!
ஏழை நீக்ரோவே இதுதான் உன் விதி!

பசியால் உனது பாலர் துடிக்கிறார்
ஏதும் குடிசையில் இருந்தால் தானே!
யாரும் குடிசையில் இருந்தால் தானே!
எஜமான் படுக்கையில் துயிலும் உன் மனையாள்
குடிசையில் எவ்வாறு இருக்க முடியும்!

ஏழை நீக்ரோவே இதுதான் உன் விதி!
ஏழை நீக்ரோவே இதுதான் உன் விதி!
துயரம் போலக் கறுத்த நீக்ரோவே
துடிப்பதும் அமுவதும் தொழிலாய்ப் போக்சே!

ஆச்சில மூலம்: David Diop (Senegal)

நீக்ரோ நாடோடி

(முதுபெருங் கவிஞர் அய்மே சோருக்கு)

குளிர்ந்த வடமேற்காற்றால் சிதறடிக்கப்பட்ட
பழைய, சிலைந்த கனவைப்போல
நீ நடந்தாய்
உப்பு வீதிகளுடும்
சேற்று ஒழுங்கைகளுடும்
வலியை ஏற்றபடி
நீ நடந்தாய்
உன்னை
கிணியிலிருந்து பியத்தெடுத்து
கப்பல்கள்
குருதிக் கொடிகளாக
தீவுதோறும் நாட்ட
நீ நடந்தாய்

வானத்தை வாசித்தபடி நீ கிடந்த
அந்நிய இடுகாட்டுக்கு
உன்
எந்த ஆடையின் முட்களைக்
கொண்டு சென்றாயா?

உன் கண்களில்
 ஆற்றாமைக் கூனல்களையும்,
 பருத்தியும் சரங்கங்களும் கொணரவல்ல
 விடியலையும் காண்கிறேன்
 மறக்கப்பட்ட சுந்தியாதா,
 பட்டும் நெருப்பும் பற்றிய கதைகளோடு
 சமுத்திரத் தளத்தில் புதையுண்ட
 தோல்வியறியாத சாகன்
 ஆகியோரைக் காண்கிறேன்

நகரங்களின் ஆழத்தில் எழும்
 அச்சத்தை தணிக்க
 கொலை வெறியோடு ஒலிக்கும்
 ஊதுகுழல் இசையும்
 பனிப்பாந்த நிலப்பிரப்பில்
 திறக்கும் வயிறுகளையும்
 எல்லாவற்றையும் காண்கிறேன்
 யாரும் வாழக்கூடிய-
 அறியப்படாத-
 மணங்கமமும் நாடுகளின்
 அரிவிவெட்டும்
 முதிய நீக்கோவே
 உன் நெற்றியில் புலர்ந்த வைகறைக்கு
 என்ன நடந்தது?

உன்
 ஓளிவீசும் இரத்தினங்களுக்கும்
 பொன் வாள்களுக்கும்
 என்ன நடந்தது?
 நீயோ இந்த அழுக்குச் சிறைக்கூடத்தில்

மற்றவர்களின் சிரிப்புக்கும்
குரூரப்பசிக்கும்
பணத்துக்கும் பலியாய்!
உன்னை Snow white என்றார்களாம்!
என்ன விசித்திரம்,
தங்கள் சொற்றொடரால் பூரித்த
பெரிய தத்துவத் தலையசைப்பு!

ஆனால்
உன் கண்ணிரில் முழ்கிய அக்காலைப் பொழுதில்
புனித மணி முடிகள் மட்கிய அவ்வேளை
என் முகில்களிடையே இருந்ததைத் தவிர
நான் என்ன செய்தேன்!

இரவின் வேதனைகள்
நகரமுடியாத காயங்கள்
பயங்கர முகாம்களில்
கல்லாய் இறுகிய கந்தைகள்
குருதிதோய்ந்த மன்
எனக்கு
அந்த நாளும் மற்ற நாள்கள் போலவே
நான் சன்னி பிடித்து
'யேபா' பாடினேன்.

ஓ, புதைக்கப்பட்ட பயிர்களே
இழந்த விதைகளே
என் வழிகாட்டி நீக்ரோவே
என் குறுகிய இருதயத்தை மன்னிப்பாய்,
பின்போடப்பட்ட வெற்றிகள்

கைவிடப்பட்ட ஆயுதங்கள்
பொறுமைக் களியாட்டம் இறந்துவிட்டது
குறாவளியைத் தீட்டுகிறேன், எதிர்கால உழவுசால்களுக்காக
உனக்காக
காணாவையும் திம்புக்குவையும் மீளப்படைப்போம்னு
குடிசைகள் தோறும்
வலிய உலக்கைகளின் லயத்துக்கு
கிற்றார் இசை தாவும்.

ஆகங்கில மூலம்: David Diop (Senegal)

நாடு கடத்தல்

அளவுக்கதிகமான சுமையை ஏற்றிக்கொண்டு
தோணிகள் கரையிலிருந்து புறப்படுகின்றன
அமைதியாய்

அந்நிய நாடுகளில் மழைபொழியப் போகும்
இம்முகில்கள்
உருமறைப்புச் செய்துள்ள இப்போர் வீரர்கள்
யார்?

இரவு தன் புதையல்களை இழக்கிறது
எதிர்காலம்
சோம்பல் கைகளால் நெய்யப்படும்
ஒரு தொன்மம் போல

ஆனாலும்
ஒரு சில நன்மையும் விளையவே செய்தன
ஆயிரம் மைலுக்கு அப்பால்
ஒரு குடிசை வாசலில்
ஒரு குழற்றையின் சுருக்கம் விழுந்த கை
மழையின் நீண்ட மெலிந்த கைவிரல்களைப்
பற்றுகிறது.

ஆங்கில மூலம்: ம்பெலா சொன் டில்பாகோ (கமருன்)

தியாகி

தந்தையைக் கொன்றான் வெள்ளையன்!
என்?

என் தந்தை தன்மானி ஆதலினால்!
அன்னையைக் கெடுத்தான் வெள்ளையன்
என்?

என் அன்னை பேரழகி ஆதலினால்!
அன்னைனை வெய்யில்தனில் வறுத்தெடுத்தான்-
அவன் உடல் வலியன் ஆதலினால்!
என்னையும் எஜுமான் நோக்கினான்:
“பையா! எடு மது, கதிரை போடு!” என்றான்!

ஆக்கில மூலம்: David Diop (Senegal)
அலை, 1986

கறுப்பு நரத்தகிக்கு

புரியாத புதிரான-
 என் நியாயத்தின் களியான
 ஆபிரிக்காவின் ஆவேச கர்ச்சனையே
 கறுப்பழகியே
 உன் புன்னகையின் அம்மண மகிழ்ச்சியில்
 நீ ஆடுகிறாய்
 மண இரவுகளின் பொற்கனவுகளுக்கேற்ப
 நீ ஆடுகிறாய்
 முன்னோரின் லயங்களுக்கும் புதிய தாளங்களுக்கும் ஏற்ப
 நீ ஆடுகிறாய்
 நட்சத்திரக் கனவுகளின் வெற்றியே
 கோறா இசையின் தழுவலுக்கிசையும்
 கறுப்பழகியே
 உலகை மீள சிருஷ்டிக்கும் உதராக்கினியின்
 மந்திரத்திற்கேற்ப
 நீ ஆடுகிறாய்
 நீ ஆட ஆட
 நீ அடிபெயர்க்கும் அழகில்
 உன் மகிழ்ச்சிப் பெருநெருப்பில்
 என்னைச் சுற்றிய தொன்மங்களும்
 கல்விப் புனைவுகளும் ஏரியும்

நீ ஆட ஆட
 மேலெழும்பும் உன் சுடரில்
 பொய்ம்மைக் கடவுளர் பொசுங்குவர்
 காவல் மரத்தடியில்
 அறியாமையைப் பலிகொடுப்போருடைய
 முகம் நீ
 பொய்ம்மைகளைச் சாட ஏவப்பட்ட
 முதாதையரின் குரல் நீ
 அனைத்து எண்ணங்களும் நீ
 அப்ரக்ஞங்க கரையில் வெடித்து
 அற்புதமாய் வீசப்படும்
 சொல் நீ!

பிரெஞ்ச் மூலம் ஆங்கிலம் உழி : David Diop

செங்கோர்:

அறிமுகக் குறிப்பு

செனகல் நாட்டின் முதுபெரும் கவிஞர் வியோபோல்ட் செதார்செங்கோர். பிரெஞ்சுப் பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்று, அங்கேயே விரிவுரையாளரான முதல் ஆபிரிக்கர் என்ற பெருமைக்குரியவர். ஐநாலில் தூதுவராக, செனகலின் ஜனாதிபதியாக, தத்துவ ஞானியாக முத்திரை பொறித்தவர் இவர்.

செங்கோரின் தாய் செறேறி இனத்தவள். ஆஃது ஒரு தாய்வழிச் (matriarchal) சமுதாயம். அதனாற் போலும், அவர் கவிதைகள் “கறுப்புப் பெண்”னின் புகழ் பாடும்.

கறுப்புப் பெண் அவர் காதலி போலக் காட்சி தருவாள்... அவள் குறியீடாக ஆபிரிக்காவையும் கூட்டி நிற்பாள்.

மந்திர உச்சாடனம் செய்பவன் அதிதேவதையின் பேரைத் திரும்பத் திரும்ப உச்சரிப்பது போல செங்கோர் “நா ஏது” என்ற பேரைப் பன்முறை உச்சரிக்கிறார்.

உன் பேர் உச்சரிப்பேன்!

நா எத்! உன் நாமத்தை நான் உச்சரிப்பேன்: அடி
நா எத்! உன் பேரை நான் உச்சாடனம் செய்வேன்!
நா எத் எனும்பேர் கறுவா நறுமணமோ!

கோப்பி மலர்களிடைக் குடிகொண்டு, கிச்சிலியின்
தோப்பிற் கமழ்வதுமுன் பேரென்பேன்; குரியன்றன்
எறிப்பில் அலைபாய் சவன்னா¹ நீ என்பேனோ!

கிறக்கம் தரும் புளிய மரநிழலினும் புதிது:
வெண்பனியின் பேரோ! வெப்பந் தணிந்த பின்பு
தென்படும் அம் மைமற் பொழுதிற் புதிதோதான்!
குறா வளி நாஎத்: சுடர்மின்னற் கீற்றது தான்!

செம்பொன் தனைஉருக்கிச் செய்த சிலை நா எத்!
நம்பு, என் இரவும் பகலும் நீயே நா எத்!

அன்று-

பியூடா² அரசால் பிரஷ்டம் செய்யப்பட்ட
இளவரசு! உன்னுடைய நாயகன் நான்: இன்றுன்றன்
பேர்மந் திரமாய் உச்சாடனம் செய்வேன்!
வா என் எதிர் நா எத் வா!

ஆங்கில மூலம்: L.S.Senghor (Senegal)
சிந்தாமணி- 1986

1. ஆபிரிக்கப் புல்வெளி
2. 18, 19 ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்த ஓர் அரசு.

ஒர் ஆபிரிக்க இரவு

பெண்ணே! நறிய மணங்கமமும் கைகளை- உன்
மென் பட்டுக் கைகளை- என் நெற்றியில் வை!
மேலே பார்

தென்னை இளங்காற்றில் சிறிதே சலசலக்கும்!
தாலாட்டும் இல்லை: அமைதியெமைத் தாலாட்டும்!
அப்பாட்டைக் கேள்: எம(து) ஆபிரிக்காவின் நாடி
மறைந்தொழிந்த கிராமத்து மாலைப் பொழுதாடு
துடிக்குது: கேள் பைந் தொடி!

உறங்கும் கடலில் உறக்கங் கொள வந்தே
இறங்கும் களைத்த எழில் நிலவு பார்! சிரிப்பு
ஓய்வது பார்! கதைகள் சொல்வோர் உறக்கம் வர
தாய் முதுகில் பிள்ளைகள் போல்!
தள்ளாடு கின்றதைப் பார்!
ஆடுபவர் கால்கள் சோர்ந்து கனக்கின்றன பார்!
பாடகர்தம் குரலும் கம்மியதைப் பார், பார், பார்!

வெள்ளி முளைத்தன பார்! வெண்பட் ஞடை போர்த்துக்
கொள்ளும் இரவு, முகிற் குன்றுகளிற் சாய்ந்திருக்கும்!
சூரைகளோ ஒளியிற் குளிக்கும், அவை மெல்ல மெல்ல
தாரகைள் காதில் ரகசியங்கள் சொல்வதென்ன?

குடிசையுளே வேகும் உணவு வகை கொண்டு வரும்
அதிசய வாடைக்குள் அமிழ்!

பெண்ணே விளக்கேற்று! பெற்றோர்கள் தாம் பெற்ற
கண்மனிகள் உறங்கையிலே கதைத்துக்கொண்டிருப்பது
போல்

முதாதையர் விளக்கைச் சூழ்திருந்து பேச்ட்டும்
காது கொடு எலிஸா² வாசிக்ஞக்கு எங்களைப்போல்
அந்நியப் பட்டோர் அவர்கள் ஆனாலும் ஜீவ அனு
தன்னை மனவில் தொலைய விடமறுத்தார்!
சாக விரும்பியோர் அல்லர்! குடிசைகளில்
நேசம் உடைய எங்கள் முதாதையர் ஆவி
பேசுவது கேட்டபடி, பெண்ணே தீயில் வேகும்
டாங்³ போன்ற உன் மார்பில் தலைசாயப்பேன்
தென்புலத்தார்
வாய் மொழிகள் கேட்பேன்: மனம் நுகர்வேன்
ஆழ்துயிலில்
முழ்கு முன்னர் வாழ முயல்வேன்!

ஆங்கில மூலம்: L.S.Senghor (Senegal)

1. ஆபிரிக்கத் தாயார் பிள்ளைகளை (ஏனைபோன்று துணியால் கட்டி) முதுகில் கூம்ப்பார்.
2. பேர்த்துக்கேய கிணியில் ஒரு கிராமம். செங்கோருடைய முதாதையர் எலிஸாவைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்கள் ஆவியுருவில் தம்மைச் சூழ்திருப்பதாக நம்புகிறார்.
3. மாவில் செய்யப்படும் மோதக வடிவடைய ஒரு தின்பன்டம்.

எந்தக் காரினுளோ:

என் நெஞ்சின் நொய்ய சுவர்கள் நடுங்குகையில்
எந்தப் புயல் இருட்டு உன்
முகத்தை மறைக்கிறது ?

வெட்ட வெளியின் பணியில் சிறைப்பட்டு
தட்டுத்தடுமாறிப் பாதை தவறிவிட்டேன்
பாம்போ கொடியோ என பாதத்தைச் சுற்றுவது
தேம்பும் குரல் ஒடை நீர் ஒலியில் அழுங்கிவிட
சேற்றில் விழுவேன், ஒளிகாலும் வைகறையே
மீட்டும் உனது குரல் என்செவியில் வீழ்வதெப்போ?

சாளரம் போன்றநின் கண்ணின் சிரிப்பினிலே
நானே எனைமீண்டும் காண்பதினி எக்காலம்?:?
கோழியா ஆடா பலி? அன்றினன்குருதி
தானோ? என் பாட்டின் ஆலா பணதானோ?

மானமோ வேறேப் பலியோ இறைவிநின்
வெள்ளை முகத்திரையை சாந்தியறச்செய்யும் ?
நல்வார்த்தை ஒன்று நவில்.

ஆங்கில மூலம்: L.S.Senghor (Senegal
சிந்தாமணி, 1996

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் நாடுகான் விஜயத்தை மேற்கொண்டு ஆபிரிக்கா சென்ற ஆங்கிலேயன் ஸ்டான்லி புகன்டாட்டு அரசன் மியூட்டெலா- இவ்விருவருக்கும் இடையில் நடந்த சந்திப்பைக் கூறுகிறது இக்கவிதை, மியூட்டெலா ஸ்டான்லியை வரவேற்கப் போய் விளைவைத் தேடிக் கொண்டதைக் குறிப்பிடுகிறார் கவிஞர்.

சந்திப்பு

பட்ட பாடோ சொல்லுந் தரமன்று:
 பகலெலாம் கொடும் வெப்பம், இரவிலோ
 கொட்டும் வெம்பளிக் குளிர்: நுளம்புகள்
 கூட்டமாகத் தொடர நடந்தனர்!

இரவு பகலாய் அவர்கள் நடந்தனர்
 இராச தானியை நாடி நடந்தனர்

இயந்து போனது ‘காவிகள்’ அணி: அவர்
 உடைகள் நெந்தமுக்காகினி: அடிக்கடி
 சாய்ந்திடும் மொட்டைத்தலைகள்: நெஞ்சங்கோ
 தாம்புமுங்கும், கனன்று குழுமாம்!

காய்ந்தது கொடும் வெய்யில்: உதயத்தில்
 கலகலத்தெழும் உள்ளம்: அந்திமாலையில்
 வீழ்ந்ததங்கு நம்பிக்கை: முதுகெலாம்
 வியர்வையின் மணம்: மொய்க்கும் ஈக் கூட்டமே!

அணிவகுத்தங் கவர்கள் நடந்தனர்
 அரிய கோடையில் அவர்கள் நடந்தனர்!

ஒவ்வோர் நானும் குதிரையொன்று விழும்:
 ஊனை உண்ணும் கழுகுகள்: மாலையில்
 ஒவ்வோர்மாணிடக் கூடு விழும்: மஸாய்²
 உவக்க அங்கது கிடக்கும் சமவெளி!
 காக்கி பூண்டவன் தலைமையில் மெய்ப்பொருள்
 காணும் நம்பிக்கை கொண்டு நடந்தனர்!

அந்த மாலையும் வந்து சேர்ந்தது
 அனல் பறக்கும் நடையின் முடிவிலே
 வந்தன நெல், நியான்ஸா எனப்படும்
 வண்ண நீல இரட்டை நதிகளாம்!

நீர் நிலைக்கு விரைகின்ற மான் இள
 நெஞ்சு போவிவர் நெஞ்சம் துடித்தன
 சோர்வு போனது, சுமைகள் லேசாக: நீர்
 தொட்டது கொப்புளித்த பாதங்களை!

பசியினோடு தொடரும் ஓநாய்களால்
 பயமில்லை வீரசாகஸ்க் காதைகள்
 நிசியில் மிழுடெஸா மன்னன் சபையிலே
 நிகழ்த்தலாம் குள் விளக்கின் ஒளியிலே!
 வெம்பகல் நெருப்பேதும் செய்யா(து), இனி
 வேண்டுமட்டும் பாடலாம், ஆடலாம்!

வாழூத் தோட்டங்கள் பின்னால் கிராமமே
 வாயை மூடியிருந்தது! நாணவின்
 வேலியால் எட்டிப் பார்க்கும் சிறுவர்கள்
 விழிமலர் விடுப்பாலே விரிந்தன!

விறலியர்தம் வரவேற்புப் பாவில்லை!
வெள்ளைத் தூதுவர்க்காக முரசுகள்
அதிரவில்லை: வயோதிபர் சிலர் தலை
அசைத்தனர்: நாடு ஜயற்றலாயிற்று!

அவையைக் கூட்டவோர் பறையை அறைந்தனர்:
அங்கு நாணற் கதவு திறந்தது:
எவரும் ஏதும் பேசவில்லை: கணம்
இறுகி மெல்ல அமைதி உறைந்தது!

ஆளை ஆள் எடைபோடும் மெளனமே
அந்தவேளை - ஓர் கணந்தான் - நிலைத்தது!

மெலிந்த வெள்ளை மனிதனை விஞ்சியே
மேலெழுந்தனன் கறுப்பர் தம் வேந்தன், பின்
நலிந்த வெள்ளைக் கைகளைக் பற்றினன்:
'நண்ப, வெள்ளைய: நல்லவரவாகுக!'

நாணற் தட்டிகள் முடின: மேற்கு உள்ளே
நழுவிப் போக அனுமதி வாய்த்தது!!

ஆக்ஷீல மூலம்: David Rubadiri (Malawi)

அனல, 1986

1. ஸ்டான்வி குழுவினரின் பொதிகளைக் கமக்கும் ஆபிரிக்கக் கலிகள். ஆடிமைகள்
2. கிழக்கு ஆபிரிக்காவில் வாழ்ந்த போரூக்கம் மிகவும் மந்தைமேய்க்கும், ஒரிளம்.

கருணனமனு

இம்மண்ணின் மைந்தராகிய நாம்
 உமது கோயிலுக்கு வந்துள்ளோம்- சூம்பிட:
 ஆற்றிரகளை இருப்பிடம் சாய்த்துவந்த
 அம்மணமான இடையன்
 நெற்றியால் வழியும் நீரைத் துடைத்தபடி
 தன் புல்லாங் குழலோடு
 அமைதியாக நிற்கிறான்

பறவைகள்
 வைகறையை எதிர்பார்த்து
 பாடாத கீதங்களோடு
 தத்தம் சூடுகளில்
 தவமிருக்கின்றன
 நிழல்கள்
 தம் உதடுகளை
 கடவின் மார்புகளில் பதித்த படி
 கரைகளில் நெருங்கியடிக்கின்றன
 வேலைமுடிந்து வீடு திரும்பிய
 குடியானவர்கள்
 குளிர்காய்ந்தபடி
 பழங்கதைகள் சொல்கிறார்கள்

எங்கள் நெஞ்சங்கள் பாடல்களால் நிரம்பவும்
 எங்கள் உதடுகள் சோகத்தில் துடிக்கவும்
 இம்மன்னின் மைந்தராகிய நாம்
 உமது சந்நிதியில்
 செய்யும் விண்ணப்பம்
 உமது திருச்செவியில்
 ஏன் விழாதிருக்கிறது ?

மின்மினி
 நட்சத்திரத்தோடு போட்டியிடுகிறது
 கொள்ளித்தீ
 குரியனோடு போட்டியிடுகிறது
 குடுவைத் தண்ணீர்
 வொல்ராவோடு போட்டியிடுகிறது
 ஆனால்
 பஞ்சத்தில் அடியுண்ட நாம்
 எஜானன் வாசலில்
 கையேந்தியபடி

ஆங்கில மூலம்: Kwesi Brew (Ghana)

நின்தாஸ் துதி

ஆண்டவரே உம் மகிமையைப் பாடுகிறேன்
 மது வடிக்கத் தெரியாத ஒரு மக்கட் கூட்டத்தைத்
 -தந்துவிட்டர்
 என்னைத் துக்கப்பட வைத்தீர்

திராட்சைக் கொடி இல்லாத இந்நாட்டில்
 உங்கள் ஆனந்தக்களிப்புக்கு
 நான் எந்த மதுவை அருந்தட்டும் ?
 செடிகள் எல்லாம்
 கள்ளிகளாகவே வளரும் இந்த வனாந்தரத்தில்
 உமது வேட்கை என்ற காட்டுத்தீக்கு
 அவற்றின் பூக்களையா நான் சொல்வது ?
 சொல்லுங்கள், ஆண்டவரே
 எந்த எகிப்தில்
 என் மக்களின் கால்கள் தளையிடப்பட்டுள்ளன ?

கிறிஸ்துவே
 என் அருமைக் கிறிஸ்துவே
 உமது துயரம் கண்டு சிரிக்கிறேன்
 உமக்கும் எனக்கும்
 முள்முடி பொது:

என்னைச் சலனப் படவைக்கிறீர்
 நான் உமது கட்சிக்கு வந்துவிடுவேன்
 ஜோசெப்பு என்னிடம் வருகிறார்
 உமது அன்னை கன்னிமேரியிடம்
 பால் குடித்திருக்கிறேன்
 ஒரு யூதாஸை அல்ல
 விரல்விட்டு
 பல யூதாஸ்களை எண்ணுகிறேன்
 என்கண்கள் என் ஆத்மாவை ஏமாற்றுகின்றன
 உலகம் உமது பலியாடாகியுள்ள நிலையில்
 உமது சௌக்க கால சோக மெட்டுக்கு
 நடனமாடுவதைத்தவிர
 எனக்கு வேறு வழியில்லை.

ஆங்கில மூலம்: Tchicaya u Tam'si
 (Republic of Congo)

ஸஸ்டர் வைகறை

அம் மனிதன் ஜெருசலேமில் இறந்தான்
அம் மரணம்
ஆண்டு தோறும் மணியை ஒலித்தது
ஆள்களை அழைக்கிறது அணிபணியாய்
கல்வாரியில் கேட்கும் கீதங்கள்
இவை வைகறையூடு பெருகுகின்றன.

கடவுளர் அழுகின்றனர்
எந்தையின் கடவுளர்
நல்லடக்கம் கோரி
இறுதிச் சடங்கை அவாவி
அழுகின்றனர்
வீழ்ந்துபட்ட ஆலயங்களைக் கட்ட வேண்டியவர்கள்
வைகறை அணியில் சேர்ந்து விட்டனர்
வேதனைக் கண்ணீர்
கள்ளிச்செடியைப் பசுமையாக்கும்
கெத்சிமேன் நோக்கிப் பாடிச் செல்கின்றனர்

எழுந்தார் அவர், எழுந்தார் யேசு!

அந்த வழிபாடு ஏன் விழலானதென்று
என்னுள்ளே- குடிசையில்- கடவுளர் கூவினர்

சிலுவையின் அடியில்
தரை சமமான
கல்வாரிக் குன்று பற்றி
புத்துயிர்ப்புப் பற்றி
அணியினர் பாடினர்

கவிக்கோ மீது இறுகிப் போன
கண்ணீர் உசுத்துக் கடவுளர் அழுதனர்
ஹாமற்றன் காற்றில் தீர்த்தம் காய்ந்தது
கோலாப் பருப்பும் சுருங்கிப் போனது
சண்டெலி கிழங்குப் படையலை உண்டது
சஸ்டர் திருப்பலி ஓப்புக்கொடுக்க
குருவானவர் தயாராகின்றார்

தூரத்திலிருந்து வரும் புத்துயிர்ப்புக் கீதங்கள்
என் அந்தராத்மாவைத் தொடும்

கீத பாடகர்க்குச் சவால் விடுத்து
உச்சத் தொனியில் கடவுளர் கூவினர்
பறையும் சேமக்கலமும் பறித்தனர்
தமது கல்வாரியை தமது இடுகுழியை
தேடி அணியினர் பின்னே நடந்தனர்.

ஆக்கில மூலம்: G.Avoonor -Williams(Ghana)

அவஸ்தையிற் பூசுதல்

மூன்று பானைகள்!

சில மாலைப் பொழுதுகளில்

அண்ணமை மிக்க

புத்திசாலிகளான முதாதையர்களின்

தூய முச்சை ஏந்திய

ஆனந்த மயமான ஆவிகள்

மீள நுழையும்

மூன்று பானைகள்!

அவற்றுள் ஒன்றுள்

அம்மா

தன் இடக்கை விரல் மூன்றை-

பெரு விரல், சுட்டு விரல், அடுத்த விரல்-

நனைத்தாள்

நானும்

என் வலக்கையின் மூன்று விரல்களை-

பெரு விரல், சுட்டு விரல், அடுத்த விரல்-

நனைத்தேன்

நாய் இரத்தம்

எருது இரத்தம்

ஆட்டு இரத்தம்
 மூன்றாலும் சிவந்த தன் மூன்று விரல்களால்
 என்னை மூன்று முறை தொட்டாள்
 பெரு விரலால் என் நெற்றியை
 சுட்டு விரலால் என் இட மார்பை
 நடு விரலால் என் நாபியை

நாய் இரத்தம்
 ஏருது இரத்தம்
 ஆட்டு இரத்தம்
 மூன்றாலும் சிவந்த என் மூன்று விரல்களை
 நான் காற்றில் தூக்கிப்பிடித்தேன்
 வாடைக் காற்றுக்கும்
 கொண்டல் காற்றுக்கும்
 தென்றற் காற்றுக்கும்
 அஸ்தமன குரியனின் காற்றுக்கும்!

அம்மணமான முழுநிலா
 பெரிய பானைக்குள் முழுகும் வேளை
 என் மூன்று விரல்களை
 முழு நிலவுக்கு நேரே உயர்த்தினேன்
 பின்பு
 குளிர்ந்து போன மணலுக்குள்
 என் மூன்று விரலையும் புதைத்தேன்
 அப்பொழுது அம்மா சொன்னாள்
 “போ, உலகுக்குள் போ
 அவர்கள் உன் காலடியைத் தொடர்ந்து வருவார்கள்!”

அன்று தொடக்கம்
நான் பாதைகளைத் தொடருகிறேன்
கடலுக்கப்பாலும்
அப்பாலுக்கப்பாலும்
பாதைகளையும் வீதிகளையும் தொடருகிறேன்
வஞ்சகர்களையும்
இதயங் கறுத்தவர்களையும்
பொறாமை பிடித்தவர்களையும்
நான் அணுக நோர்ந்தால்
முதாதையர் முச்சு- என்
முன்னே நகர்கிறது!

ஆவகீல மூலம்: Birago Diop (Senegal)

“தொலைவுகள்” இல் இருந்து இரு கவிதைகள்

1

கிடையாய்க் கிடக்கும் கல்மீது
தசை விட்டுப் பிசாசாக:

என்மீட்சிக்கு நானே சாட்சி ஆனேன்
மற்றைய நிலாமுற்றத்தில் தண்ணொளி விளக்குகள்
சமிக்ஞைகளின் சலசலப்பு மனங்கமழ் ஊற்றுக்கள்
ஆயின்

இத்தெய்வீக பரவசம்
எதைத்தான் தரப்போகிறது எனக்கு? ~
சாம்பிராணித் தட்டா? கூடுநிறைய மின்மினிகளா?

என் மீட்சிக்கு நானே சாட்சி ஆனேன்

வெள்ளை மாளிகையின் ஜோலிப்பில்
தொலைவிலிருந்து ஒரு குரல்
பூமியின் பிறந்தநாளை அறிவித்தது
மாளிகை அதை உரத்துக் கூவியது
என்னை இருண்ட பாதாளச் சுருங்கை வழி
அழைத்து வந்தது
சிரிப்பிலிருந்து கனவுக்கு

என் தனிமைச் சுரங்கத்துள்
இறங்கும் தொழிலாளியாக
என் கனவின் குரலாக நீ
உன் பீடப் பரிசாரகனாக நான்
மீளவும் புற்றுக்குள்

என் மீட்சிக்கு நானே சாட்சி ஆனேன்

11

அந்தத் தீவில்
அன்று மாலை
மரணம் பதுங்கியிருந்தது
அந்தத் தீவில்
அன்று மாலை
குரல் தன் எதிரொலியைத் தேடியது
கண் ஒளியை இழந்தது
ஒளி தன் நிழலை இழந்தது

சருகுகளோடு காதல்மொழி பேசும் காற்று
நீச்சல் நிபுணனுக்கு தன் கட்டுக்களை அவிழ்த்து விட்டது

தசையோ எலும்போ இல்லாத மாலைப்பொழுது அது
கதைகளுக்கு வெள்ளிச்சலங்கைகள் அற்ற
-மாலைப்பொழுது அது
விளக்குகளற்ற
குருவிகளின் சப்தமற்ற
காலப்பிரக்ஞையற்ற
ஞாபகமற்ற
மாலைப்பொழுது அது
நாமோ

முக்கிய நிகழ்வுகளின் விளிம்பில் நின்று
சாதாரண வியங்கள் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்தோம்
அந்த வெள்ளை மாளிகையின்
விறைத்த ரியூப்ரோஸ் மலர்கள்
விலங்கு நிறத்தை
கனலும் ஒளிக் கற்றையை-
இழந்த கண்கள்
பளிங்குத் தண்டிகையில் வைத்து
எனக்கு ஆணியடித்தன.

கண்கள் குருதியிழந்தன
குருதி தன் மணமிழந்தது
சாளரத்தில் இருக்கும் அணையாநெருப்பு
காற்று மச்சையில் இருக்கும் சாம்பலை மறந்தது....

அவலமும் தனிமையும்
அடங்கிப்போன எஞ்சுரலை
திணறுடித்தன
நடனமாடுவோர்
தாம் வைத்த பொறிகளில் தடுமாற்னீர்
முகங்களும் கைகளும் சிறைப்பட்டன
இடைவெளிகள் குருதியால் சிவந்தன
இவை எல்லாவற்றுக்கும் பின்னால்
வெள்ளைக் கலையுடுத்து
சாம்பிராணிப் புகைக்குள்
கைவிரல் நகங்களை வெட்டிக்கொண்டு
உபயகாரியாகிய
மரணதேவதை:
அவள் பாதங்களில்
பழங்கள் போல் உருளும் அவர்கள் தலைகள்

அவளைச்சுற்றி
துண்டாடப்பட்ட அவயங்கள்
வெட்டுக்கிளிகள் போல் கணக்கற்று:
தொழும்பர்களின்
வெட்டிச் சாய்க்கப்பட்ட மூட்டுக்கள்
உயரக் குவிகின்றன
பிளந்து காய விடப்பட்ட விறகுபோல!
தொழும்பர் குடல்களில் ஆடை இழுபட
அவள்:
முழங்காலைப் பணியாளர் குருதியில் நனைத்தபடி

ஆங்கில மூலம்: Christopher Okigbo (Nigeria)

இடியே வா

வெற்றி அணிவகுப்பு
 கடைசி வீதிக்கும் நுழைந்துவிட்டபடியால்
 நர்த்தகர்களே
 முகில்களிடையே முழங்கும் இடியை மறந்துவிடாதீர்கள்
 இரண்டாய் உடைந்த சிரிப்பு
 பற்களிடையே தளர்ந்து தொங்குவதால்
 நர்த்தகர்களே
 மன்னுக்கப்பால் வெட்டும் மின்னலை மறந்துவிடாதீர்கள்

மாலைப் பொழுதின் ஊதாப் புகாரில்
 குருதிவாடை மிதக்கிறது
 அதிகார பீடங்களில்
 தூக்குத் தண்டனை பதுங்கி இருக்கிறது
 திறந்த வெளியின் கம்பிகளை
 பயங்கரமான ஏதோ ஒன்று-
 அளக்கமுடியாத பாரிய நெபியுலா-
 ஆழமறியா ஆழியை உடைய இரவு-
 பேரறியா, அச்சேற்றவொண்ணா, இரும்புக்கனவு-
 ஒரு கற்பாதை-
 ஏதோ ஒன்று சுண்டி இழுக்கிறது
 மலட்டுப் பண்ணைகளின் ஓய்ந்து போன பாத்திகள்

இதைக் காண்கின்றன

இந்நூற்றாண்டின் காட்டுத்தீயில் கைவிடப்பட்ட பண்ணை வீடுகள்

இதைக் காண்கின்றன

எரியும் தானியக் களஞ்சியங்களின் கோடானுகோடி தானியக்கண்கள்

இதைக் காண்கின்றன

மின்னல் கீற்றின் மந்திரத்தை தம் இறக்கைகளில் கொண்ட பறவைகள்....

ஒளியின் கதவுகளில் கடவுளின் அம்புகள் அதிர்கின்றன

மரண நடனத்துக்கு ஊரடங்கு முரசுகள் வாசிக்கின்றன பொங்கியெழும் அம்மறை பொருள்

இந்நூற்றாண்டின் கடைசித் தீபத்தை

தன் இரும்பு முகமூடியால் அச்சுறுத்துகிறது

ஆங்கில மூலம்: Christopher Okigbo (Nigeria)

வலி

முச்சவாங்கும் தூதுவன்போல
வந்த காற்று
கொடுங்கோலனுடைய வரவை அறிவிக்கும்வரை
இப்பூங்கா அமைதியாய்த்தான் இருந்தது
பிறகுதான் கிளைகள் வேதனையோடு பேசிக் கொண்டன

அந்தக் கோரப் புயலை உனக்கு நினைவிருக்கிறதா?
ஆற்றாத பூக்கள்
அச்சத்தால்
கடுகடுத்த முகமுடைய மன்னனுக்கு
பூச்செண்டுகள் நீட்டின
எரிகற்கள்
அவன் முடியில் குஞ்சங்களாகத் தொங்கின
புயல் அடிக்கையில் மட்டும் பேசும் மரக்கிளைகள் போல
கண்ணுக்குப் புலப்படா வாளின் அலகால்
வெட்டி வீழ்த்தப்படும் போது
நாம் வேதனையால் அழுதோம்

சிதைக்கப்பட்ட எங்கள் அவயங்கள்
மழையில் அள்ளுண்டு போயின
ஆனால் எங்கள் இரத்தம் மட்டும்
அழிக்க முடியாதபடி
சுவரில் ஒட்டிக் கொண்டது
அடிமரங்களில் வடியும் காட்டுப்பிசின்போல

ஆக்கில மூலம்: Mbella Sonne Dipoko (Cameroon)

ஒலோகுன்*

கடற் சாதாமையூடு நுழையும் அலையாக
நீண்ட நாணலுக்குள் நுழையும் காற்றாய்
நிலவின் நிர்வாணத்தை மறைக்கும்
இருள் போன்ற உன் சுந்தலை
என் விரல்களால் கோத ஆசை!

யூதர்களின் கடவுளான ஜெஹோவா போல
நான்

ஆசைப்படுகிறேன், பொறாமைப்படுகிறேன்!
ஆணாய் பிறந்த எவனும்
எந்தப் பெண் மீதும்
இவ்வளவு காதல் வைத்திருக்க முடியாது!

கனவுகளைச் சுமக்கும்
உறக்கத்தால் கலங்கும்
உன் விழிகளை
இந்தப் பூமியின் களிமண்ணால் செய்யப்பட்ட
எந்த மனிதனின் திறந்த விழிகள்தாம்
ஏற்றுத்துப் பார்க்க வல்லன்!

பழஞ்சுவர்கள் தகர்ந்து விழுவது போல்
மயக்கத்தில்
குவியலாய் உன் காலடியில் நாங்கள்!
மனிதருக்கு
வளங்களை வாரித்தரும் கடற்கன்னி போல்
நீ
ஏதிலிகளான எம்மை எடுத்து
மார்போடனைக்கிறாய்

ஆங்கில மூலம்: John Pepper Clark (Nigeria)

*ஒலோகுன்: கடற்பெண் தெய்வம்

யுக முடிவில்

இறுதி நாள்களில்

அசாதாரணக் காட்சிகள் பூமியில் தோன்றும்
அக்காட்சிகள்

சந்திரனை இரத்த வண்ணமாக்கும்
பகலை நன்றிரவாக்கும்

ஆனால் இப்போ

வாள்கள் ஏர்முனைகளாக இன்னும் மாறா நிலையில்
இன்னும் ஈட்டிகள் ஈட்டிகளாகவே இருக்கையில்

என் குழந்தைகளே, இதைக் கேளுங்கள்
மாமர நிழலில் உலாவும் போதும்

தகிக்கும் வெயிலுக்கஞ்சி அம்மணமாய் ஒடும் போதும்
இதைப்புரிந்து கொள்ளுங்கள்

அம்பு அம்பாகவும்

ஸ்ட்டி அரிவாள்களின் அதிசயம்
கட்டுலனாகாதிருக்கையிலும்

இதை நினைவில் வையுங்கள் பிள்ளைகளே

தற்செயலாக உங்கள் பிஞ்சப்பாதங்கள் வழுக்கி
பழி தீர்க்கும் ஸஸ்பொன்ஸம் உறையும்

பாதாள மர்மக்கிடங்கில் விழ நேர்ந்தால்
 அங்கு நாய்கள் சொற்பொழிவாற்றும்
 மனித நெற்றியை கொம்பு அலங்கரிக்கும்
 செதிள் உடையணிந்த நீரமகளிரும்
 தொண்டொண்ககும் கடல் விலங்குகளும்
 மனித இனத்தை மீறும்
 அந்த அடி நிலையில்
 உங்கள் பார்வை
 உயிரற்ற, சேறு தோய்ந்த
 தாடி வளர்ந்த
 ஒரு கறுப்புக் கல்மீது பதிய நேர்ந்தால்
 பிள்ளைகளே
 அமைதியாகக் கடந்து செல்லுங்கள்
 கேள்வி கேட்காத்திர்கள்
 ஏனெனில்
 நீங்கள் ஆதி நாளுக்கு முகம் கொடுக்கிறீர்கள்
 தொடக்கமும் முடிவும் ஒன்றுதான்
 முடிவில் அசாதாரணக் காட்சிகள் பூமியில் தோன்றும்
 கற்கள் மனிதர்களாகும்
 மனிதர் கற்களாவர்
 தூக்கணாங் குருவி கழுகுக்குஞ்சுகளைப் பொரிக்கும்
 மனல் நல்ல தானியமாகும்
 ஆகவே பிள்ளைகளே
 தற்செயலாக
 ஒரு முயல் கர்சிக்கக் கண்டாலோ
 குரங்கு சிவிகை ஊர்ந்து வந்தாலோ
 அமைதியாக நோக்குங்கள்
 விரைவாகத் தாண்டுங்கள்
 விரைவாக

ஆங்கில மூலம்: Frank Kobina Parkes (Ghana)

தூாக்கணாங்குருவி

தூாக்கணாங்குருவி

எங்கள் வீட்டில் கூடுகட்டியது
முட்டை இட்டது
நாங்கள் அதைத் துரத்தவில்லை
கூடுகட்டியதைப் பார்த்திருந்தோம்
முட்டை இடுவதை மேற்பார்வை செய்தோம்

பிறகு

தூாக்கணாங்குருவி
வீட்டுச் சொந்தக்காரராக மாறியது
ஸ்டேற்றம் பற்றிப் பேசியது
புயல் கடல்வாத்துக்களை வீழ்த்திவிட
மீனவர்கள் தங்கள் வலைகளை
அரிக்கன் விளக்கில் காய்வைக்கும்
மேற்குத் திசையிலிருந்து
அது வந்ததாகச் சொல்கிறார்கள்

தூாக்கணாங்குருவி எங்களுக்கு ஆரூடம் சொல்கிறது
எங்கள் புதிய தொடுவானம்
அதன் கூடுவரை நீஞ்கிறது
ஆனால் பிரார்த்தனைகளிலும் நற்கருணையிலும்
எங்களால்
சேர்ந்து கொள்ள முடியவில்லை
நாம் புதிய வீடுகள் தேடுகிறோம்
குருவி எச்சத்தால் மாசுபட்ட
எங்கள் பழைய கோயில்களை
மீனக்கட்ட முனைகிறோம்.

ஆகங்கில மூலம்: G.Awoonor Williams (Ghana)

தேடல்

கடந்த காலம்
நிகழ் காலத்தின் கரி
எதிர்காலம்
வான் முகிலுக்குள் மறைந்த
புகை

கோமாளிகள் கைகளில்
சொற்கள் நினைவுகளாக
நினைவுகள் கருவிகளாவதால்
அன்பே, இரங்கு
பரிவுகாட்டு

புத்தரின் முகத்தில்
கிறிஸ்துவின் கைரேகையைப் பார்த்துவிட்டதால்
அறிஞர்கள் மௌனித்துவிட்டார்கள்

ஆகவே, அன்பே
அவர்கள் பேச்சில்
ஞானத்தை,
வழிகாட்டலைத் தேடாதே
அவர்களை நாவெழாது செய்த

அந்தப்பொறி
எமக்குப் பாடமாக்டும்:

இரவின்மோக்கமைகளை
நீயும் நானும்
உறங்கித் தீர்த்த வேளை
மழை பொழிந்தது
அவர்கள் புதிதாய்ப்பெற்ற
ஞானமெனும் மின்னற் கீற்று
மூடர்களின் அடிமைகளாக
அவர்கள் வாழ்ந்துவிட்ட உண்மையை
வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டியது.

ஆங்கில ஒலம்: *Kwesi Brew (Ghana)*

ஞான முரச

என் உள்ளே ஞானமுரச அதிர்ந்தபோது
 அதன் தாளத்துக்கு
 ஆற்றில் மீன்கள் நடனமாடின
 நிலத்தில் ஆண்களும் பெண்களும் நடனமாடினர்
 ஆனால் அரையைச்சுற்றி
 இலைகளை அணிந்தபடி
 மரத்தின் பின்னால் நின்று கொண்டு
 அவள் வெறுமனே சிரித்தாள்
 தலையை அசைத்தபடி
 தன் ஆவேச லயத்தால்
 காற்றுக் குமிழியிட
 இறந்தவர்கள் தத்தம் நிழல்களோடு
 ஆடிப்பாட
 என் முரச தொடர்ந்து அதிர்ந்தது
 ஆனால் அரையைச்சுற்றி
 இலைகளை அணிந்தபடி
 மரத்தின் பின்னால் நின்றுகொண்டு
 அவள் வெறுமனே சிரித்தாள்
 தலையை அசைத்தபடி

பிறகு
நிலத்திலுள்ளவற்றின் வயத்தோடு
அதிர்ந்த முரசு
வானை அழைத்தது
ஆதவனை, வெண்மதியை, ஆற்றின் கடவுள்கை
அது அழைத்ததும்
மரங்கள் நடனமாடின
மீன்கள் மனிதராயின
மனிதர் மீன்களாயினர்
உயிரினங்கள் வளராது நின்றுவிட்டன
ஆனால் அரையைச்சுற்றி
இலைகளை அணிந்தபடி
மரத்தின் பின்னால் நின்றுகொண்டு
அவள் வெறுமனே சிரித்தாள்
தலையை அசைத்தபடி

பிறகு,
என்னுள்ளோ ஞானமுரசு
அதிராது நின்று விட்டது
மனிதர் மனிதராயினர்
மீன்கள் மீன்களாயின
மரங்களும் சூரியனும் சந்திரனும்
தத்தம் இடங்களுக்கு மீண்டனர்
செத்தவர்கள் மண்ணுக்குத் திரும்பினர்
உயிரினங்கள் வளரத் தொடங்கின

ஆனால் அவளோ
கால்கள் வேர்விட
தலையிலிருந்து இலைகள் தளிர்க்க

மூக்கிலிருந்து புகைவர
 புன்னைக்கக்கும் போது பிரியும் உதடுகள்
 இருள்கக்கும் குழியாக
 மரத்தின் பின்னால் நின்றாள்

பிறகுதான்
 என்முரசை மூட்டை கட்டிக்கொண்டு
 புறப்பட்டேன்
 இனி உரத்து வாசிப்பதில்லை என்ற முடிவுடன்

ஆங்கில மூலம் Gabriel Okara (Nigeria)

தாய்க்கு

நான் உன் கைகளுக்குள் வந்தேன்
 நீ என்னைப் பெற்ற
 அந்தப் பயங்கர வேளை
 எங்கே என்னைக் கடவுள் எடுத்துவிடுவாரோ
 என்று அஞ்சினாய்

பிரசவம் சுகமாக நடைபெற வேண்டுமே என
 எல்லோரும் அமைதியாகக் காத்திருந்தனர்
 எல்லோரும் தம் கைகளைக் கழுவினர்
 வானகத்துத் தேவனை வரவேற்க
 அச்சத்தால் அசையாதிருந்தனர் பெண்கள்
 நீஎன்னைப் பொத்தி வைத்திருந்த இடத்திலிருந்து
 நான் வெளிவந்த கையோடு
 முதல் முச்சை நான் இழுத்த போது
 நீமகிழ்ச்சியால் பூரித்துப்போனாய்

என்னை முதலில் முத்தமிட்டவள் பாட்டிதான்
 என்னைப் ‘பாதுகாப்பான’ இடத்துக்கு கொண்டு போனாள்
 என் அறைக்குள் வர எல்லோருக்கும் தடை
 அவர்களின் உடல் மணக்குமாம்

நான் முழுக்க முழுக்க தூயவனாம்:
 மெல்லிய முச்ச இழையோட
 துணிகளால் சுற்றப்பட்டு
 நான்:

ஈ மோய்க்காமல்
 நுளம்பு கடிக்காமல்
 என்னையே பார்த்தபடி பாட்டி-
 ஒரு பைத்தியக்காரி போல:
 கடவுளும் என்னைப் பார்த்துக் கொண்டார்
 அவர் வயதான பாட்டியின் நன்பர்:

ஆங்கில மூலம்: Valente Malangatana (Mozambique)

பிரார்த்தனை

(என் மாமியாருக்கு)

ஊறுபட்டுக் காய்ந்த

அவள் கைகளைப் பாருங்கள்

அவன் முகத்தைப் பாருங்கள்

உப்பில் ஊறிய அவரைத் தோல்போல

எண்ணிறந்த ஆண்டுகள்

சுகபோகத்தால் அழுக்கேறிய

தன் எஜமானின் ஆடைகளை

கழுவி மாய்ந்துவிட்டாள்

பனிவிழும் காலைப் பொழுதுகளில்

வெயில் தகிக்கும் பிற்பகல் வேளைகளில்

முனுமுனுப்பின்றி உழைத்திருக்கிறாள்

ஓருநாள்

ஓய்ந்து, தளர்ந்து, மயங்கி வீழ்ந்தாள்

வாயிலிருந்து நுரைதள்ள,

ஏதோ பிகற்றிய படி.

ஆண்டவரே, ஆண்டவரே

எனக்கு ஏனிந்த வேதனை?

எவ்வளவு காலம் நான் ஒலமிட்டுள்ளேன்
சொல்லுங்கள், ஆண்டவரே,

குழந்தாய், அன்புக் குழந்தாய்:
மூலாமிட்ட பாவத்தில் வாழ்வோருக்காக
நீ வேதனைப் படுவாயாக
இருகுவளை ஜின்னில் நீந்துவோருக்காக
பாடுபடுவாயாக,

நன்றி, ஆண்டவரே, நன்றி
இந்த ஊழியத்தை நான்
ஏன் செய்ய வேண்டுமென்று
இனி ஒருகாலும் கேட்கமாட்டேன்.

ஆச்சில மூலம்: Oswald Mtshali (South Africa)

அன்பே வா

வெறுப்பை உமிழும் வழிகளுக்கும் எட்டாமல்
வேறுபடுத்திப் பார்க்கும் கடைத்தெருவுக்கெட்டாமல்
என் அறையின் நிழலில் ஒதுங்கலாம், அன்பேவா
அங்கே,

நான் நானாய் இருப்பேன்
யார் கருத்தும் கேளாது
உன்னையே காண்பேன்
உன் கண்ணின்நிறமெனது
கறுப்பு விழிக்குள் கரையும்
சவர்மீது
மெழுகுதிரி இரண்டு நிழல் ஏறியும்
நாமிரண்டு பேரும் அணைகையில்
அந்நிழல்கள் ஒன்றாகும்
விளக்கணையும் வேளை
என்கைக்குள்
உன்கை இருப்பதுணர்வேன்
இருமனித மூச்சுகள்
ஒன்றாய் முயங்கும்
பியானாவோ
சடினையில்லத இனிய இசை இழைக்கும்

ஆவ்வில் மூலம்: Joseph Kariuki (Kenya)

ஒரு சாதாரண காதலனுடைய பாட்டு

இனியவளே
உன் நிழல்போல்
என்னை நேசிக்காதே
ஏனெனில் நிழல்கள்
அந்தியில் மங்கிவிடும்
நானோ
சாமக்கோழி காவும்வரை
உன்னை
என் அருகில் வைத்திருக்க விரும்புகிறேன்

குடமிளகாய்போல
என்னை நேசிக்காதே
அது வயிற்றைக் காந்தும்
என்பசிக்கு
உன்னை உட்கொள்ளமுடியாது
தலையனை போல
என்னை நேசிக்காதே
ஏனெனில்
உறக்கத்தில் ஒன்றாய் இருப்போம்
பகவில் சந்திக்கவே மாட்டோம்

சோற்றைப் போல்
 என்னை நேசிக்காதே
 ஏனெனில்
 விழுங்கிய பின் அதையார் நினைக்கிறார்கள்!

மெல்லிய உரையாடல் போல்
 என்னை நேசிக்காதே
 ஏனெனில்
 அது விரைவில் மறந்துவிடும்

தேனைப் போல்
 என்னை நேசிக்காதே
 இனிய தாயினும்
 அதுதான் எளிதில் கிடைக்குமே:

பகலில் என் நம்பிக்கையாய்
 இரவில் உன் உயிராய் வரும்
 அழகிய கனவாய்
 இம்மண்ணில் என்னை விட்டுப் பிரியாத
 நாணயமாய்
 பயணத்தில் சூடவரும் நண்பனாய்
 உடைத்தாலும்
 என் கிற்றாரின் பாலமாகும்
 நீர்மொள்ளும் ஒரு சுரைக்குடுமை போல்
 என்னை நேசிப்பாய் இனியவளே.

ஆச்சில மூலம்: Flavien Ranaivo (Madagascar)

நிலவிலே ஒரு கனவு

வைக்கோல் வேய்ந்த
 என் குடிசையின்
 சூரையூடு நுழைந்த
 நிலாக்கதிரைப் பற்றி ஏறினேன்
 உன்னை நோக்கி:
 நட்சத்திரங்களிடையே
 புன்னைகை பூத்த உன்வாயிதழ்களை அடைந்தபோது
 நீ என்பால் வந்தாய்
 என் உடலின் கீழ்
 உன் உடலாகிய கடல் பொங்கி அலையெறிய
 மலைவாழ் நின் இனத்தவரின் லயத்துக்கு அசையும்
 உன்லயத்துக்கேற்ப
 என் இதயம் துடிக்க
 உன் பாம்புரு என் உருவின்கீழ் நெளிய
 உன் வெடித்த இதழ்களிலிருந்து
 உன் நாகநஞ்சை உறிஞ்சினேன்
 என் வெப்புநோய் அதிகரித்தது.
 நேற்றிரவு
 எங்கள் வாழைத்தோப்புக்குச் சென்றேன்
 உன் அம்மாவுக்கொளித்து
 தாகங்கொண்ட நுளம்புகள் பரிகசிக்க

உன் நிழலைச்சுற்றி என்கைகள் வளைய
நாம் அணைந்த
இருண்ட ஒற்றையடிப் பாதைகளை அடைந்தபோது
கள்ளிறக்குவோன் மரத்தைச் சுற்றிமாட்டும் வடம் போல்
வெதுமையாய் யாவும் தொங்கின.

சந்திரனைக் கடந்து கொண்டிருந்த
அந்தப் பெரிய முகில்
பொங்கியெழுந்த உன் உடலை
ஏன் தணியச் செய்ததோ அறியேன்
உன்னை மகிழ்ச்சியடையச் செய்யும்
இந்த மதுவைப் போன்ற
உன் பல்லைப் போன்ற
வெண்மையான நிலவில்,
என்னை நெருங்கக்கூடாதென்ற
உன் அன்னையின் எச்சரிக்கையைப் பொருட்படுத்தாது
ஆவேசமாக சுற்றிச்சுற்றி நீ ஆடுகையில்
திருவிழாவில்
உடலெங்கும் எண்ணெய்ப்புசிக் கொண்டு
மோதும் மல்லர்கள்
ஒருவர் கைகளிலிருந்து ஒருவர் நழுவுவது போல்
நீ என்பிடியிலிருந்து நழுவுவதை உணர்ந்தேன்.

என் குடிசையின் மூலையிலிருந்து
நான் வானத்தை நோக்கினேன்
சந்திரன் புன்னைக்கயாகக் காட்சியளித்தான்
உன்வெண்மையான புன்னைக்கயாக

ஆச்சில மூலம்: Emmanuel Boundzeki Dongala (Zaire)

கிராமத்துக் கிணறு

இந்தக் கிணறு

நான் பிள்ளையாய் அன்னையொடு
 வந்து, சுரைக்குடுவையில் நீர் மொண்டு மகிழுகின்ற
 இந்தக் கிணறு,
 இதன் இனிய நீர்என்காதில்
 முன்பு கதைகள் மொழிவதுண்டு
 நானப்போ
 குந்தியிருந்து நினைவு அசை போடும் பாறைதான்
 மூச்சுபா படுத்துக் கிடந்தபடி
 ஏறி வரும் வெயிலில் இன்புற்றிருக்கும் இடம்.

கண்கள் கலந்த இடம், களிப்புப் பிறந்த இடம்,
 நெஞ்சங்கள் சூத்து நிகழ்த்தி மகிழ்ந்த இடம்
 மாலை வெயிலில் மரங்கள் குடைபிடிக்க-
 கோல மயிலென் உள்ளாம் கொள்ளையடித்த இடம்
 பித்தாகித் காதல் மொழி நான் பிதற்றியதும்
 சத்தியங்கள் செய்ததுவும், சந்திரனே சான்றாக
 முத்தமழை பொழிந்து முச்சுத் திணறியதும்,
 எத்தனை நாள் ஆமாம் ஆம் இந்தக் கிணற்றோரம்

என்ன, அதற்குள் இருண்டு வருகிறதா,
 இன்னும் இரகசியங்கள் இந்தக் கிணறுரைக்கும்
 கும்மிருட்டு என்னுள்ளே கொலுவிருக்கும் நேரமிது
 மாயங்கள் வற்றி வரண்ட கிணற்றருகே
 நேயங் கலந்த நினைவுபல வட்டமிடும்
 புன்னைக் கிளையின் பொருக்கு, பிணந்தேடித்
 தின்னும் கழுகின் நகம் போலத் தெரிகிறது
 உக்கும் இலைகுழைகள் ஓயாது கொண்டுவந்து
 கக்கும் மரணநெடி காற்றில் கனக்கிறது
 ஆம்,
 அந்நாள் கிணற்றின் அருகே நான் காதலித்த
 பெண்ணாள் இறந்தபிறகு.

ஆக்லீல மூலம்: Henry Barlow (*Uganda*)
 சிற்றாமனி 1987

காத்திருப்பு

வைகறையில் பளபளக்கும் வெண்பனியின் துளிகள்
உதயத்தில் புன்னகைக்கும் கன்னத்தின் குழிகள்
அன்னையே, தாயே, சொல்லம்மா
ஆர் என் கணவராய் வருவார்?

அழகன் வருவான், பொற்செருப்பு
அணிந்த பாதன் ஒட்டக நீள்
மயிரால் இழைத்த பாகையின் மேல்
மாலைகுடும் இளவரசன்
வருவான் மதியப்பொழுதினிலே
அஸ்தமனத்தின் பொன்னிழல்கள்
அங்கும் இங்கும் ஒடுவதும்
கருக்கல் பொழுதில் கார்குழலின்
கற்றை நடுங்கக் காணுவதும்
நீணம் தனிமை வாட்டுவதால்
நெட்டுயிர்க்கின்றாய், என் மகளே
நானும் விரைவில் முடிந்துவிடும்
நம்பு கலக்கம் கொள்ளாதே
காத்திருந்தேன், காத்திருந்தேன்
கண்கள் கிறக்காம் கொளும்வரைக்கும்
தொடுவானத்தில் இளவரசன்
தோன்றக் கண்டேன் ஆயிடனும்
வாசற்பறத்தே பல்லக்கில்
மரணதேவன் நிற்கின்றான்

ஆங்கில மூலம்: Joe de Graft (Ghana)

பரிசுக்காசைத் திருப்பித்தா

வயசான என் தந்தையிடம் போகிறேன்
 களஞ்சியத்தின் முன், நிழலில் அவர்.
 அவர் கண்கள் தன் பேரப்பிள்ளைகளின்
 புதைகுழிகளில் பதிந்திருக்கின்றன
 பேச்சில்லை

அப்பா

பரிசுத்தைத் தேடுத்தாருங்கள்
 என் மனக்குப் பிடித்தவளை
 நான் மனக்க வேண்டும்

வயசான தந்தை தன் தாடை எலும்பை
 நலிந்த கைகளால் தாங்கிக்கொள்கிறார்
 நீண்ட நகங்கள் கண்ணத்தின்
 வறண்ட தோலில் அழுந்துகின்றன
 பேரப்பிள்ளைகளின் புதைகுழிகளை
 வைத்தகண் வாங்காது பார்த்தபடி அவர்
 அவற்றின் மேல்
 ஸபிக்கா களைகளும் ஓபியா புல்லும் வளர்கின்றன
 வயசான தந்தை மறுமொழி சொல்கிறாரில்லை

சுருக்கம் விழுந்த கன்னங்களில்
இறுகிய இரண்டு சொட்டுக்கண்ணீர்!
துடிக்கும் உதடுகளில்
மெலிதாய் ஒரு பாதிப்புன்னகை!

என்னென்றப் பற்றால் வழவழப்பான
ஆனைத்தந்தம் போன்ற
தன் கைத்தடியை எடுக்கிறார் அவர்
முறிந்த நாரியில் ஒரு கை
மூன்று காலிலும் உடலின் சுமை
மூட்டு ஒவ்வொன்றும் கலகலக்க
எலும்புகள் முறிய,
ஹ்ம்! பெருமுச்சுடன்
பேரப்பிள்ளைகளின் புதைகுழிகளை நோக்கி
தன்னாடியபடி போகிறார்
கைத்தடியால் புதைகுழி மேடுகளைத்தட்டுகிறார்:
ஒன்று, இரண்டு, மூன்று!
லபிக்கா களைகளையும் ஓபியா புல்லையும்
பிடுங்கக் குளிகிறார்
அவரால் முடியவில்லை
கல்லுப்போல், வளைய மறுக்கும் அவர் முதுகு
காய்ந்த சுள்ளிபோல் சத்தமிடுகிறது
ஹ்ம... - மீண்டும் பெருமுச்சு
திரும்பி, என்னைக் கடந்து போகிறார்
பேச்சில்லை
கண்ணாடிக்கண்களில் இறுகிய கண்ணீர்த்துளிகள்!
துடிக்கும் உதடுகளில் தவழும்
மெலிந்த புன்னகை

II

வயசான என்தாய் கிணற்றிலிருந்து வருகிறாள்
 நரைத்த ஈரமான தலையில் திருகணி
 அதன் மேல் தண்ணீர்ப் பானை
 ஒரு கை தண்ணீர்ப்பானையின் வயிற்றைத்தடவுகிறது
 மறுகை கைத்தடியைத் திருகுகிறது
 பேரப்பிள்ளைகளின் புதைகுழிகளுக்கருகே தரித்து நின்று
 அவற்றின் மேல் காற்றில் அசையும்
 லபிக்கா களைகளையும் ஓபியா புல்லையும்
 உற்றுப்பார்க்கிறாள்.

ஹ்ம்... பெருமுச்சடன் என்னைக்கடந்து போகிறாள்
 பேச்சில்லை
 வேர்வையாலோ பானை நீராலோ
 முகம் நனைந்திருக்கிறது
 தண்ணீரோடும் வியர்வையோடும்
 கண்ணீரும் கலந்திருக்கலாம்
 அவள் முகத்தில் காண்பது புன்னகையல்ல
 அவள் உதடுகள் இறுக முடியுள்ளன

குடிசைக்கதவின் முன் நிற்கிறாள் அவள்
 ஈரமான கைத்தடியை கீழே போடுகிறாள்
 க்ளோங்கி க்ளோங்கி!
 பச்சைப்பாவாடை அணிந்த சிறுமி ஒருத்தி
 அவளுக்கு உதவ ஓடுகிறாள்
 மெல்ல மெல்ல அவள் முழந்தாளிடுகிறாள்
 தண்ணீர்ப்பானையை மெல்ல மெல்ல
 இருவரும் இறக்கி வைக்கிறார்கள்

வயசான என் அன்னை “நன்றி” என்கிறாள்
 சிறிது நீர் சிந்தி
 சிறுமியின் பாட நூல்கள் நனைந்து விட்டன
 பச்சைச்பாவாடை அழுக்காக
 அவள் அழுகிறாள்
 நிலத்தில் உருள்கிறாள்
 சிறுவன் ஒருவன் சிரிக்கிறான்
 “எல்லாப்பெண்களும் ஒரேமாதிரித்தான்”
 இன்னொரு சிறுவன் தன் தங்கையைத் தேற்றுகிறான்

III

நான் பட்டினம் போகிறேன்
 ஒர் ஆணையும் பெண்ணையும் காண்கிறேன்
 அவன் காலில் கனத்த பூட்டு
 அவன் பின்புறம் பஞ்சப்பொதிபோல
 அவன் மார்பு ஸிம்ஸிம் களஞ்சியம் போல
 அவன் தலையை மறைத்து அகன்ற தொப்பி

ஒரு கையில் யந்திரத்துப்பாக்கி,
 அவன் விரல் விசையில்
 மறுகை அப்பெண்ணின் இடையை
 மலைப்பாம்பாகச் சுற்றுகிறது
 உரத்த முத்தத்தோடு அவர்கள் பிரிகின்றனர்
 ஹ்ம்... அவன் நெட்டுயிர்க்கிறான்
 ஹ்ம்... அவன் நெட்டுயிர்க்கிறாள்

துப்பாக்கி ரவை தலைக்குள் புகுந்த யானை போல
 கோபத்தில் நிலத்தை உதைத்தபடி
 என்னைக் கடந்து போகிறான்

அவன் என்னைப் பார்க்கவில்லை
 அவன் என்னைத் தொடவில்லை
 அவனுடைய துப்பாக்கி முனை மட்டும்
 என் முழங்காலை உரசுகிறது
 புதிய புல்லை மேய்ந்து விட்டு
 ஆற்றிலிருந்து மீளும் நீர்யானை போல்
 அப்பால் போகிறான்,
 பஞ்சப்பொதிகள் மாறிமாறி ஏறி இறங்குகின்றன
 ஹம்... நான் பெருமூச்சு விடுகிறேன்
 மனிசியிடம் போகிறேன்
 அவன் தலை நிமிரவில்லை
 மணவில் ஏதோ எழுதுகிறாள்
 “என் பிள்ளைகள் நலமா?” -அவன் கேட்கிறாள்
 “அவர்கள் இறந்து விட்டார்கள்
 அவர்களுடைய புதைகுழிகள் மேல்
 லபிக்காக் கலையும் ஓபியா புல்லும் வளர்கின்றன”
 அவன் மெளனியாகிறாள்
 “உன் மகள் ஆறாம் வகுப்புப் படிக்கிறாள்
 சின்னப்பொடியள் உன்னை விசாரிக்கிறார்கள்”
 “என் தாய் இறந்துவிட்டாள்”
 அவன் சொல்கிறாள்
 நான் மெளனியாகிறேன்
 தலைக்கு மேல் பறக்கும் அகோகாப் பறவை
 தன் சோகக் கதையைச் சொல்கிறது
 “அவன் செத்துப்போனாள், அவன் செத்துப்போனாள்”

பக்கத்து மரத்திலிருந்து கினிக்கோழி கொக்கரிக்கிறது
 “துக்கம் என்னுள் ஒரு கூறு
 துக்கம் என்னுள் ஒரு கூறு

வழுக்கை விழாதென் தலைதப்ப
வழியைக்கூற வல்லீரோ!”
மௌனத்துள் அவள்
ஹ்ம்... பெருமூச்ச விடுகிறேன்
“என் பிள்ளைகளைப் பார்க்க வேண்டும்”
அவள் சொல்கிறாள்

நான் சொல்கிறேன்
“உன் தந்தையை என்னால் தேடமுடியாது
கள்ளமில்லா வசீகரம் மிக்க
மருத்துவ தாதியாய் இருந்த உன்னை
நான் மணந்த போது என் தந்தை செலுத்திய
பரிசுக்காசைத் திருப்பித்தா”
மௌனத்துள் அவள்
நான் தொடர்கிறேன்
“என் மனசுக்குகந்தவளை மணம்புரிவேன்
நீ அநாதரவாய் விட்ட பிள்ளைகளுக்கு
அவள் தாயாவாள்
உன் பிள்ளைகளின் புதைகுழிகள் மீது வளரும்
லபிக்கா களையும் ஓபியாப்புல்லும் பிடுங்கப்படும்
சுற்றாடல் துப்புரவாயிருக்கும்”
ஹ்ம்... பெருமூச்ச விடுகிறாள்
மௌனத்துள் அவள்!
மௌனத்துள் நான்!

கைப்பையை அவள் எடுக்கிறாள்
போன கிறிஸ்துமஸூக்கு நான் கொடுத்த பரிசு
திறக்கிறாள்
புதுப்பணப்பையை எடுக்கிறாள்

காசோலையை எடுக்கிறாள்
 நிமிர்ந்து என்னெப் பார்க்கிறாள்
 பல மாதங்களுக்குப்பிறகு
 எம் கண்கள் சந்திக்கின்றன
 அவள் கண்ணங்களில்
 முன்பு காணப்படாத
 இரு பள்ளத்தாக்குகள்
 அவற்றுள் சிறிது நீர்
 கழுத்துத் தோல் பொருக்குப் பிடித்துள்ளது
 மருத்துவர் அவள் வயிற்றைத் திறந்து
 முட்டைகளை அகற்றி விட்டாராம்,
 அவள் இளமையைக் காக்க

மெளனத்துள் நான்!
 அவனுடைய ஈர முகத்தில் வஞ்சகச்சிரிப்பு
 கத்துக்கிறாள்
 “இந்தா, கொண்டுபோ
 எந்துப்பிசாசையாவது கட்டு”
 காசோலையைத் திறக்கிறேன்
 “ஆயிரத்து நானூறு ஷிலிங் மட்டும்”

ஷங்கில மூலம்: *Okot P'Bitek (Uganda)*

நாட்டுக்குழைத்தல்

நெஞ்சில் உவகை நிறைந்து விடுகிறது
 இன்றென் கடமை இனிது புரிந்து விட்டேன்
 எங்கள் அமைச்சின் செயலர்
 பொது நிகழ்ச்சி ஒன்றில் கலந்து கொண்டார்-
 உண்மை
 விருந்துக்கு நானே அவர்காரை ஒட்டினேன்
 நம்புங்கள்
 நாமும் அவருமாய் நாடுயரப் பாடுபட்டோம்

பேச்சுக்கிடையே பருக
 பியர் வகைகள்
 நாக்குக் கிதமான ‘கோழி’
 நகைச் சுவையை ஊக்க உவைன்
 ஆங்கே உதிர்க்கும் துணுக்குகளைக் கேட்க
 ஜெலி- ஜூஸ்கிறீம்
 உறக்கம் போக்காட்ட கோப்பி
 பிறகென்ன குறை

திரும்பச் செயலரது காலைச் செலுத்தி
 வரும்போது-
 சாய்ந்திருந்து,
 வாயாரக் கொட்டாவி விட்டபடி,
 என்னை வினாவினார்
 ‘சாப்பிட்டு விட்டாயா நன்பா’
 ‘மிக நன்றி ஜயா’
 ‘என் எடை குறைய வேணும்

-இது நியமம்
 ஆகையால்,
 சபைகளிலே நான் ஒன்றும் சாப்பிடுவதில்லை!'
 என்றேன்.

'சத்தியமா நானுமின்று சாப்பிடவே இல்லை
 -மிக முக்கியமான
 முடிவு பல எடுக்க வேண்டியிருந்தது-
 அறிவாய்
 -விளங்குதெல்லே?
 மீண்டும் ஒரு கொட்டாவி விட்டபடி சொன்னார்
 'வாய்வு, சமிபாடு, வயிற்றுப்புண்
 என்பவைதாம்
 ஒய்வொழிச்சல் இன்றி உழைத்து
 நான் கண்ட பலன்'
 அல்சர் அவர்க்கா!
 அடியேன் வயிற்றில் உள்ள
 அல்சரும் கூட அதிகம் வலிக்கிறதே!
 இதுவோ
 பசியினால் ஏற்பட்ட அல்சர்
 மற்றதுவோ,
 அதிக உணவின் பெறுபேறு!
 ஏலும் வழிகள் இரண்டாலும்
 இன்றைக்கு மாலை,
 வயிற்று வலியோடு,
 இருவேழும்
 நாட்டை ஒருவாறு கட்டி எழுப்பிய பின்
 வீட்டை அடைந்தோம் விரைந்து.

ஆங்கில மூலம்: Henry Barlow(Uganda)
 மாஷிகை: 1988

மாட்டின் லூதர் கிங்

ஆபிரஹாமின் வெறிச்சோடிய விழிகளின் கீழ்
அவன் ஒரு கனவைப் பிரகடனம் செய்தான்!
இருள் அரசோச்சிய இடத்தில்
ஒரு குரியனைப் புத்த கனவை
அவன் பிரகடனம் செய்தான்!

வெற்றுத் தசையில் மோதும்படி
வீசப்படும் குண்டாந்தடிக்கு மேலாக
துடிக்கும் நெஞ்சோடு
கழுகைவிட உயர எழுந்து
வட்டமிட்டு
அவன் ஒரு கனவைப் பிரகடனம் செய்தான்!

தொண்டைக் குழியில் புதையுண்ட
மனிதக் குரல் கொண்டு
கலட்டு வனாந்தரத்தில்
மண்ணும் மழை முகிலும் அணைந்து தழுவும்
வளமான பள்ளத்தாக்கொன்றை
அவன் சிருஷ்டத்தான்!

ஆகங்கில மூலம்: Amin Kassam (Kenya)

“ஆபிரிக்க ப்ரோமிதெயுஸ்” - குறிப்பும் அறிமுகமும்

மனிதனைப் படைத்தவன் ப்ரொமிதெயுஸ். உயிர் தந்தவர் செயுஸ் கிரேக்க கடவுளர்களுள் இவர் பெரியவர்: வலியவர்) ஆதிமனிதன் பண்பாதவனாக நாககிமர்றவனாக இருந்தான். அவன் அப்படி இருப்பதையே செயுஸ் விரும்பினார். ஆனால் ப்ரொமிதெயுஸோ மனிதனை நேசித்தான். தேவர்களிடமிருந்து தீயைக் களவெடுத்து மனிதனுக்கு கொடுத்தான். அது தவிர மட்பாண்டங்கள் வனனயவும் அணிகலன்கள் செய்யவும், உலோகத்தால் ஆயுதங்கள் செய்யவும் மனிதனுக்குக் கற்பித்தான்.

இவற்றையெல்லாம் அறிந்து செயுஸ் கோபங்கொண்டார். ‘நெருப்பின் இரகசியம் மனிதனுக்கு தெயியக்கூடாதென்பது என் கட்டளையன்றோ’ உன் ஆதாரவால் மனிதன் தேவனாகி கடவுளர்களுக்குச் சவால் விடும் நிலைக்கு உயர்ந்து விட்டானே’ என்று சீரினார். ப்ரொமிதெயுஸ் கைது செய்யப் பட்டான்.

கார்க்கீசிய மஸலத்தொடரில் யாரும் அணுகாத ஒரு குன்றோடு சங்கிலியாற் பிணைக்கப்பட்டான். ஓவ் வொருநாளும் ஒரு கழுகு அவனைக் கொத்திக்குதறி ஈரவை உண்ணும். இரவில் ஈரவ் திரும்ப வளரும். மறு நாள் கழுகு வரும். மீண்டும் சித்திரவதை தொடரும். -இது கிரேக்க புராணக் கதை.

நிறவெறிக் கெதிராகப் போராடும் நெல்சன் மன்டேலாவை தென்னாபிரிக்கக் கவி டேவிட் இவான்ஸ் ப்ரொமிதெயுஸ் ஆகக்கான்கிறார். தென்னாபிரிக்க அரசால் 25 ஆண்டுகளாக சிறை வைக்கப்பட்டிருக்கும் மன்டேலாவின் நெஞ்சறுதி குறையவே இல்லை.

செயுஸ்(போதா?) ஹேமீஸ் என்ற தூதனை அனுப்புகிறார் - ஆசை காட்டி ஒப்புதல் வாக்குமூலம் பெற: மன்டேலா மசியவே இல்லை. மது மாது என்ற கவர்ச்சிகளாலும் அவரைப் பணிய வைக்க முடியவில்லை. கறுப்பின் மக்களின் விமோசனத்துக்காக அவர் சிறைவாசம் அனுபவிக்கின்றார்.

ஆபிரிக்க ப்ரோமிதெயுஸ்

விண்ணளவிய மலையின் முகட்டிலே
 விலங்கிட்ட வீரன் ப்ரோமிதெயுஸ்:
 கண்ணினா வதைப் பார்க்க வொண்ணா தவன்
 கையெலாம் வலி முதுகெலாம் வெட்டுண்ட
 புண்கள் ஊடு குருதி வழியும்: அப்
 பொழுது கண்றிய முகத்துக் கெதிரிலே
 கண்கள் சுசும், கடவுள் செயுஸ் ஏரி
 காலும் குளைப் பிடிக்கும் பொழுதிலே!

பொழுது பட்டதும் அச்சம், பசியோடு
 புரட்டிக் குத்திக் குதறி ஏறிந்திட
 கழுகுகள் வரும், சொன்னு நகங்களால்
 கவடு மார்பெலலாம் ஆயும்: சடங்குகள்
 முழுதும் மீளத் தொடங்கும்: இவ்வேதனை
 முடியக்கூடும் சாவொன்றினால் என்னிலோ
 எழுதி வைத்துளான் ‘அமரன் இவன்’ என
 இறைவன் பின்னர் ஈடேறுவ தெங்கனம்?

குறையு டைஅணி கோதையர் கொங்கைகள்
 குத்தும் வந்திவன் மார்பை, தொடைகளோ
 படை நடத்தும், செவியிற் சின்னங்கல்கள்
 பலவு ரைக்கும் இன்பங்கள் உலகிலே

நிறைய வைத்துளான் ஆண்டவன் - அனுபவி
 நிறுத்து போரை! நம் ஆட்சி அமைப்பு நன்
 முறையென் ஹேற்ஹோர் ஒப்ப மிடுகநீ
 முன்னர் செய்த பிழையைப் பொறுக்கலாம்:

‘நெருப்பு மாணிட வர்க்குப் பயன்பட
 நீ முனைந்தொரு சூழ்ச்சி புரிந்தனை:
 திருப்பி மக்களைத் தேவர்மேல் ஏவிநான்
 செய்த வையகம் முற்றுமநீ றாக்கினை:
 (சுருட்டுச் சாம்பலைத் தட்டிஅன் பொழுகவே
 சொல்லுவார்செயுஸ்) எல்லாம் பொறுக்குமென்
 அருட்டிறம்: நாம் அனைத்தும் மறப்பம், வா
 ஜய! செய்தது பிழை’ - ஒப்புக் கொண்டிடு:

மெல்லடி நோவு பிறவுண்சவேட்’ அனிந்து
 ஹேமிஸ் ஓர் மெஸேஜுடைன் வந்தான்
 ‘சொல்லொருசொல்லை: கையெழுத்திடினித்
 துங்பமெ லாம்தொலைந் திடும் நீ
 செல்லுதற் குரிய கடவுச்சீட் டிந்தா:
 செய்தது பிழையென் ஒப்புக்-
 கொள்ளுதி நன்பா: முன்பு நாம் கூடிக்
 குடிந்தநாள்- களித்தநாள் நினைப்பாய்:

விலங்குபூட் உண்டு மலையொடு கிடந்த
 வீரன்வே தனையினால் நெளிந்தான்:
 வழிந்திடு குருதி வாயினால் ‘தூ’ வென்று(ரு)
 இகழ்ந்து (து) ‘இரு போதும் நான் மாட்டேன்:
 ஒழிந்து போ:’ என்றே உறுமினான்: தோல்வி
 உற்றகன் றனன் செயுஸ் உடலம் -
 கிழிந்திட, மீண்டும் கழுகுகள் கொத்தக்
 கிடந்தனன் உலகெலாம்’ வணங்க:

தந்திகள் அனுகாத தொலைவிற் ராக்ளீஸ்
 தானுள(து): அமைதி- பேரமைதி
 அங்குகோ லோச்சம்: கட்டுலனாகா
 மானிடர் அறிதுயில் கொள்வார்:
 இங்கொரு சிற்றுார்க் குடிசையில் நெருப்புக்
 கணன(று) எழுந்த தடங்கிய(து): அதனைத்
 தந்தவன் ப்ரோமிதெயுஸ் கொடுந் துன்பம்
 சகிக்கிறான் மானிடர் வாழ:

ஆங்கில மூலம்: David Evans (South Africa)
 சஞ்சிவி, 18.07.1987 (மன்ஸ்டெலாவின் ஏவது பிறந்த நாள்)

மன் டேலா

அவர்களுக்கு,
நீ
புழுதிப்பாதைகளைப் பெருக்கும்,
அந்தத் தீவின்
மன்னைக் கிண்டி மட்டப்படுத்தும்
466/64 ஆம் இலக்கம் மட்டுமே

ஆனால்
உனக்காகவும்
உன் போன்ற பல்லாயிரவர்க்காகவும்
போராடும் உன் பிள்ளைகளுக்கோ
நீ
அவர்கள் நாடிகளுடு பாயும்
பலமும் நெஞ்சறுதியும் ஆவாய்!

ஆம்
ஆபிரிக்காவுக்காக வியர்வை சிந்தி உழைக்கும்
உன் சகோதர சகோதரிகள் போல,
உன் பிள்ளைகள் போல
மன்டேலா
பாரையை உறுதியாகப் பற்றி
மன்னைக் கிண்டு,
மட்டப்படுத்து!

ஆபிரிக்கா எங்கள் தாய்
அவள் எங்களிடம் திரும்பி வரும் வரை
ஆறுதல் இல்லை, எமக்கு!

ஏக்கில் மூலம்: Ilva Mackay (South Africa)

புதூப்பெற்ற தென்னாபிரிக்க கறுப்பிளக் கவிஞர் மித்ஷாவி ஜோஹனஸ் பேர்க்கிள் தென்மேற் புறத்திலுள்ள Soweto வில் வாழ்பவர்; இவர் இன ஒடுக்கலை அதன் குரூ வடிவில் சந்தித்துள்ளனர்.

தன் கோதரன் கொல்லப்படுகையில் தேவாலயத்துள் ஒதுங்கிக் கொள்ளும் இயலாமைக்குத் தனிமிதின் மட்டுமல்ல. ஒரு சமூகமே உள்ளாகின்றது. இக்கவிதை சொல்லும் செய்தியை விட சொல்லாமல் விடும் செய்தியின் தாக்கம் அதிகம்:

வழிப் போக்கன்

பொல்லால் அவனைப் புடைத்தார்கள் - கண்டேன் நான்:
குய்யோ முறையோ எனக்குழறக் கேட்டேன் நான்:
முக்கால் இரத்தம் பெருக முகர்ந்தேன் நான்:
செங்குருதி வீதியெல்லாம் சிந்தப் பலியாகி
அங்கு கிடந்தான் அவன்:

தேவால லயத்துள் புகுந்து முழந் தாளிட்டேன்
நாவார ‘நாயகனே, உன்மேல் அயலவன்மேல்
அன்புடையேன், ஆமென்’ - செபித்தேன் அதனாற்பேர்
இன்பம் அடைவேன் என:
புனித ஆத்மா வொன்றின் கண்ணத்தில்
தேவதை முத்தமிட்டது போல
என் இருதயம் இலேசாக
வெளியே வந்தேன்.

வீடு திரும்பி நடந்தேன் விரைவாக:
சூடி இருந்ததொரு சூட்டம்
அவள் - அயலாள் - கேட்டாள்
'தெரியுமா செய்தி, உன் சோதரனைத்
தாக்கித் தெருவிற் கொலை செய்து விட்டார்கள்:'
வாய்மூடு முன்னம் மறுத்தேன்: 'தெரியாது -
தேவாலயம் சென்றதால்'.

ஆங்கில மூலம்: Oswald Mbuyiseni Mtshali (South Africa)

எங்கள் விளக்குகள் எல்லாம் பிரகாசமாக
ஏரிந்து கொண்டிருந்தன

அன்று மாலை மம்பி வந்தாள்,
என்கால் அருகே இருந்தெனைப் பார்த்தாள்
கண்களில் அச்சம், கலக்கம்

‘அன்பே

நீங்கள் சொற்பொழிவு நிகழ்த்துகிற்களாம்
அவர்கள் ஆத்திரம் கொள்கின் றார்கள்’
‘கொடுங்கோல் ஆட்சி நிலைக்காது’ என்றேன்,
‘அவர்கள் இதெல்லாம் அறிவர்,

ஆனால்-

அனைத்து மக்கள் மீதும்
ஆட்சி செலுத்த முனைவர்
எவனோ ஒருவன் எதிர்த்துப் பேசத்
துணிந்தால்? -தொலைந்தான்
மௌனம் இந்நாளில் மதிப்பு மிக்கது’

பாதி இரவில் அவர்கள் வந்தபோ(து)
ஏதும் கதவு தட்டுதல் இல்லை
எங்கள் பணியாள் ஏற்பா(டு) இதுவாம்
என் தலையணையைச் சுற்றி

ஏழூட்டு முகங்கள்
 அக்குரலோ முனைவனுடையது,
 ‘புறப்படு எம்முடனே புறப்படு சீக்கிரம்’

மம்பி அந்நேரம் மனந்தளர்ந் தானில்லை
 என்முது கோடுதான் எத்தனை துவக்குகள்
 லான்ட் ரோவருக்குள் அடிவைத்து) ஏறி,
 நீண்ட இருள் அடர் பாதையிற் போகுமுன்-
 கூண்டுக்குள்ளே கூனி இருந்தநான்
 மீண்டும் ஒருக்கால் வீட்டைப் பார்த்தேன்-

முன்னறைக் கதவு திறந்தே கிடந்தது
 மம்பி படிகளில் நின்றுகொண் டிருந்தாள்
 எங்கள் விளக்குகள் எளிந்துகொண் டிருந்தன.

ஆச்சில மூவாம்: Joe de Graft (Ghana)
 மல்லிகை, மே.1987

தென்னாப்பிரிக்கா கொம்யூனிஸ்ட் கட்சி தலைவர்களுள் ஒருவரான ப்ராம் பிங்கர் நினைவாக இக்கவிதை எழுதப்பட்டது. நிறவெறி அரசால் ஆயுட் தண்டனை விதிக்கப்பட்ட பிங்கர் 1976 இல் சிறையிலேயே உயிர் தழந்தார். கவிதை எழுதிய விடிய லெவின் தென்னாப்பிரிக்காவில் எழான்டு சிறைவாசம் செய்தபின் ணன்டன் சென்று பந்திரிளக்யாளராக இருக்கிறார்.

இன்னொரு நாள்

மற்றெந்த நாளையும் போலத்தான்
அன்றும்
திறப்பு
காலை உணவு, கழுவுதல்
தேயத்தல், துப்புரவாக்கல்
முழுக்கு, 4 மணிக்கு இரவுணவு
பூட்டு
மறுநாள் காலை கதவு திறக்கும் வரை
எந்நாளும் ஒவ்வொரு நாளும்
14 மணிநேர ‘லொக்-அப்’
ஒவ்வொர் இரவும்
காலையில்
பதினொரு சோளப்பொத்தி பறித்தோம்
பத்து எமக்கு
ஒன்று காவல் காக்கும் போவருக்கு
தோல் உரிப்பதில் அரைமணி கழிந்தது
நாமே பயிரிட்ட சோளத்தை
சமையற்கட்டுக்கு
இரவுச்சாப்பாட்டுக்கு
அனுப்புவதில் ஓர் ஆனந்தம்:
இருபத்தொரு தக்காளிச் செடிகளையும்

பேணுவதில்

அவை பசுமையாக எழுவதைப் பார்க்கையில்
ஒர் உற்சாகம்!

அன்றும்

மற்றெந்த நாளையும் போலத்தான்
தோட்டம், பகலுணவு
லொக்-அப்
கழுவுதல், தேய்த்தல், துப்புரவாக்கல்
முழுக்கு, 4 மணிக்கு இரவுணவு
ஆனால்

இரவுணவுக்கு முன்
எதிர் பாராமல்
அவன் அழைக்கப்பட்டான்
நான் சொன்னேன்:
'நல்லதாகவோ
பொல்லாததாகவோ
இருக்க வேண்டும்'

ஆக,

எங்களோடு சாப்பிட அவன் இல்லை:
அவனுடைய சோளப் பொத்தியை
சிறைக்கூடத்திற்கு எடுத்துச் சென்றோம்
நல்லதோ
பொல்லாததோ
போய் வந்தபின் சாப்பிடட்டும்:
அன்றும்
மற்றெந்த நாளையும் போலத்தான்
இரவுணவு லொக்-அப்
தனிமை
14 மணி நேரம்

நாங்கள் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த போது
அவன் விருந்தினரைச் சந்திக்கும் அறையில்
மரச் சட்டங்கள்

4 அங்குல பேர்ஸ்போக்ஸ்
ஒலிப்பதிவு தெளிவாக நடைபெற
சவுண்ட் போட்:

பக்கத்தில் ஒரு போவர்
மறுபுறத்தில் வந்தவர்களோடு -ஒரு போவர்!
அதற்குப் பெயர் விருந்தினர் அறை
அவனுடைய சகோதரன்
பேர்ஸ்பெக்ஸ் ஊடாக பேசினான்
'இன்று காலை உன்மகன் இறந்து போனான்'
பேர்ஸ்பெக்ஸ் ஊடாக,
மரக்கூட்டுக்குள்
அரசின் பாதுகாப்புக்குப் பங்கின்றி
அவன் சொன்னான்,
'உன்மகன் இன்று காலை இறந்து போனான்'
அவன் தன்கூட்டுக்குத் தனியே
திரும்பிய போது
அவனுடைய இரவுணவு
குளிர்ந்து போயிருந்தது
அடுத்த 14 மணிநேரம்
ஸ்ரீகா-அப்
மற்றெந்த நாளையும் போல:

ஆக்ஷில் மூலம்: Hugh Lewin (South Africa)

ஏ.என்.சி. குமாரோ தென்னாபிரிக்காவில் பிறந்தவர். ஆபிரிக்கக் தேசிய கொங்கிரஸின் ராணுவப் பிரிவில் உறுப்பினராக இருக்கிறார். தமது சகாக்களும் தொழிற்சங்கத் தலைவருமான மூவர் தூக்கிலிடப்பட்ட போது குமாரோ பாடிய கவிதை இது:

வஞ்சினப்பாட் ④

மினி
வாட்ட சாட்டமான
வலிய,
புண்ணகை சிந்தும் மினி:
அவனைப் போலவே
உயிரை நேசித்த
கயிங்கா, மிக்காபா:
மூவருடைய விலைமதிப்பில்லா உயிர்கள்
பறிக்கப்பட்டு விட்டன:
அலுகோசின் சுருக்கு
கழுத்தைக் கடிக்க
எங்கள்தோழர்கள் வீழ்ந்து பட்டனர் -
வேர்வூடின் பிறந்தோறியாவில்:
உயிர் நழுவுவதைக் கண்டிருக்கிறீர்களா?
ஷாப்வில் மணலில்

என் அன்னை

செத்ததைக் கண்டிருக்கிறேன்:
விசாரணை நடக்கும் அறையில்
என் சகோதரர்கள் அலறுவதும்
யன்னல் ஊடாக
நூறு அடி கீழே
கொன்கிறீற்றில்
அவன் உடல் மோதுவதும்
கேட்கிறது:

அடிபடும் மனிதனுடைய
முகத்தைக் கண்டிருக்கிறார்களா?
சிறைக் கூடத்தில்
அந்தச் சத்தம் கேட்கும்போது
உங்கள் இதயம் வேகமாக அடிக்கும்:
ஆனால்
அதைவிட மோசம்
பெருமுச்ச
இருமல்
கீச்சிடல் இவற்றுடன்
அல்லது எதுவுமின்றி
ஆவி நழுவுவது:
மினியும் தோழர்களும்
அந்த ரகசிய
தூக்கு மேடையில்
எப்படி இறந்தார்கள்?
- கேட்பீர்கள்
சொல்கிறேன்:
பாடிக்கொண்டு:
பெரிய உறுதிபடைத்த மினி

அன்று சிரிக்கவில்லை:

(உதட்டில் ஒரு சின்னப் புன்னகை தவழ்ந்திருக்கலாம்:)

ஆனால்

எதிரியை நோக்கும் போது

கண்களில் கனல்:

நிமிர்ந்த தலைகளோடு

ஒன்றாய் - ஒற்றுமையாய் -

மினி புனைந்த பாடல்களைப் பாடிக்கொண்டு:

‘கவனம் வேர்வூட்,

‘கவனம் வேர்வூட்,

கறுப்பன் கணக்கைத்

தீர்ப்பான் வேர்வூட்

மக்கள் இந்தப் பாட்டைத் தொடர்கிறார்கள்

மினியோடு சேர்ந்து ‘கவனம் வேர்வூட்’ பாடுகிறார்கள்

முன்னணி அகழியில்

சாவைச்சந்திக்கும் போது

முன்று வீரர்களும்

எதிரியின் முகத்தில் அடித்தாற் போல

காவுகிறார்கள்:

‘பழிக்குப் பழி...’

அதை மக்கள் எதிரொலிக்கிறார்கள்

‘எங்கள் வீரர்களின் உயிருக்கு உயிர்’

பிறிற்றோறிய காற்றில்

பெறுமதி மிக்க

அக்கடைசி முச்சுகள்

கலக்கும் போது

நாம் குஞ்சைக்கிறோம்

‘பழிக்குப் பழி:’

ஆஷால் குலம் A.N.C.Kumalo (South Africa)

வளர்ச்சியற்ற நகரமாக மட்டுமன்றி, அப்பட்டமான நிற அடிப்படையில் இயங்கும் நகரம் என்பதாலும் ‘புகழ்’ பெற்றது. தென்னாபிரிக்காவில் உள்ள ஜோஹூனஸ்பேர்க் நகரம் அது முழுக்க முழுக்க வெள்ளையர் பிரதேசம் பகுப் பொழுதில் ஊழியம் புரிவதற்கு மட்டும் கறுப்பர்கள் அங்கு போகலாம். மாலை 6 மணிக்குள் வெளியேறி விட வேண்டும். அடையாள அட்டை இல்லாது அகப்! ட்டாலோ அவ்வளவு தான்:

பிழைப்புக்காக வேறு வழியின்றி ஜோபேர்க் செல்லும் ஒரு கறுப்பின தொழிலாளியின் உளப்போராட்டத்தை சித்திரிக்கிறது இக்கவிதை.

ஜோஹூனஸ்பேர்க்கிலேயே பிறந்த கவிஞர் செநோற்றே, பயங்கரவாத சட்டத்தின் கீழ் சிறை சென்றவர். இப்பொழுது பொற்றுவானாவில் வாழ்கிறார்.

குறிப்பு: இது தென்னாபிரிக்கா விடுதலை பெறுமுன் - இருண்ட காலத்தில் எழுதப்பட்ட கவிதை: நிலைமை இப்பொழுது நிச்சயம் மாறியிருக்கும்.

ஜோஹூனஸ்பேர்க் நகரம்

கோடி முறை கும்பிடுவேன் ஜோஹூனஸ்பேர்க் நகரே!
கறை நினையேல், நினை வணங்கும் பொழுதில் என
தொருகை
தேடுகின்றது அடையாள அட்டை சட்டைப் பையுள்!
திருநகரே, உயிரையங்கு சேமித்து வைத்தேன்!

பட்டினியாய்க் கிடக்குமொரு பாம்பான கையோ
பைமுழுதும் தடவுகையில் அதன்வயிற்றுப் பசிக்கு
இட்டிடுவேன் நாணயமும் தாஞும் அறிவாய்! பஸ்
ஏறி வெளி யேறுகையில் திசைநோக்கித் தொழுவேன்!

உணையணுகும் பொழுதெனது வீடு, மனை, மக்கள்
உயர்ந்தெழும்பும் புழுதி, சாக்கடைகள், எனதன்பு
கணமணுகி கண்சிமிட்டும் சாவு, இவற்றைக் குறந்தே
காதலனை அடைகின்ற காதலிபோல் ஆவேன்!

சமிக்ஞை செய்யும் ஒளிக்கம்பம்: கறுப்பு வெள்ளை வண்ண
தார்வீதிப் பயணம் செய்து உணையடைவேன்: காலை
எனை அழைக்கும் ஓவை மனி ஆறு! அந்திப்பொழுதில்
எனை உமிழும்போது மனி ஜந்து, ஜோஹுனெஸ்பேர்க்!

மின் காற்றில் நியோன் பூக்கள் முகையவிழும் நேரம்
வின் தொடும் சீமெந்து மரம் மீதில் ஒளி படரும்
அன்புக்கும், சாக்கடைக்கும் புழுதிக்கும் இருளில்
அரசோச்சம் சாவுக்கும் நான் ஆசைப்படுவேன்!

ஜோஹுனெஸ்பேர்க் என்தலையில், என் உளத்தில், குருதி
ஒட்டத்தில் உன் வலிய வேர்பாய்தல் உனர்வேன்
ஜோஹுனெஸ்பேர்க் இதுதானா நீ பெறுவதென்பால்?
ஒரு வார்த்தை - ஒர் உண்மை - சொல்லுகிறேன்
கேட்பாய்

மண்ணரித்துப் பாய்கின்ற நீர்போலக் கண்ணீர்
வற்றாது சொரிகின்ற தோற்றம் - முகபாவம்-
பெண்ணுக்கும் ஆணுக்கும் உரித்தாக்கும் ‘ஜோ’பேர்க்
பெயர் பூண்ட நகரே நீ சாக்காட்டிற் கொடியை

ஆங்கில மூலம்: Mongona Wally Serote
கலாவதி-1999

ஜோஹனஸ் பேர்க்கின் புறநகர்ப்பகுதி Soweto. அடக்குமுறையை எதிர்க்கும் கறுப்பின் மக்களை அரசின் அசர யந்திரம் கொடுமோக நக்கும். இப்படித்தான், 1976 ஜூலையில் ஓர் ஆர்ப்பாட்டப் பேரணி மீது வன்முறை பிருயோகிக்கப்பட்ட போது. கொல்லப்பட்ட சிறுமி பற்றியது இக்கவிதை.

ஒரு சிறுமியின் கதை

முன்பு
 பின்னி விட்ட கூந்தல்
 மற்றவர்களைப் பார்த்து
 வானை நோக்கி உயர்த்திய,
 மடக்கிய கைகள்
 எட்டு வயதான
 சிறுமியென்று சொன்னார்கள்!
 பின்னொரு நாள்-
 ஒரு சிவப்புக் கலவை
 சிதறிய மாமிசத் துண்டங்கள்
 காற்றில் படபடக்கும்
 கந்தைத் துணி
 பூப்போட்ட சட்டையணிந்த
 முன்னை நாள்
 சிறுமியென்று சொன்னார்கள்.

ஆங்கில மூலம்: Dennis Brutus (South Africa)
 தலாவுதி-1999

நான் மரம்

வெட்ட வெளியில்
காற்றில் கிரீச்சிடும்
முறுக்கேறிய
முரட்டு மரம் நான்!

காற்றில் கிரீச்சிட்டு
தன் சோக எதிர்ப்பைக் காட்டும்
முறுக்கேறிய தகரக் கொட்டகையின்
கூரைத்தகடு நான்!

இரவு முழுவதும்
முடிவின்றி அழுது அரற்றியபடி
ஆறுதல் அடைய மறுக்கும்
குரல் நான்!

(தென்னாப்ரிக்க சுதாந்திர தினத்தன்று எழுதப்பட்டது)
Dennis Brutus (South Africa)

மொனங்கம்பா

அந்தப் பெருந்தோட்டத்தில் மழையில்லை
 என் நெற்றி வியர்வையே பயிர்களுக்குப் பாய்கிறது
 பழுத்த கோப்பிப்பழங்கள்
 என் குருதியால்
 சிகப்பாய் மாறியுள்ளன

இந்தக் கோப்பி வறுக்கப்படும், நொறுக்கப்படும்,
 அரைக்கப்படும்
 கோப்பி கறுப்பு நிறமாய் மாறும்-
 கூலியாளின் கறுப்பு நிறமாய்
 பாடும் பறவைகளைக் கேளுங்கள்
 கவலையற்று அலையும் ஆற்றைக் கேளுங்கள்
 உள்நாட்டிலிருந்து வீசும் காற்றைக் கேளுங்கள்
 அதிகாலை கண்விழிப்பவர் யார்?
 வேலைக்குச் செல்பவர் யார்?
 முட்டை சுமப்பவர் யார்?
 அறுவடை செய்த பின் பணத்தையல்ல,
 வெறுப்பைச் சம்பாதிப்பவர் யார்?
 உக்கிய சோளம், நாறல் மீன்,
 கந்தை உடை, ஜம்பது காக
 எதிர்ப்புக் காட்டனால் அடி!
 -சம்பாதிப்பவர் யார்?

தினையை வளரச் செய்பவர்
 தோடையின் பூவைப் பூக்கச் செய்பவர்
 -யார்?

முதலாளி
 கார், யந்திரம், பெண்கள்,
 உதிரிப்பாகங்கள் வாங்கக்
 காக தருபவர் யார்?
 வெள்ளையன் செழிக்க,
 வயிறு பெருக்க
 காக குவிக்க
 பாடுபடுபவர் யார்?
 பாடும் பறவைகளும்
 கவலையற்று அலையும் ஆறுகளும்
 உள்நாட்டிலிருந்து வரும் காற்றும்
 பதிலளிக்கும்!
 -மொனங்கம்பீஇ.....!

ஆ, என்னை
 பாம் மரங்களில் ஏறவிடுங்கள்
 பாம் மதுவை அருந்த விடுங்கள்
 போதை தலைக்கேற
 உலகையே மறக்க விடுங்கள்
 -மொனங்கம்பீஇ.....!

ஆங்கில மூலம் :Antonio Jacinto (Angolo)

.புலானி மந்தை

தெருநீளம், உங்கள் இனம்
 திரையெறிந்து வரும் ஒவ்வொரு தடவையும்
 குற்ற உணர்வு
 பாம்பாய் என்னைச் சுற்றுகிறது
 உங்கள் முகங்கள் புதிர் எழுதிய ஏடுகளா?
 கொலைக்களத்துக்குக் கூட
 கூசாது,
 முன் வைத்த காலைப் பின் வைக்காது,
 துணிச்சலோடு,
 மெளனத் தவவலியோடு,
 அணியாகச் செல்லும் தீர்த்தைத் தந்தது -
 உங்கள் ஏரிகளில்- மனிதனுக்கு எட்டாது -
 நீங்கள் ஒளித்து வைத்திருக்கும்
 நம்பிக்கையா? உள்ளுணர்வா?
 ஒருகால்,
 நெகர் ஆற்றைக் கரைபுரளச் செய்யும்
 புயலைவிட,
 வலிய உணர்ச்சிகளை அனுபவிக்க வைத்தவை
 வைரம் பாய்ந்து முறுகிய
 உங்கள் கொம்புகளா?

சாரத்யின் சவுக்கு,
இனி,
வழக்கை விழுந்த பின்புறங்களை -
முதுகுகளை-
பதம்பார்க்காது என்பதனால் ஏற்பட்ட
பரவசமா?
அல்லது,
பாலைவனமும், பசம்புற்றரையும்
காடும் கடந்து,
கடலருகே,
பசித்துக் கிடக்கும் பட்டினத்தை நோக்கி,
செல்லும் பயணத்தின் முடிவில்,
இளைப்பாறுதல் ஏற்றதே என்னும்
ஞானோதயமா?
கத்தி முனைதானே கடைசியில் முடிவு செய்கின்றது
ஆதலால், அருளமாட்டர்களா, உங்கள்
வாலுக்கு வாய்த்த பொறுமையை எனக்கும்?

ஆங்கில மூலம்: John Pepper Clark (Nigeria)
செருப்பு : நவம்பர்-1983

மேய்ப்பன் அவலம்

கம்மியன் மக்களும் என்றம் பியரும்
 ஹினாற்றி ஆற்றின் குளிர்ந்த நீரில்
 ஆடித் திளைப்பர்; அன்னையர் அவர்களை
 அணைப்பர்னூ கிராம அம்பலத்து) அவர்கள்
 இன்புறும் விளையாட்டு) எத்தனை, எத்தனை?
 இருட்டிய பிறகு களத்தினில் இருந்து
 வேட்டை பற்றியும், நடனம் பற்றியும்
 ஆநிரை கவர்ந்த அருங்செயல் பற்றியும்
 கதைகள் சொல்லிக் காலங் கழிப்பர்

ஆனால் நானோ,
 கோழிகாவும் நேரந் தொடக்கம்
 சுட்டுத் தகிக்கும் வெயிலில் அலைகிறேன்
 பச்சைப் புல்லை நாடி அலையும்
 பசுக்கள் பின்னே நானும் அலைகிறேன்
 பச்சைப் பசும்புல் பற்றிய கனவும்
 கொழுத்த மாடு பற்றிய கனவும்
 கொழுத்த மாடு கொடுக்கக் கூடிய
 பரிசம் பற்றிய கனவுமாய் அலைகிறேன்.

வெய்யில் வெக்கை பற்றிய அச்சம்
 புயல் மழை வெள்ளம் பற்றிய அச்சம்
 முட்புல்லுக்கு) அச்சம்ஞா கன்று காணாமல்
 போனால் பட்டினி போடப்படுதலும்
 மந்தை அயலான் வயலில் நுழைந்தால்
 அவனால் அடிபட நேரும் அச்சம்!

கோழி மண்ணைக் கிளறிய மாதிரி
 வெள்ளையன் மொழியை எழுதப் பழகும்
 என்னையொத்த சிறுவரைப் பார்க்க
 ஏக்கம் நெஞ்சில் எழும்ஞா அப் பொடியள்
 வெள்ளைக் காரர் மொழியைப் பேசும்
 வல்லமை தமக்கு வந்ததாய்ப் புளுகுவர்
 மாடு மேய்ப்பது பண்படா தவர்கள்
 செய்யும் வேலையாம்! செங்கல் வீட்டில்
 வாழ்பவன் திருந்திய மனிதன் ஆவானாம்

பச்சைப் புல்லை நாடி அலையும்
 பசுநிரை பின்னே அலைவுதென் வாழ்க்கை!
 கொள்ளள நோய் மந்தையைக் கொண்டு போனால்
 ஒழிய நான் மீள வழியே இல்லை!

ஆங்கில மூலம் : R.Oler- Opyaha (Sudan)

இராமழூ

இரவு

எத்தனை மணியோ அறியேன்
உறக்கம் என்ற ஆற்றின் அடியிலிருந்து
மேலே வீசப்பட்ட மீன் போல

மல்லாந்தபடி நான்
சேவல் காவலில்லை

இங்கு

எங்கள் வேய்ந்த சூரையும்
கொட்டிலும்
முரசாய் அதிர்கின்றன
எங்கும் இப்படித்தான்
கிடுகுகளும் சலாகைகளும் கிழிய
மின்னல்!

என் தலைக்கு மேலே என்ன நடக்கிறது?
காற்றில் உதிரும் தேங்காய் தோடங்காய் போல
செபமாலையின் மணிகள் போல
சொட்டும் நீர்த்துளிகள்!
மரக்குடுவைகளையும் சட்டிகளையும்

சாதுரியமாக நகர்த்தும் அம்மா!
 இருட்டாயிருந்தாலும்
 காலடியோசை அவளுடையதென்று அறிவேன்
 மரக்குற்றிக்குள் இருந்து வெளிவரும்
 ஏறும்புக் கூட்டம் போல
 நிலத்தை ஆக்கிரமிக்கும் மழைநீர் நனைக்காதவாறு
 கூடை, பொதிகளை விலக்கும் அம்மா!
 தடுக்காத்ர்கள் சகோதரர்களே
 மற்றவர்கள் கிடக்கும் பக்கம்
 புரண்டு படுங்கள்
 இன்றிரவு
 ஆந்தையினுடையதைவிட
 வெளவாலினுடையதைவிட
 சக்திமிக்க
 மந்திரச்சொல்லை அருந்தி மயங்கினோம்.

ஆங்கில மூலம் John Pepper Clark (Nigeria)

இராப்பாட்டு: நகரம்

கண்ணுறங்கு, அன்பே கண்ணுறங்கு
 ஓய்வறியா இறங்குதுறைக்கு
 மூலாம் பூசும் துறைமுக விளக்குகள்
 தெருச்சுரங்கங்களுடாக
 பொலிஸ் வாகன கரப்பான்கள்

சேரிகளிலிருந்து
 சூரைத்தகரம் கிறீச்சிடும் ஒலி
 மூட்டைப்பூச்சி பிடித்த கந்தைபோல
 வீசப்படும் வன்முறை
 காற்றில் அசையும் மணியில்
 பிறக்கத்துடிக்கும் ஒசைபோல்
 அச்சம்!:

மணலிலிருந்து,
 பாறைகளிலிலிருந்து
 நீண்ட பகற்பொழுதின் சீற்றம்
 முச்ச வாங்குகிறது
 ஆனால்
 முச்சவிட வாய்த்த இவ்விரவுப் பொழுதிலாவது
 என் நாடே
 என் அன்பே
 கண்ணுறங்கு.

ஆங்கில மூலம் : Dennis Brutus (South Africa)

மகிழ்ச்சிச் சிரிப்பு

பெரும் முலைக்காம்புகள் எம் பெண்களுக்கு!

இனிய, பெரிய!

இல்லாவிட்டால்,

பயின்று, பயின்று

கானியர் வாய்கள்

எந்த நேரமும்

அற்புதமாகப்

பேசும் ஆற்றலை எங்கு பெற்றிருக்கலாம்?

இல்லாவிட்டால்,

குரலே எழாது கூனிப்போன

கடந்த காலத்துக் கசந்த நினைவு

வாட்டும் போதும்

அழுதல் இன்றி

சிரிக்கும் ஆற்றலை எங்கு பெற்றிருக்கலாம்?

ஆங்கில மூலம்: Kwesi Brew (Ghana)

அலை - 1986

விலத்தி

ஆசாட பூதிகளின் பாராட்டுதலுக்கு
 பல்லிளிக்கும் என் சகோதரனே
 எஜவானளின் சொல் கேட்டு
 மின்னும் கண்கள் மீது
 தங்க வளையமிட்ட கண்ணாடியனிந்த
 என் உடன்பிறப்பே
 பட்டுவைத்துத் தைத்த மேலங்கியோடு
 அவர்கள்
 பெரிய மனது பண்ணி அனுமதித்த கூடங்களில்
 கீச்சிட்டுக்கொண்டும்
 முனுமுனுத்துக் கொண்டும்
 நடைபயிலும் என் ஏழைச் சகோதரனே
 உன்னைப் பார்த்துப் பரிதாபப்படுகிறோம்!

 உன் தாய் நாட்டின் குரியன்
 நாகரிக மினுக்கேறிய உன் நெற்றி மீது
 நிழலைத் தவிர வேறெதையும் பாய்ச்சவில்லை
 ஆண்டாண்டு காலம் அனுபவித்த
 அவமதிப்பாலும்
 குற்ற உணர்வாலும்
 வெளிறிய உன் முகம்
 உன் பாட்டியின் குடிசை பற்றிக் கேட்கையில்

நானிச் சிவக்கிறது

ஆனால்

நீ தோளில் சுமக்கும் பெட்டி போல

வெற்றுச் சொற்கள் திணிக்கப்பட்டு

கசப்பான ஆபிரிக்கச் செம்மண் மீது

நீ நடக்கையில்

உன்னுடைய துன்பக்காலடிகளுக்கு

என்னுடைய வேதனைச் சொற்கள் அர்த்தமாகலாம்!

இங்கே

நான்

தனியனாய்

தன்னந்தனியனாய்!

பி.பிராஞ்சு மூலம் ஆங்கிலம் வழியாக: David Diop

முன்னொரு காலத்திலே

முன்னொரு காலத்திலே- மகனே
 முன்னொரு காலத்திலே.....
 நெஞ்சத்தினாலே சிரித்து வந்தார்கள்
 கண்ணில் வஞ்சனையின்றிச் சிரித்து வந்தார்கள்!
 ஆனால், இன்றோ,
 பற்களாலே சிரிக்கிறார்கள்!
 பற்கள் மட்டும் தெரியச் சிரிக்கிறார்கள்!
 விறைத்துக் குளிர்ந்த கண்களால்- என்
 நிழலைத் துருவித் தேடுகிறார்கள்!

அந்தக் காலம் ஒன்று இருந்தது!
 நெஞ்சத் தாலே கைகள் குலுக்கும்
 அந்தக் காலம் ஒன்று இருந்தது!
 இன்றோ,
 நெஞ்ச ஒன்றாமல் கை குலுக்குகிறார்!
 இடக்கைகளோ- என்
 வெற்றுப் பைகளைத் துழாவுகையில் அவர்
 வலக்கைகளை,
 மனம் ஒன்றாமல் கை குலுக்குகிறாரே!

“இது தங்கள் வீடு
மீண்டும் வருக!”
-உபசாரம்! அழைப்பு!
ஆனால்,
என் வீடாகக் கருதி, நான்
இரண்டாம் முறையும் வந்தால்,
முன்றாம் முறையே இலவ்லாத வாறு
முடப் பட்டுக் கிடக்கும் கதவு!

ஆக
நான்பல கற்றுள்ளேன் மகனே!
ஆடைகள் போல, பற்பல முகங்கள்
அணியக் கற்றுள்ளன்:
வீட்டுக்கொரு முகம், அலுவலக முகம்,
தெருமுகம், விருந்தளிக்கும் முகம்,
சுடி மதுவைக் குடிக்கும் அம்முகம்.
படத்துக்காகப் புனையும் புன்னகை போல,
அவ்வும் முகங்களுக்கேற்ற
புன்னகை பற்பல புனையக் கற்றுள்ளன்!
பற்கள் தெரியச் சிரிக்கவும் கற்றுள்ளன்!
நெஞ்சம் ஒன்றாமல் கைகள் குலுக்கவும்,
“போய்வருக!” என வழியனுப்புகையில்,
“போய்த்தொலை!” என்ற தொளிப் பொருள் வைக்கவும்
மகிழ்ச்சி இன்றியே, “தங்களைச் சந்திப்பதில்
மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்” என்று சொல்லவும்,
பேசிப் பேசி அலுப்புத் தட்டியபின்னும்
“தங்களோ டளவளாவிய இப்-
பொழுதை மறவேன்!” எனப் பொய் உரைக்கவும்,
கற்றுள்ள மகனே! கற்றுள்ள இன்று நான்!

ஆனால் மகனே, இதனை நம்புவாய்:
 உன்னைப் போல் நான் இருந்த நிலையில்
 இருக்க இன்று ஆசைப் படுகின்றேன்.
 ஊமையாய் என்னை உருவாக்கிய
 இவ்விடைக் காலத்தை,
 மறக்க விழைகிறேன்!
 எல்லா வற்றினும்மேலாய்,
 “எப்படிச் சிரிப்பது?” என்று
 திருப்பிப் படிக்க வேண்டும்!
 ஏன் எனில்,
 கண்ணாடியுள்ளே பார்க்கும் போதில்- என்
 பற்களை மட்டும் காண்கிறேன்-
 பாம்பின் நூச்சுப் பற்கள் போல!

ஆதலால் மகனே!
 எப்படிச் சிரிப்பதென்று) எனக்குக் காட்டு!
 முன்னொரு காலம்-
 உன்னைப் போல் நான் இருந்த நிலையில்-
 மனம்
 வாய்விட்டு மகிழ்ந்து சிரிக்கவும்
 பொய்யே இன்றிப் புன்னகை பூக்கவும்,
 என்னால் முயிந்ததே!
 இன்றெனக்காக,
 சிரிக்க மாட்டாயா சிறுவனே, ஒருகால்?

ஆக்கில் மூலம்: Gabriel Okara (Nigeria)

புதுச- 1982

தொலைபேசி உரையாடல் - ஒரு குறிப்பு

நெஜீரியக் கவிஞர் Wole Soyinka பெரிய படிப்பாளி, நாடகாசிரியர், B.B.C இல் நாடகத்தயாரிப்பாளராக இருந்தவர். நொபேல் பரிசு பெற்ற முதலாவது கறுப்பினத்தவர் என்ற பெருமைக்குரியவர். அவருடைய ‘தொலைபேசி உரையாடல்’ என்ற புகழ் பெற்ற கவிதை இது.

மனிதன் நாடென்றும் மொழியென்றும் இளம் என்றும் மதமென்றும் நிறமென்றும் கூறுபட்டு மோதுகின்றான். அமெரிக்கர்கள் அளைவரும் சமம் என்று அமெரிக்கா தன் அரசியற் சாசனத்தில் பொறித்து ஒரு நூற்றாண்டாகிறது. ஆனால் கறுப்பன் அமெரிக்க சமுதாயத்தின் ஓரங்களில் அலைகிறான் என்று Martin Luther King குறிப்பிட்டார்.

நிற ஒதுக்கல் அமெரிக்காவில் இருக்கும் அளவுக்கு இங்கிலாந்தில் இல்லை என்வாம். வெளிப்படையாக எதுவும் தெரியாது. ஆனால் தற்காலிகமாகவோ, நிரந்தரமாகவோ, அங்கு வாழ நேரும் ஆபிரிக்க. ஆசிய நாட்டவர்கள், நீற்றுத் தெருப்பாக நிற உணர்வு அங்கு இருப்பதை உணர்வர். வீட்டுச் சொந்தக்காரர் வெள்ளையர் அல்லாதாரர்க் குடியமர்த்த விரும்புவதில்லை. பத்திரிகைபில் விளம்பரத்தைப் பார்த்து flat அல்லது அறை தேடிப் போனால், அது ஏற்கனவே கொடுபட்டு விட்டது என்றோ, வேறு ஏதாவது சாட்டுச் சொல்லியோ மறுத்து விடுவர். Soyinka ‘தொலைபேசி உரையாடல்’ ஊடாக தனது அனுபவத்தைக் கவிதையாக்கியுள்ளார்.

தொலைபேசி உரையாடல்

சொன்ன தொகை நியாயமாகப்பட்டது
அமைவிடம் பரவாயில்லை,
தான் அங்கு தங்குவதில்லை என
வீட்டுக்காரி சத்தியம் செய்தாள்
இனி, சொல்லிவிட வேண்டியதுதான்:
‘அம்மணி, அலைக்கழிய விரும்பவில்லை,
நான் ஆபிரிக்கன்’
அமைதி,
நற்குடிப் பண்பின் அழுத்தம் தந்த அமைதி!
சற்றில் ஒருவாறாகக் குரல் வந்தது-
Lipstick தடவி, தங்க முலாமிட்ட
Cigarette holder ஐத் தொட்டு
குரல் வந்தது!
நான் அகப்பட்டுக் கொண்டேன்
‘எவ்வளவு கறுப்பு?’
என் காதுகளை நம்பமுடியவில்லை.
“பொது நிறமா? கன்னங்கரேல் என்றா?”
பொதுத்தொலைபேசிக் கூட்டின்
கண்ணாழுச்சி ஆட்டம்
சிவப்புக்கூடு, சிவப்புத் தபாற்பெட்டி,

புகைக்கும் சிவப்பு இரட்டைத்தட்டு பஸ்..
இது கனவல்ல.

நாவெழாது மெளனித்த அவமானத்தின் பின்
சரணாகதி

விளங்கச் சொல்லும் படி கேட்கிறேன்
அனுசரணையாக, அழுத்தத்தை மாற்றிக்
கேட்கிறாள்

“நீர் நல்ல கறுப்பா? இளங் கறுப்பா?”
வெளிச்சப்பாடு வருகிறது.

Plain chocolate ஆ, milk chocolate ஆ
என்கிறீர்கள்

அச்சொட்டான, உணர்ச்சியற்ற
ஆளை நொறுக்கும் உச்சரிப்பு
அலைவரிசையைச் சரிசெய்து கொண்டு
நான் சொல்கிறேன். “மேற்காபிரிக்க சேபியா
Passport இலும் போட்டிருக்கிறது.”

நிறப்பிரிகையின் கற்பணக்கு
அவகாசமளிக்கும்
மௌனம்

உண்மை தந்த விழிப்பு அவள் தொனியில்
“என்ன அது? – தெரியவில்லையே”

“Brunette போல்” - இது நான்
“அது கறுப்பல்லவோ?”

“முழுமையாக இல்லை, அம்மணி
முகம் brunette தான்
ஆனால், என்
மற்றைய அங்கங்களையும் பார்க்க வேண்டும்.
உள்ளங்கை, உள்ளங்கால் எல்லாம்
வெண்கல வண்ணம்!

முட்டாஸ்த் தனமாகக் குந்தி இருந்து
பழகியதால்
உராய்ந்து, உராய்ந்து
என் பின்புறம்- பிருஷ்டம்- கறுத்து விட்டது
Receiver ஐ அவள் வைக்கப் போவதை
உணர்ந்து கொள்கிறேன்
“ஓரு நிமிஷம் அம்மணி
நீங்களே, ஒருகால்,.....
நேரில் பார்க்கிறீர்களா?”

ஆங்கில மூலம்: Wole Soyinka (Nigeria)
தட்ட, 2000

பாரிஸில் ஒரு பனிநாள்

ஆண்டவரே, உமது பிறந்தநாளில்
பாரிஸுக்கு வருகை தந்தீர்

அது சிறுமைப்பட்டு, கெட்டுப்போனதால்
வென்மைச்சாவெனும் குளிரால்
அதைப் பரிசுத்தமாக்கினீர்

இன்று காலை
தொழிற்சாலைகளின் புகைபோக்கிகள்
வெள்ளைக் கொடிகளை உயர்த்துக்கின

“நல்லெண்ணம் படைத்தயாவருக்கும் சமாதானம்”

ஆண்டவரே, சின்னாபின்னப்பட்ட உலகுக்கு
பிளவுபட்ட ஸ்பானியாவுக்கு

பிளவுபட்ட ஐரோப்பாவுக்கு
சமாதானமெனும் வெண்பனியைத் தந்துள்ளீர்

உமது சமாதானக் குன்றுகள் மீது
ஆயிரத்து நானுாறு பீரங்கிகளால்

-புரட்சிவாதிகள் சுட்டார்கள்:

ஆண்டவரே
உப்பைவிடக் கரிக்கின்ற
உமது வெண்மைக் குளிரை

நான் ஏற்றுள்ளேன்
 இப்பொழுது
 என்னிதயம்
 வெய்யிலில் பனியாய் உருகுகிறது
 அரசுகளை அடியோடழிக்க
 துப்பாக்கிகளைத் தூக்கிய வெள்ளைக் கைகளை,
 அடிமைகளை -என் உம்மையுங் சூட-
 சவுக்கால் அழித்த கைகளை,
 உம் கன்னத்தில் அறைந்த புழுதிபடிந்த கைகளை
 என் கன்னத்தில் அறைந்த பவுடர் பூசிய கைளை
 வானுயர்ந்த காடுகளை அழித்து
 ஆபிரிக்காவின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்திய கைகளை
 உம் மாநிறக் கைகளால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட
 ஆதி மனிதன் போன்று
 ஆபிரிக்காவின் மத்தியில் நிமிர்ந்து நின்ற
 சரஸை வீழ்த்திய கைகளை
 மறந்து விடுவேன்
 கன்னிக்காடுகளை அழித்து எல்லீப்பர் குற்றிகள்
 செய்தார்கள்
 மானுடம் வறண்டுபோன நாகரிகத்தைக் காப்பாற்ற
 ஆபிரிக்கக் காடுகளை அழித்தார்கள்
 அதையெல்லாம் சூட மறந்துவிடுவேன்.

ஆண்டவரே, இந்தக் கடைசிக் கசப்புணர்வை மட்டும்
 என்னால் துறக்க முடியவில்லை
 இன்று தம் நீண்ட பல்லைக் காட்டிவிட்டு
 நாளை கறுப்பர் தசையை விலை கூறும்
 ராஜதந்திரிகள் மீதுள்ள வெறுப்பை மட்டும்
 என்னால் துறக்க முடியவில்லை, ஆண்டவரே
 ஆண்டவரே

பாரிஸ் நகரத்துக்கூரை மீது கிடக்கும் பனியைப்போல்
என் இதயம்
உம் தண்ணியால் உருகிப்போயிற்று
கொதிக்கும் என் நெற்றி மீது
கிடக்கும் பனிக்கைகள் காரணமாக
அது
என் எதிரிகளுக்கும்
பனிபடா வெள்ளைக் கையுடைய என் சகோதரர்களுக்கும்
அன்பு காட்டுகின்றது.

ஆங்கில மூலம்: L.S.Senghor (Senegal)
தினக்குரல், திருவிழாகல்லூர் 2000

ஒர் ஆசியன் கிழக்காபிரிக்கன் ஆகிறான்

I

கடந்த காலம் பொங்கிச் சரிந்து விட்டது
நாம் பறக்க வேண்டிய நீராவி

என் இனத்தின் தொன்மையான ஆவிகளே
உங்களை அழைக்கிறேன்
மண்நிறமாய்ப் பிறந்துள்ள என் குடியுரிமையை
அமைச்சருக்குப் பரிந்துரைக்க வேண்டும்.

நெயில் பாதைகளை அமைக்கச் சிந்திய
வியர்வை உலர்ந்துவிட்டது
பக்கமையாய்க்கிடந்த சதுப்புநிலம்
இந்திய கடைத் தெருவாய் மலர்ந்ததை
கறுப்புக் குருதி மறந்துவிட்டது
மண்நிற யூதனை
வணிகத்துறையில் உழலுமாறு சபித்துவிட்டது
அவர்கள்
பகைமையோடு முகஞ்சளித்த போது
நாம்
சிரித்து மழுப்ப வேண்டியதாயிற்று

சுதந்திரக் கறுப்புக் குருதி
 விரைவில்
 உங்கள் குனிந்த நிழலை முறிக்கும்
 ஏனெனில்
 நீங்கள்
 அவர்கள் பணத்தை உறிஞ்சிய
 வணிகக் குற்றவாளிகள்:

இப்பொழுது
 கறுப்புநிற ‘குட’ அணிந்த,
 விஸ்கியில் நனைந்த குரலுடைய,
 சுவில் வங்கியில் கணக்கு வைத்திருக்கும்,
 மெர்சிடிஸ - பென்ஸ் அரசியல்வாதிகள்
 கல்லாவுக்குப் பின்னால்
 மண்ணிற, தாராளக் கோட்பாட்டாளர்களைத்
 தேடுகிறார்கள்.
 உறங்கிக் கிடந்த சதுப்பு நிலத்தை
 பச்சைக் காடாய் மாற்றிய
 உன் குருதி உலர்ந்து போனதால்
 அவர்கள்
 அர்ப்பணிப்புப் பற்றி
 உன்னை நச்சரிக்கிறார்கள்

குச்சொழுங்கைகளிலும்
 அரசாங்கப் பனிமனைகளிலும்
 யூதனும் குடிமகனே என்று பிரகடனம் செய்யும் -
 நட்புறவை நாடும் - ஆசியப் புன்னைக்குப் பதில்
 பழைய பகைமை தொனிக்கும் பார்வை:
 குடிமகனே?..... இருக்கலாம்
 ஆனால் ஆசிய வம்சாவளி:

இனத்தின் தொன்மையான ஆவிகளே
உங்களை நான் சபிக்க வேண்டியுள்ளது
தவறான வம்சாவளிக்காக

II

ஆனால் அப்பனே
என் கண்கள் மீண்டும்
மண்ணிறப் பெருமையால் கனல்கின்றன
ஆம், நீ விக்ரோறிய சிலுவையை
பிரித்தானியப் பேரரசின்
குப்பைத் தொட்டியில் வீசுவதைக் காண்கிறேன்.

உன் மார்பில் மின்னும்
இப்போலிக் கெளரவும் உன் வீரத்துக்கல்ல
நேற்றைய வெள்ளையர் போர்களில்
சிந்திய குருதிக்காகவும்
சிதைந்த உடல்களுக்காகவும்:
ஆயின், உன் வாரிசாகிய நான்
வவுச்சர்கள் கோட்டாக்களோடு திருப்தியடைந்து
வணங்கி வாழுவேண்டுமா?

III

என் கனவுகளே, விடை பெறுகிறேன்
ஆபிரிக்காவின் கால்விரல்கள்தாம்
கிருமித் தொற்றுக்குள்ளானதாக
நம்ப விரும்பினேன்
ஆனால்
நிறப்புற்று நோய்
பல புதியவர்களைப் பலியெடுத்துள்ளது.

கறுப்பு அறுவை வைத்தியர்
 புதிய மருந்துகளைப் பிரயோகிக்கிறார்கள்
 ‘கெட்ட’ கலங்களாகிய நாம்
 விரைவில் வலுவிழந்து விடுவோம்.

என் இனத்தின் தொன்மையான ஆவிகளே
 புளிப்பாய் மாறிய இனிமைக்காகப் புலம்பும்
 லாவினோ’ போல
 நீங்கள் அழுவது எனக்குச் சம்மதமல்ல
 என் பாவங்களின் மண்ணிறத்துக்கு
 என் மேலைத்தேய மனமே
 ஒரு சமாதானம் தேட வேண்டும்
 விரைவில்
 பின்தினினிக் கழுகுகளாகிய நாம்
 அழையா விருந்தாளிகளாக
 உலகெங்கும் பறப்போம்
 தரையிறங்கும் போதெல்லாம் கோபத்துக்காளாவோம்

கறுப்பு அமைதியிலும்
 வெள்ளை இனத்தின் பொய் இரக்கத்திலும்
 எங்கள் வேர்கள் தப்பியிருந்தாலும்
 நாம் முளைவிடக் கூடாத
 பச்சை இலைகள்

‘இருபாவழும் அறியாது கெட்டுப் போனவர்களுக்கு
 சடங்கு சம்பிரதாயங்கள் தேவையில்லை’
 பலிபீடத்துக்குக் கடாவை இட்டுச் செல்லுங்கள்
 வரலாற்றின் பாவங்களைக் கழுவுங்கள்:

ஆங்கில மூலம்: Jagjith Singh (Uganda) தாயகம், 2001

1.Okop p' Bitek இன் நெடும் பாலில் வரும் நாயகி

செய்திகள்

தொலைந்துபோன நெஞ்சத்தின் வேட்கைகள்
மகிழ்ச்சியில் மரணிக்கும்
நிறைவேறிய, நிறைவேறாத பணிகள்

மறந்ததாக நினைத்திருந்த
ஆனால், முற்றிலும் மறந்து போகாத
மறுபிறப்பெடுத்த வலி
இழந்த நம்பிக்கைகளின் அவரோகணத்தோடு
கடைசியாகக் கண்ணுறங்கி
தினமும் வேதனையோடு புத்துயிர்ப்புப் பெறும்
மறந்து போன பரவசம்
யாவும்
காலத்தின் மடியில் புழுங்க
பரிச்சயமான நீள் கரைகள் போல்,
பாட்டனின் பண்ணணயில் குருவி பிடிக்கும்
குழந்தைப்பருவ நினைவுகள் விரிய
காலத்தின் அறுவடையில்
அணிற்பிள்ளைகள் கண்ணாழுச்சி விளையாடுகின்றன.

ஆக்கில மூலம்: Kofi Awoonor (Ghana)

LIST OF POEMS TRANSLATED

1. Africa's plea-R. T. Dempster
2. Loser of Everything - David Diop
3. Africa - David Diop
4. The vultures - David Diop
5. Suffer, poor Negro! - David Diop
6. Negro Tramp - David Diop
7. Exile - Mbella Sonne Dipoko
8. Martyr - David Diop
9. To a Black Dancer - David Diop
10. I'll pronounce your name - L.S.Senghor
11. Nuite De Sine - L.S. Senghor
12. In what tempestuous night - L.S. Senghor
13. Stanley meets Mutessa - David Rubadiri
14. A plea for mercy - Kwesi Brew
15. The scorner - Tchicaya u Tami'si
16. Easter Dawn - Kofi Awoonor
17. Viaticum - Birago Diop
18. Two poems from "Distances" - Christopher Okigbo
19. Come thunder - Christopher Okigbo
20. Rain - Mbella Sonne Dipoko

21. Olokun - John Pepper Clark
22. Apocalypse at birth - Frank Kobina Parkes
23. The weaver bird - Kofi Awoonor
24. The search - Kwesi Brew
25. The mystic drum - Gabriel Okara
26. To the anxious mother - Valente Malangatana
27. Wash er woman's prayer - Oswald Mtshali
28. Come away . my love - Joseph Kariuki
29. Song of a common lover - Fiavien Ranaivo
30. Fantasy under the moon - Emmanuel Boundzeki Dongala
31. The village well - Henry Barlow
32. The long wait - Joe de Graft
33. Return the bridewealth - Okot P'Bitek
34. Building the nation - Henry Barlow
35. Martin Luther King - Amin Kassam
36. African Prometheus - David Evans
37. Mandela - Ilva Mackay
38. Just a passer-by - Oswald Mtshali
39. All our lights were burning bright - Joe de Graft
40. Another Day - Hugh Lewin
41. A Poem of Vengeance - A.N.C. Kumalo

42. City Johannesburg - Mongane Wally Serote
43. There was a girl - Dennis Brutus
44. I am the Tree - Dennis Brutus
45. Monangamba - Antonio Jacinto
46. Fulani Cattle - John Pepper Clark
47. Herdsboy's Misery - R. Oler Opyaha
48. Night Rain - John Pepper Clark
49. Night song City - Dennis Brutus
50. Pleasant Laughter - Kwesi Brew
51. The Renegode - David Diop
52. Once upon a Time - Gabriel Okara
53. Telephone Conversation - Wole Soyinka
54. Paris in the Snow - L.S. Senghor
55. Potrait of an Asian as an East African - Jagjit Singh
56. Messages - Kofi Awoonor

கவிஞர்களின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகள்

கொம்பி ஆவுணோர் :

கானாவின் லொல்ரா பிரதேசத்தில் 1935ல் பிறந்தவர். கானாவிலும் இங்கிலாந்திலும் அமெரிக்காவிலும் கல்வி கற்றவர் நியூயோர்க் மாநில பல்கலைக்கழகத்தில் ஆங்கில இலக்கியம் கற்பிக்கிறார். இரு கவிதைத் தொகுதிகள் வெளியிட்டுள்ளனர். பாரம்பரிய இயூ கவிதைகளிலும் நாட்டார் பாடல்களிலும் மிகுந்த ஈடுபாடு உடையவர்.

ஹென் றி பார் லோ :

உகண்டாவைச் சேர்ந்தவர். மக்களேறே பல்கலைக்கழகத்திலும் ஒக்ஸ்பீர்ட்டிலும் கல்வி கற்றவர். நிர்வாக சேவையில் சேர்ந்து, படிப்படியாக உயர்ந்து நிரந்தர செயலாளர் ஆனவர். ஒரு சில கவிதைகளே எழுதியுள்ளார்.

ஒகோற் ப் ‘பிற்கெறக்

உகண்டாவில் 1931ல் பிறந்த இவர், ஆபிரிக்காவின் மிகச்சிறந்த கவிஞர்களுள் ஒருவர். பூடோ அரசர் கல்லூரியில் படிக்கும் காலத்திலேயே இசை நாடகம் ஒன்றை எழுதித் தயாரித்தவர். ப்ரில்ரவில் கல்வியிலும், அபெரிஸ்ற் வித் தில் சட்டமும் ஒக்ஸ்பீர்டில் சமூக மானுடவியலும் கற்றவர். தமது இனமாகிய அகோவிகளின் வாய் மொழி இலக்கியத்தை ஆழக் கற்றவர். லுவோ மொழியில் முதலில் எழுதி பின்னர் ஆங்கிலத்தில் பெயர்த்த லாவினோவின் கீதம், ஒகோவின் கீதம் இரண்டும் புகழ் பெற்றனவ. பிற்கெறக் கைநோபிப் பல்கலைக்கழகத்திலும் கற்றவர்.

இமானுவெல் பூண்ட் செகி – தொங்கலா :

கொங்கோவைச் சேர்ந்தவர். வேறு தகவல் கிடைக்கவில்லை.

க் வெளி ப்ரூ

கானாவின் கேப்கோஸ்பரல் 1928 இல் பிறந்தவர். நிர்வாக சேவையில் சேர்ந்து பின் ராஜத்திரியாக உயர்ந்தவர். இந்தயாவிலும் மேற்கு ஜேர்மனியிலும் மெக்ஸிகோவிலும் செனகவிலும் கடமையாற்றியவர். இழந்த பாரம்பரிய விழுமியங்கள் பற்றியும் தன் தாய் நாட்டின் எதிர்காலம் பற்றியும் ப்ரூ கொண்ட கவலையை அவர் கவிதை பிரதிபலிக்கிறது.

“ஆனால் ஏதிலிகளாகிய நாங்கள்
எஜமானன் வாசவில், கையேந்தியபடி”

தெனில் ப்ரூந்தல் :

1924 இல் ரொடோசியாவில் பிறந்த ப்ரூந்தல் குழந்தைப் பருவத்திலேயே தென் ஆபிரிக்காவிற்குப் புலம் பெயர்ந்தவர். பட்டம் பெற்ற பின் ஆங்கில ஆசிரியராக் கடமையாற்றினார். நிறப்பாகுபாட்டிற்கெதிரான எதிர்ப்பியக்கத்தில் ஈடுபட்டதால் வெலை இழந்தார்; கைதானார். தென் ஆபிரிக்காவை விட்டுப் புறப்பட்டு, ஜேர்மனி போக முயன்று கைதானார். தப்பியோட முயல்கையில் கூடுபட்டார். ரொபன் தீவில் சிறைவைக்கப் பட்டார். சிறைவாசம் முடிய, இங்கிலாந்தில் சிறிது காலம் கழித்த பின் அமெரிக்காவில் குடியேறினார். வட மேற்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆங்கிலப் பேராசிரியர் ஆனார். மரபுவழி ஆங்கிலக்கவிதையைப் பின்பற்றி, எனிமையாக எழுதுவார் ப்ரூந்தல். ஃபபிளின் எதிரொலியும் இவர் கவிதையில் கேட்கும்.

ஜோன் பெப்ப க்ளாக் :

நெஞ்சீரியாவின் இஜோ பிரதேசத்தில் 1935 இல் பிறந்தார். இபதான் பல்கலைக்கழகத்தில் படிக்கும் காலத்திலேயே The Horn என்ற கவிதை ஏட்டைத் தொடங்கியவர். சிலகாலம் பத்திரிகையாளராக இருந்து பின், பிறின்ஸ்ரன் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆய்வாளரானார். தாய் நாடு திரும்பி, லேகோஸ் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆங்கில விரிவுரையாளராகச் சேர்ந்தார். க்ளாக்கின் கவிதை அவரது சொந்த கலாச்சார மரபோடு மேலை மரபை வெற்றிகரமாக இணைக்கிறது. இவர் ஒரு நாடகாசிரிருமாவார்.

ஆர்.ரி.அடைம் பஸ் ர
ஸல்பியக் கவிஞர்; வேறு விபரம் கிடைக்கவில்லை.

பிராகோ டி யொப்

செனகல், டகாரில் 1906 இல் பிறந்தவர், உயர்கல்வி கற்று வைத்தியர் ஆனார். உயர் வொல்ராப் பகுதியில், அரச மிருக வைத்தியராக நெடுங்காலம் பணிபுரிந்தவர். இவருடைய குடும்பம் இலக்கியத்தில் மிகுந்த சுடுபாடு கொண்டது. பாட்டியிடமும் அத்தைமாரிடமும் நாட்டார் இலக்கியத்தைக் கேட்டறிந்தார் பிராகோ. இவர் எழுதியவை சொற்பமாயினும் அவை கலை நேர்த்தியோடு புனையப்பட்டவை.

டேவிட் டி யொப்

செனகலிய தந்தைக்கும் கமருனிய தாய்க்கும் மகனாக 1927 இல் பிறந்த டேவிட், பிரான்ஸில் கல்வி கற்றவர். மருத்துவம் கற்கத் தொடங்கி, உடல் நலமின்மையால் கலைத்துறைக்கு மாறியவர். இரண்டாம் உலகப் போரில் ஐரோப்பாவுக்காகப் போராடி ஆபிரிக்கர் சாவதைக் கண்ட பின்னர், குடியேற்றவாதத்தைக் கடுமையாகக் கண்டிக்கத் தொடங்கினார். உலகப்போருக்குப்பிறகு செனகல் திரும்பினார். 1956 இல் Coups de Pilon என்ற 22 கவிதைகளைக் கொண்ட சிறு தொகுதியை வெளியிட்டார். இரண்டாவது தொகுதிக்குரிய கையெழுத்துப்பிரதியோடு டகாரிலிருந்து பாரிசைக்கு விமானமிறிய டேவிட் திரும்பவேயில்லை. விமான விபத்தில் அவரும் அவர் மனைவியும் பிரதியும் மறைந்தன.

ம் பெலா சொகன டி பொகோ:

கமருன்ஸில் 1936 இல் பிறந்தவர். நைஜீரியாவில் உயர் கல்வி கற்று நைஜீரிய வானோவியின் செய்திப்பிரிவில் கடமையாற்றி பாரிஸ் சென்றவர், அங்கு வாழ்ந்து கொண்டு எழுத்துத்துறையில் ஈடுபட்டார்.

டேவிட் இவான் ஸ்:

தென் ஆபிரிக்காவின் கேப் மாநிலத்தில் 1935 இல் பிறந்தவர். அரசியல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு ஜந்து வருடம் சிறைவாசம் அனுபவித்த பின், இங்கிலாந்து சென்றார். ஒக்ஸ் ஃபோர்ட்டில் பட்டப்பின் படிப்பை மேற்கொண்டார். கவிதையோடு சிறுகதைகளும் நாடகங்களும் எழுதியுள்ளார்.

ஜோ த கிராஃப்ற்

கானா நாட்டவர். நாடகாசிரியர். கென்யாவில் UNESCO வுக்காகவும் பணியாற்றியவர். “எனக்குச் சீன உணவு பிடிக்கும். எந்த நாட்டு எழுத்தாளனுடைய எழுத்தையும் படிப்பேன். மொஸாட்டின் இசை பிடிக்கும். நான் கிறிஸ்தவனால்லன். ஆங்கில நைபிளை இலக்கியமாகப் படிப்பேன். கற்பனை என்பது நெருப்புப் போல— கரி, புல, பின்சாரம், தாவர நெய், பெற்றோல், வறட்டி— எதுவும் அதை ஏரியலைக்கும்” என்கிறார் இவர்.

அந்தோனியோ ஐசிந் தோ:

அங்கோலாவைச் சேர்ந்தவர். வேறு தகவல் கிடைக்கவில்லை.

ஜோசெப் கரியுகி:

கென்யாவின் சிகிய பிரதேசத்தில் 1929 இல் பிறந்தவர். உகண்டாவில் கல்வி கற்றவர். தாய் நாட்டில் ஆசிரியத்தொழில் செய்த பின், இங்கிலாந்து போய், கேம்பிரிட்ஜில் ஆங்கிலம் கற்றார். கென்யா மீண்டு பொது நிர்வாக நிறுவபத்தின் அதிபரானார்.

ஏ.என்.சி. குமா லோ:

தென்னாபிரிக்கக் கவிஞர், இது கவிஞருடைய புனைபெயர். ஆபிரிக்கத் தேசிய கொங்கிரஸின் இராணுவப்பிரிவில் உறுப்பினர். நிறவெறிக்கெதிராக சிறுகதைகளும் கட்டுரைகளும் எழுதியுள்ளார்.

ஹியூ வெவின்:

தென்னாபிரிக்கக் கவிஞர், பத்திரிகையாளர். ஏழாண்டு சிறைவாசம் அனுபவித்தபின் வண்டன் சென்றார். தன் சிறை அனுபவம் பற்றி ஒரு நூல் எழுதியிருக்கிறார்.

வெலன் ற் ரே மலங் கதானா :

மொஸம்பீக்கைச் சேர்ந்தவர். சிறுவயதில் சித்திரம் கற்றார். தாய் சிந்தகவாதீனம் இழக்க, தந்தை சுரங்கத்தொழிலில் பொழுதைக் கழிக்க இவர் வேலையாள் ஆனார். இரவுப் பள்ளியில் சித்திரக்கல்வியைத் தொடர்ந்தார். அமென்ஸியோ கெடேஸ் என்ற கட்டட வரைஞர் இவர் திறமையைக் கண்டு கைதுாக்கி விட்டார். தற்புதுமை கொண்ட ஒவியராக தம் பெயரை நிறுவியவர் இவர்.

ஒஸ் வால்ட் ம் பியூசெனி மித் ஷாலி:

தென்னாபிரிக்காவின் நெற்றாலில் 1941 இல் பிறந்தவர். ஆரம்பக்கல்வியை முடித்த பின் ஜூனு தென்னால்பேர்க் சென்றார். பல்கலைக்கழக அனுமதி மறுக்கப்படவே புறநகர்ப்பகுதியில் ஒரு சிற்றுாழிராகப் பணி புரிகிறார். பக்கமை பாராட்டும் குழலில் தாக்குப்பிடிப்பது எப்படி என்பதை நாம் மித்தாலியிடம் தான் கற்கவேண்டும். Sounds of a Cowhide Drum என்பது அவருடைய கவிதைத்தொகுதி.

கப்ரியேல் ஒகாந:

கிழக்கு நெஜீரியாவில் 1921 இல் பிறந்தவர். புத்தகம் கட்டுபவராக வாழ்க்கையைத் தொடங்கி வெளியீட்டாளராகி நெஜீரிய தகவல் பிரிவில் அதிகாரியானார். முப்பது வயதின் மேல் கவிதை எழுத்து தொடங்கினார். அமெரிக்காவில் இதழியலில் பயிற்சி பெற்றார். உள்நாட்டுப் போரின் போது சினுவா அக்சேபேயோடு சேர்ந்து பியாகப்ராவை ஆதரித்தார். உள்நாட்டுப் போரில் பல கையெழுத்துப் பிரதிகளை இழுந்தார். இவர் கவிதை மரபுக்கும் மேலையமாக்கலுக்கும் இடையிலான முரண்பாட்டைச் சுட்டும்.

கிறிஸ்தோ பிர் ஒகிக் போ:

கிழக்கு நெஜீரியாவின் ஸ்போ பிரதேசத்தில் 1932 இல் பிறந்தவர் இபதான் பல்கலைக்கழக கல்லூரியில் படித்தவர். நஸாக்கா பல்கலைக்கழகத்தின் நூலகத்தில் பணியாற்றிய பின் கேம்பிறிட்ஜ் பல்கலைக்கழக அழுத்தகத்தில் மேற்காபிரிக்கப் பிரதீநிதியானார். செந்நெறி இலக்கியத்தில் அவருக்குள்ள ஆட்சி, அவர் கவிதையில் தெரியும். பியாகப்ரா போரில் தமது 35 ஆம் வயதில் உயிர் நீத்தார்.

ஒலர் - ஓபியாஹா. ஆர்:
குடானைச் சேர்ந்தவர்; வேறு தகவல் இல்லை.

பிரான் கொபீனா டார்க் ஸ்:

கானாவின் முக்கியமான கவிஞர்களுள் ஒருவர். தகவல் அமைச்சில் இதழியலாளராக இருந்தவர். ஆபிரிக்க மூர்வீக சமயச்சடங்குகளில் இருந்தும் கிறிஸ்தவச் சடங்குகளிலிருந்தும் படிமங்களைப் படைப்பதில் வல்லவர்.

பிலேவியன் றனய் வோ:

மடகல்காரரச் சேர்ந்தவர். எட்டு வயது வரை பள்ளி செல்லவில்லை. பிரீஸ்ளைப்பருவத்தில் நாட்டுப்புறத்தில் அலைந்து திரிந்ததால் நாட்டார் பாடல் வடிவங்களில் கவிதை எழுதினார்.

டேவிட் ருபாதிரி:

1930 இல் மாலாவியிற் பிறந்தவர். மக்கறேறே, பிறிஸ்ரல், கேம்பிறிஜ் பல்கலைக்கழகங்களில் படித்தவர். விடுதலை பெற்ற மாலாவியின் துதுவராக அமெரிக்கா சென்றார். ஜக்கிய நாடுகள் அவையிலும் இருந்தவர். ஒரு நாவழும் எழுதியுள்ளார்.

வியோபோல்ட் செதார் செங் கோர்:

போர்த்துக்கேய குடியேற்ற நாடாகிய செனகலில் 1906 இல் பிறந்தவர் கப்பரஞ்ச் சேபேன் பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டம் பெற்ற முதலாவது மேற்கு ஆபிரிக்கர். கவிஞராக, தத்துவஞானியாக, இராஜதந்திரியாக தம் பெயர் நிறுவியவர். ஜந்து கவிதைத் தொகுதிகளை வெளியிட்டவர்.

மொன் கனை வாலி செறோற்றி:

ஜூாலெனாஸ்பேர்க் நகரில் 1944 இல் பிறந்தவர். பொற்றல்வாணாவில் வசீக்கிறார். பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டத்தின் கீழ் சிறை சென்றவர். நான்கு கவிதைத் தொகுதிகள் வெளியிட்டுள்ளார்.

இக்லிக் சிங்:

125

சோ. பத்மநாதன்

ஆசிய வம்சாவளிப் பெற்றோருக்கு மகனாக 1949 இல் உகண்டாவில் பிறந்தவர். இங்கிளாந்தின் செக்ஸ்ல் பல்கலைக்கழகத்தில் இலக்கியம் கற்றவர். திரைப்படப்பிரதி எழுதுவதில் நாட்டம் உடையவர்.

வொலே சொயின் கா:

மேற்கு ணஞ்ஜீரியாவில் யொறுபா இனக்கில் பிறந்தவர். (1935) இபதானிலும், லீட்ஸிலும் கல்வி கற்றவர். ஸண்டனில் சிலகாலம் தொழில் புரிந்தவர். 1960 இல் ணஞ்ஜீரிய சுதந்திரக் கொண்டாட்டத்தில் இவருடைய Dance of the Forests நாடகம் அரங்கெறியது. சமஷ்டி அரக் இருவருடம் இவரைச் சிறை வைத்தது. அங்கதப்பாணியில் கவிதை எழுதிய முதல் ஆபிரிக்கர் இவர்.

சச்சியா ஊ தாம் ஸி

கொங்கோ பிரஸ்ஸாவில் இல் 1931 இல் பிறந்தார். நெடுங்காலம் பிரான்சில் வாழ்ந்தாலும் ஆபிரிக்க வேர்களை மறக்காதவர். தம் கவிதை எழுத்தல்ல, பேச்சு என்று பிரகடனம் செய்கிறார். கறுப்பின நகைக்கலை தம் கவிதையின் பண்பு என்கிறார். அவஸ்ததயிற் பூசுதலின் பின்புலத்தில் கொங்கோ நதியும் அது கமந்த பயங்கர மனித அவஸமும் உள்ளது. ஜந்து கவிதைத் தொகுதிகள் வெளியிட்டுள்ளார்.

இல் வா மக் கே:

தென்னாபிரிக்காவின் கேப் மாகாணத்தில் 1952 இல் பிறந்தவர். 1976ம் ஆண்டு நடந்த கிளர்ச்சியை அடுத்து இரு முறை சிறை சென்றவர். 1977 இல் ஸண்டன் சென்றார். தென்னாபிரிக்க தொழிற் ஈசங்க கொங்கோவில் பணிபுரிகிறார்.

அமீன் காஸம்

கென்யாவில் 1948 இல் பிறந்தவர். 18 வயதில் எழுதுதொட ஃகிய இவருடைய கவிதைகள் கிழக்காபிரிக்கச் சஞ்சிகைகளில் வெளியாகி உள்ளன. “போர் முரக்” என்ற தொகுதியிலும் இடம்பெற்றுள்ளன. உகண்டா வாணொலி, கென்யாவில் குரல், B.B.C ஆகியவற்றிலும் ஒவிபரப்பாகியுள்ளன. சிறுகதைகளும் எழுதியுள்ளார்.

பிளழ திருத்தம்.

பக்கம்	வரி	பிளழ	திருத்தம்
xiii	4	அப்யமில்லலை	அப்யமில்லலை
xxii		அடிக்குறிப்பு xxiii	இல் வர வேண்டும்
12	1	ஒன்றுளை	ஒன்று
20	12	சாயப்பேன்	சாயப்பேன்
29	3	ஒலித்தது	ஒலித்து
36	2	வியங்கள்	விவூயங்கள்
54	கடைசி	சுடினையில்லது	சுடினையில்லாத
56	19	உடைத்தாலும்	உடைந்தாலும்
69	17	காலைச்	காரைச்
71	4	புபித்த	புஷ்பித்த
71	கடைசி	சிருடித்தான்	சிருஷ்டித்தான்
73	2	விலங்கிட்ட	விலங்கிடப்பட்ட
74	24	இரு	இரு
75	1	ராக்ளீஸ்	ஹெராக்ளீஸ்
	3	லோச்சம்	லோச்சம்
79	4	தானில்லை	தானில்லை
86	14	கறை	குறை
88	3	பிருயோகிக்கப்	பிருயோகிக்கப்
85	27	குஞ்சரைக்கிறோம்	குஞ்சரைக்கிறோம்
94	4	அணைப்பர்ணு	அணைப்பர்
95	3	அங்கம்னு	அங்கம்
	10	எழும்னு	எழும்
119	10	Renegode	Renegade

சோ.ப. என்ற முதல் எழுத்துக்களால்
இலக்கிய உலகில் நன்கு அறியப்பட்ட
சோ.பத்மநாதன் பலாலி ஆசிரிய
கலாசாலை அதிபராகக் கடமையாற்றி
ஓய்வு பெற்றவர். கவிஞர், பேச்சாளர்,
விமர்சகர், மொழிபெயர்ப்பாளர் என்ற
பண்முக ஆளுமை படைத்தவர்.

நல்லூர் முருகன் காவயிச்சிங்கு (1986), வடக்கிருத்தல் (1998) என்பன
இவருடைய வெளிவந்த நூல்களாகும்.
தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் தேர்ச்சியுடைய சோ.ப ஈழத்
துச் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்களை ஆங்கிலம் மூலம் உலகுயிச்செய்யும் பணியிலும் ஈருப்புகளிறார்.
இவருடைய மொழி பெயர்ப்புக்கவிஷநாகன் (Journal of South Asian Literature, Michigan (1987)
இலும், Penguin New Writing in Sri Lanka (1992) இலும் வெளிவந்துள்ளன. இவ்வால்ஸ்ட்ரா கண்டாவில் வெளியாகவுள்ள தொகுதியிலும் இவரது மொழிபெயர்ப்புகள் இடமிப்பறுகின்றன. ஆபிரிக்கக்கவிஷநாகன் சோ.ப. வின் அரும்பலை.